

လူသားတို့၏ အပြစ်များ။

- ၄။ လူသားတိုင်း အပြစ်ရှိကြ၍ တမလွန်၌ အပြစ်ဒဏ် စီရင်ခြင်း ခံရမည့်အပြင် နောင်ဘဝ၌ ဘုရားရှင်၏ နိုင်ငံ၌ ပျော်ရွှင်စွာ အသက်ရှင်ရမည့် အခွင့်ကိုပါ လက်လွတ် ဆုံးရှုံး ကြရသည်။
- ဖန်ဆင်းရှင်ဘုရားကိုလက်မခံ၊ အသိအမှတ်မပြုခြင်းသည် လူသားတို့၏ပထမအပြစ် ဖြစ်သည်။
  - လူ လူချင်း စိတ်၊ နှုတ်၊ အကျင့်တို့ဖြင့် မှားယွင်းခြင်းသည် ဒုတိယအပြစ် ဖြစ်သည်။
  - အထက်ပါ အချက် (၂)ချက်ဖြင့် မိမိကိုယ်ကို ပြန်လည် စမ်းစစ်ပါက၊ သင်သည် အပြစ်သား ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားစွာ တွေ့ရပေလိမ့်မည်။

အပြစ်လွတ်ငြိမ်း ချမ်းသာခွင့်။ (ကယ်တင်ခြင်း)

- ၅။ ဖန်ဆင်းရှင် ဘုရားသခင်သည် လူသားတို့၏ အပြစ်များကို လွတ်စေရန်၊ သူ၏သားတော် ယေရှုခရစ်ကို လူ့လောကသို့ စေလွှတ်၍ ကယ်တင်စေခဲ့သည်။ (ပြစ်မှားကျူးလွန်သူများကို အာဏာပိုင်များ ဂရုဏာသက်သည့်အခါ အပြစ်ဒဏ်မှ လွတ်ငြိမ်း ချမ်းသာခွင့် ပေးတတ်သည်ကို သတိမူပါ။
- ယေရှုခရစ်သည် လူသားအဖြစ်ခံယူတော်မူ၍ လက်ဝါးကားတိုင်၌ အသေခံပေးခြင်းဖြင့်၊ လူသားတို့၏ အပြစ်များကို ဆပ်ဖြေပေးခဲ့သည်။
  - ယေရှုခရစ်သည် ပြေလွန်၍ (၃)ရက် အကြားတွင် ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းအားဖြင့် သူ၏ ကယ်တင်ခြင်းကို လက်ခံသူများ သေလွန်ပြီး တစ်နှစ်တွင် ရှင်ပြန်ထမြောက်၍ ထာဝရ အသက်ကို ဝင်စားနိုင်ကြောင်း၊ ကိုယ်တိုင်ပြုသ သက်သေးထူးသွားခဲ့သည်။

သင်ရယူ ခံစားနိုင်ခွင့် ရှိသော ဘုရားရှင်၏ ကယ်တင်ခြင်း။

- ၆။ သင်သည် ဖန်ဆင်းရှင်ဘုရား၏ ကယ်တင်ခြင်းကို အောက်ပါနည်းလမ်းအတိုင်း ရယူခံစားနိုင်သည်။
- ကမ္ဘာ မိုးမြေ၊ စင်္ကြာဝဠာမှ အစ အရာအားလုံးကို ဖန်ဆင်းသော ဖန်ဆင်းရှင် ဘုရားကို အသိအမှတ်ပြုပါ။
  - သင်အပါအဝင် ဤကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူသားအားလုံးသည် အပြစ်ရှိသူများ ဖြစ်ကြောင်းအသိအမှတ်ပြု ဝန်ခံပါ။
  - သင်နှင့် တကွ ကျွန်ုပ်တို့ လူသားအားလုံး လွန်ကျူးမိသော အပြစ်များကို ဆပ်ဖြေရန် လက်ဝါး ကားတိုင်၌ အသေခံ၍ (၃)ရက်အကြာတွင် ရှင်ပြန်ခဲ့သူ ဘုရားသခင်၏ သားတော် ယေရှုခရစ်၏ ကယ်တင်ပေးမှုကို အသိအမှတ်ပြု ဝန်ခံပါ။
- ၇။ ထိုကယ်တင်ခြင်းကို သင်လက်ခံယုံကြည်ပါက ကမ္ဘာမိုးမြေ စင်္ကြာဝဠာကို ဖန်ဆင်းသော ဘုရားရှင်၏ သားသမီး အဖြစ်ကို သင်ရရှိမည့်အပြင် များပြားလှသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာများနှင့်တကွ အောက်ပါ အခြေခံ ကျေးဇူး နှစ်ခုကို မလွဲ စကန် မှုချ ရရှိမည် ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့မှာ -
- သင်ကျူးလွန်မိသော အပြစ်များအတွက် အပါယ်မလားတော့ပဲ နောင်ဘဝ၌ ဘုရားသခင်၏ ထာဝရ အသက်ရှင်သည့် ပျော်ရွှင်သော နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်စား အသက်ရှင်ခွင့် ရမည်။
  - ယခုဘဝတွင်လည်း ပျော်ရွှင် ငြိမ်သက်ခွင့်ကို ရရှိမည်။

ဟောလသပါဠိတော်မှ မြန်မာဘာသာအားဖြင့်
ဆရာယုဒသန် အနက်ပြန်သော

သခင်ယေရှုခရစ်၏

ဓမ္မသစ်ကျမ်း

မှ
ကောက်နုတ်ထားသည့်

ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်ကျမ်း

သင်နှင့်ပတ်သက်နေသော ကမ္ဘာမိုးမြေ စင်္ကြာဝဠာကို
ဖန်ဆင်းအုပ်ချုပ်တော်မူ၍
သင့်ကို ကယ်တင်သည့် ဘုရားသခင်။

မိတ်ဆွေ -

သင်သည် အောက်ပါ အကြောင်းအရာများကို ဖတ်ရှုလေ့လာပါက၊ သင့်ဘဝအတွက် အဖိုးမဖြတ်နိုင်သော ပြည့်စုံသည့်အဖြေ တစ်ခုကို ရရှိနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ခရစ်ယာန်ဘာသာသည် ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းပြည်မှ ထွက်သော ဘာသာတစ်ခုမဟုတ်။ နိုင်ငံခြားမှ လာသော ဘာသာ ဖြစ်သောကြောင့် သင်လက်မခံနိုင်ဟု ငြင်းပယ်ကောင်း ငြင်းပယ်ပါလိမ့်မည်။ သို့သော် သင်တို့ လက်ရှိကိုးကွယ်နေသော ဘာသာပင်လျှင် နိုင်ငံခြားမှ ဝင်ရောက်လာခဲ့သော ဘာသာတစ်ခု ဖြစ်နေကြောင်း သင်သတိမူပါ။

ဖန်ဆင်းရှင်ဘုရားအား အသိအမှတ်ပြုပါ။

၁။ လူ့လောကအတွက် အရာရာတိုင်းသည် ပြုလုပ်သူ (ဖန်ဆင်းရှင်) ရှိမှ ဖြစ်ပေါ် လာနိုင်သည်။ ဘုရားရှင်သည် အရာအားလုံးကို ဖန်ဆင်းခဲ့သည်။

- ပြုလုပ်သူမရှိပဲ နာရီ၊ စက္ကူ၊ ဘောလံပင်၊ အင်္ကျီ၊ ကက်စက်၊ ပန်ကာ စသည်တို့ မည်သို့ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်မည်နည်း။
- ပြုလုပ်သူ (ဖန်ဆင်းရှင်ဘုရား) မရှိဘဲ ကမ္ဘာ၊ ကြယ်၊ လ၊ လူ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ရာသီဥတု၊ သစ်ပင် စသည်တို့ မည်သို့ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်မည်နည်း။

၂။ လူသည် ဖန်ဆင်းရှင်ဘုရားအား အသိအမှတ် ပြုရမည့် ဝတ်တရားရှိသည်။

- လူသည် မိမိပြုလုပ်ထားသော စွဲအင်အားရှိသည့် ကမ္ဘာမြေပေါ်တွင် နေထိုင်နေရသည့် အပြင် မိမိ မပြုလုပ်ထားသော နေ၏အရောင်ကို အမှီသဟာ ပြုနေခြင်း၊ လေကိုရှုရှိုက်ခြင်း၊ ရာသီဥတုများကို အမှီသဟာ ပြုနေခြင်း စသည်တို့ကြောင့် ထိုအရာများကို ပြုလုပ်ဖန်ဆင်းပေးထားသူ ဘုရားအား အသိအမှတ်ပြု ကိုးကွယ်ရမည့် မွေးရာပါ ဝတ်တရား ရှိနေသည်။
- သင်သည် ထိုဝတ်တရားကို ပျက်ကွက်နေသူ ဖြစ်ပါက ယခုချက်ခြင်းပင် ထိုဖန်ဆင်းရှင် ဘုရားကို အသိအမှတ်ပြုပါ။

ဖန်ဆင်းရှင်ဘုရား၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ။

၃။ ဖန်ဆင်းရှင် ဘုရားသခင်သည် လူသားတို့ကို အလွန်ချစ်မြတ်နိုးတော်မူသည်။

- သင်မွေးမြူသော တိရစ္ဆာန်၊ သင်စိုက်ပျိုးထားသော သစ်ပင်၊ ပန်းပင်များကို သင်သံယောဇဉ် ရှိသည်ကို အမှတ်ရပါ။
- ဘုရားရှင်သည် သူဖန်ဆင်းခဲ့သော သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ လူသားအားလုံးကို နောင်ဘဝ၌ သူ၏ ထာဝရ နိုင်ငံတော်တွင် ပျော်ရွှင်စွာ အသက်ရှင်စေလိုသည်။

ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်

JOHN

၁

- ၁ စအဦး၌ နှုတ်ကပတ်တော်ရှိ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဘုရားသခင်နှင့် အတူရှိ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်သည်လည်း ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။
- ၂ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်သည် အစအဦး၌ ဘုရားသခင်နှင့် အတူရှိ၏။
- ၃ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်သည် ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဖန်ဆင်းတော်မူခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်လျက် ဖြစ်သောအရာ တစုံတခုမျှ မရှိ။
- ၄ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်၌ အသက်ရှိ၏။ ထိုအသက်သည်လည်း လူတို့၏ အလင်းဖြစ်၏။
- ၅ ထိုအလင်းသည် မှောင်မိုက်၌လင်း၍ မှောင်မိုက်သည် မခံမယူ။
- ၆ ယောဟန်အမည်ရှိသော သူတယောက်ကို ဘုရားသခင် စေလွှတ်တော်မူ၏။
- ၇ ထိုသူကို လူအပေါင်းတို့သည် အမှီပြု၍ ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်မည်အကြောင်း ထိုသူသည် သက်သေခံ ဖြစ်၍ အလင်းတော်၏ အကြောင်းကို သက်သေခံခြင်းငှါ လာ၏။
- ၈ ထိုသူသည် အလင်းတော်မဟုတ်။ အလင်းတော်၏ အကြောင်းကို သက်သေခံခြင်း ငှါသာလာ၏။
- ၉ ဟုတ်မှန်သော အလင်းမူကား၊ ဤလောကသို့ ကြွလာလျက် ခပ်သိမ်းသော လူအပေါင်းတို့အား အလင်းကိုပေးသောသူ ဖြစ်သတည်း။
- ၁၀ ထိုသူသည် ဤလောက၌ ရှိတော်မူပြီ။ ဤလောကကိုလည်း ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ သို့သော်လည်း ဤလောကသည် ထိုသူကို မသိ။
- ၁၁ သူသည်မိမိဒေသအရပ်သို့ ကြွလာသော်လည်း၊ မိမိလူမျိုးတို့သည် သူ့ကို လက်မခံဘဲနေကြ၏။

- ၁၂ ထိုသူကိုလက်ခံသမျှသောသူတည်း ဟူသော ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်သောသူတို့အား၊ ဘုရားသခင်၏ သားဖြစ်ရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။
- ၁၃ ထိုသားတို့ကား၊ လူမျိုးနှင့်စပ်ဆိုင်၍ ဘွားသော သားမဟုတ်။ မေထုန်သံဝါသ အားဖြင့် ဘွားသော သားမဟုတ်။ လူ အလိုအလျောက် ဘွားသော သားမဟုတ်။ ဘုရားသခင် ဘွားတော် မူသော သားဖြစ်သတည်း။
- ၁၄ နှုတ်ကပတ်တော် သည်လည်း လူဇာတိအဖြစ်ကို ခံယူ၍၊ ကျေးဇူးတော်နှင့် ၎င်း၊ သစ္စာတော်နှင့် ၎င်း ပြည့်စုံလျက် ငါတို့တွင် တည်နေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ခမည်းတော်၌ တပါးတည်းသော သားတော်၏ ဘုန်းကဲ့သို့ သူ၏ ဘုန်းတော်ကို ငါတို့သည် မြင်ရ ကြပြီ။
- ၁၅ ယောဟန်သည် ထိုသခင်၏ အကြောင်းကို သက်သေခံ၍ ကြွေးကြော်သည်ကား၊ ငါ့နောက် ကြွလာသောသူသည် ငါမရှိမှီ ရှိနှင့်သည်ဖြစ်၍၊ ငါ့ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သည်ဟု ငါဆိုရာ၌၊ ထိုသူကို ဆိုလိုသည်ဟု သက်သေခံလေ၏။
- ၁၆ ထိုသူ၏ ပြည့်စုံခြင်းမှလည်း ကျေးဇူးတပါး၌ ထပ်ဆင့်၍ ကျေးဇူးတပါးကို ငါတို့ရှိသမျှသည် ခံရကြပြီ။
- ၁၇ အကြောင်းမူကား၊ ပညတ်တရားတော်ကို မောရှေလက်တွင် ပေးတော်မူ၏။ ကျေးဇူးတရားနှင့် သစ္စာတရားမူကား ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဖြစ်သတည်း။
- ၁၈ ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သူမျှ မမြင်စဖူးသော်လည်း၊ ခမည်းတော်၏ ရင်ခွင်၌ရှိသော တပါးတည်းသော သားတော်သည် ဘုရားသခင်ကို ထင်ရှားစေတော်မူပြီ။
- ၁၉ ယုဒလူတို့က၊ သင်သည် အဘယ်သူနည်းဟု ယောဟန်ကို မေးမြန်းစေခြင်းငှါ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် လေဝီလူတို့ကို ယေရှုလင်မြို့မှ စေလွှတ်

သောအခါ၊ ယောဟန်သည် သက်သေခံလေသည်မှာ၊

၂၀ ငါသည် ခရစ်တော်မဟုတ်ဟု ထိမ်ဝှက်ခြင်းမရှိ၊ အတိအလင်း ပြောဆို၏။

၂၁ ထိုသူတို့ကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် သင်သည် အဘယ်သူနည်း။ ဇလီယဖြစ်သလောဟု မေးပြန်၏။ ယောဟန်က၊ ငါသည် ဇလီယ မဟုတ်ဟု ဆို၏။ ဤမည်သော ပရောဖက် ဖြစ်သလောဟု မေးပြန်လျှင်၊ မဟုတ်ဟု ဆိုပြန်၏။

၂၂ ထိုသူတို့ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်သူနည်း၊ ငါတို့ကို စေလွှတ်သော သူတို့အား ပြန်လျှောက်စရာ ရှိစေခြင်းငှါ၊ သင်သည် ကိုယ်ကိုအဘယ်သို့ ဆိုသနည်းဟု မေးပြန်ကြ၏။

၂၃ ယောဟန်ကလည်း ငါသည်ပရောဖက်ဟောရှာယဟောပြောသည်နှင့်အညီ ထာဝရဘုရား၏ လမ်းခရီးတော်ကို ဖြောင့်စေကြလော့ဟု တောင့်တကြော်သော သူ၏အသံ ဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။

၂၄ အစေခံသော သူတို့ကား၊ ဖာရိရုံဖြစ်ကြသတည်း။

၂၅ ထိုသူတို့ကလည်း၊ သင်သည် ခရစ်တော်မဟုတ်၊ ဇလီယမဟုတ်၊ ဤမည်သော ပရောဖက် မဟုတ်သည် မှန်လျှင် အဘယ်ကြောင့် ဗတ္တိဇ်ကို ပေးသနည်း ဟု မေးပြန်ကြ၏။

၂၆ ယောဟန်ကလည်း၊ ငါသည်ရေ၌ ဗတ္တိဇ်ကို ပေး၏။ သင်တို့ အလယ်၌ သင်တို့မသိသောသူ တယောက်ရှိ၏။

၂၇ ထိုသူသည် ငါ့နောက်ကြွလာသော်လည်း ငါ့ထက် သာ၍ ကြီးမြတ်၏။ ထိုသူ၏ခြေခြင်းတော် ကြီးကိုမျှ ဖြည့်ခြင်းငှါ ငါမထိုက်ဟုပြန်ပြော၏။

၂၈ ယောဟန်သည် ဗတ္တိဇ်ကိုပေးရာအရပ်၊ ယော်ဒန် ဖြစ်တဘက် ဗေသန်ရွာ၌ ဤအမှုအရာ ဖြစ်သတည်း။

၂၉ နက်ဖြန်နေ့၌ ယေရှုကြွလာတော်မူသည်ကို ယောဟန်သည်မြင်လျှင်၊ ဤလောက၏အပြစ်ကို ဆောင်သွားသော ဘုရားသခင်၏ သိုးသင်္ဃန်းကို ကြည့်လော့။

၃၀ ငါမရှိမှီရှိနှင့်သည်ဖြစ်၍၊ ငါ့ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သော သူသည် ငါ့နောက်ကြွလာသည်ဟု ငါဆို

ရာ၌၊ ထိုသူကို ဆိုလို၏။

၃၁ အစက ထိုသူကို ငါမသိ။ သို့သော်လည်း ထိုသူကို ကျသရေလလူတို့အား ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ငါသည် ရေ၌ ဗတ္တိဇ်ကို ပေးလျက်လာ၏။

၃၂ ထိုမှတစ်ပါး ဝိညာဉ်တော်သည် ကောင်းကင်မှ ချိုးဝှက်ကဲ့သို့ ဆင်းသက်၍ ထိုသူ၏ အပေါ်၌ နားတော်မူသည်ကို ငါမြင်ရပြီ။

၃၃ အစက ထိုသူကိုငါမသိ။ ရေ၌ဗတ္တိဇ်ကို ပေးစေခြင်းငှါ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသော သူကားအကြင်သူ၏ အပေါ်၌ ဝိညာဉ် တော်ဆင်းသက်၍ နားတော်မူသည်ကို သင် သည်မြင်လျှင်၊ ထိုသူကား၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၌ ဗတ္တိဇ်ကို ပေးသောသူပေတည်းဟု မိန့်တော်မူသည်နှင့်အညီ။

၃၄ ငါသည်မြင်၍ ဤသူသည် ဘုရားသခင်၏ သားတော် ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို သက်သေခံသည်ဟု ယောဟန်ဆိုလေ၏။

၃၅ တဖန် ယောဟန်သည် နက်ဖြန်နေ့၌ တပည့်နှစ်ယောက်တို့နှင့် အတူရပ်နေ၍၊

၃၆ ယေရှုကြွတော်မူသည်ကို မြင်လျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ သိုးသင်္ဃန်းကို ကြည့်လော့ဟုဆို၏။

၃၇ တပည့်နှစ်ယောက်တို့သည် ထိုစကားကို ကြားလျှင်၊ ယေရှု နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။

၃၈ ယေရှုသည် လှည့်၍ ထိုသူတို့လိုက်ကြသည်ကို မြင်တော် မူလျှင်၊ အဘယ်အလိုရှိသနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ ထိုသူတို့က၊ ရဗ္ဗိ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်မှာ နေတော်မူ သနည်းဟု မေးလျှောက်ကြ၏။ ရဗ္ဗိ အနက်ကား၊ အရှင်ဘုရားဟု ဆိုလိုသတည်း။

၃၉ ယေရှုကလည်း လာ၍ ကြည့်ကြလော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည် သွား၍ နေတော်မူရာ အရပ်ကို ကြည့်ကြ၏။ ထိုအချိန်သည် ဆယ်နာရီ အချိန်ဖြစ်၍ မိုးယိုချုပ်သည့် တိုင်အောင် အထဲတော်၌နေကြ၏။

၄၀ ယောဟန်၏ စကားကိုကြား၍ နောက်တော်သို့ လိုက်သောသူ နှစ် ယောက်တို့တွင် တယောက်ကား ရှိမုန် ပေတရုဇ် အန္တေ ပေတည်း။

၄၁ ထိုသူသည် မိမိအစ်ကိုရှိမုန်ကို ရှေ့ဦးစွာ တွေ့လျှင်၊ ငါတို့သည် မေရှိကိုတွေ့ကြပြီ ဟု

၁၂ ယေရှုကလည်း၊ လာ၍နက်စာကိုစားကြ လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သခင်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို တပည့်တော်တို့သည် သိကြသောကြောင့် ကိုယ်တော် သည် အဘယ်သူနည်း ဟူ၍ တစုံတယောက်မျှ မမေးမလျှောက်ဝံ့ကြ။

၁၃ ယေရှုသည်လာ၍ မုန့်နှင့်ငါးကို ယူပြီးလျှင် သူတို့အား ပေးတော်မူ၏။

၁၄ ထိုပြတော်မူခြင်းကား၊ ယေရှုသည် သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူသည်နောက်၊ တပည့်တော်တို့အား ကိုယ်ကိုသုံးကြိမ်မြောက်သော ပြတော်မူခြင်း ဖြစ်သတည်း။

၁၅ နံနက်စာကိုစားကြသည်နောက်၊ ယေရှုက၊ ယောန၏သား ရှိမုန်၊ ဤသူတို့သည် ငါ့ကိုချစ်သည်ထက် သင်သည်သာ၍ ချစ်သလောဟု ရှိမုန်ပေတရုအားမိန့်တော်မူလျှင်၊ ဟုတ် ပါ၏သခင်။ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ချစ်သည်ကို ကိုယ်တော် သိတော်မူ၏ ဟုလျှောက်သော်၊ ငါ၏ သိုးသင်္ဃန်းတို့ကို ကျွေးမွေးလော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ တဖန် ယေရှုက၊ ယောန၏သား ရှိမုန်၊ သင်သည် ငါ့ကိုချစ်သလောဟု ဒုတိယ အကြိမ် မေးတော်မူလျှင်၊ ဟုတ်ပါ၏သခင်။ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် ချစ်သည်ကို ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏ ဟု လျှောက်သော်၊ ငါ၏သိုးတို့ကိုထိန်းလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ ယေရှုကလည်း ယောန၏သားရှိမုန်၊ သင်သည် ငါ့ကိုချစ်သလောဟု တတိယအကြိမ်မေးတော်မူလျှင် သင်သည် ငါ့ကိုချစ်သလော ဟုသုံးကြိမ် မြောက်အောင် မေးတော်မူသောကြောင့် ပေတရုသည် စိတ်နာသဖြင့်၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို သိတော် မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို ကျွန်ုပ်ချစ်သည်ကို ကိုယ်တော် သိတော်မူ၏ ဟုလျှောက်သော်၊ ယေရှုက၊ ငါ၏ သိုးတို့ကို ကျွေးမွေးလော့။

၁၈ ငါ့အမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ သင်သည် ပျိုသော အသက်ရှိစဉ် ကိုယ်ကို ကိုယ်ပတ်စည်း၍အလိုရှိရာ အရပ်ရပ်သို့ သွားလာတတ်၏။ သင်သည်

ဆိုသောအခါ လက်နှစ်ဖက်ကိုဆန့်ပြီးလျှင်၊ သူတစ်ပါးသည် သင့်ကိုပတ်စည်း၍ သင်အလိုမရှိရာ အရပ်သို့ ယူသွားလိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ ထိုသို့ မိန့်တော်မူသော်၊ အဘယ်သို့သော သေခြင်းအားဖြင့် ပေတရုသည် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ကို ထင်ရှားစေမည် အရိပ်ကို ပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့ မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော့ဟု ပေတရုအား မိန့်တော်မူပြန်၏။

၂၀ ယေရှုချစ်တော်မူ၍ အထက်က ညစာ စားသော အခါ၌ ရင်တော်ကိုမို့၍ လျောင်းလျက်၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံသော သူကားအဘယ်သူနည်း ဟု မေးသော တပည့်တော်သည်လည်း နောက်တော်သို့ လိုက်သည်ကို ပေတရုသည် လှည့်၍မြင်လျှင်၊

၂၁ သခင်၊ ဤသူ၌ အဘယ်သို့ဖြစ်ပါ လိမ့်မည်နည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊

၂၂ ယေရှုက၊ ငါကြွလာသည်ကာလတိုင်အောင် ထိုသူကိုနေစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိလျှင် သင်သည် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ သင်ကား ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃ ထိုစကားတော်ကို ထောက်လျှင်၊ ညီအစ်ကိုတို့က၊ ထိုတပည့်တော်သည် မသေရ ဟု အနံ့အပြား ပြောဆို ကြ၏။ သို့သော်လည်း ထိုသူသည် မသေရ ဟု ယေရှုမိန့်တော် မူသည်မဟုတ်၊ ငါကြွလာသည် ကာလတိုင်အောင် ထိုသူကိုနေစေခြင်းငှါ ငါ အလိုရှိလျှင် သင်သည် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း ဟု မိန့်တော်မူ သတည်း။

၂၄ ထိုတပည့်တော်ကား၊ ဤအကြောင်း အရာတို့ကို သက်သေခံ၍ရေးထားသောသူဖြစ်၏။

၂၅ သူ၏ သက်သေခံချက် မှန်သည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ယေရှုပြုတော်မူသော အခြားအမှု အရာအများ ရှိသေး၏။ ထိုအမှုအရာရှိသမျှတို့ကို အသီးအခြား ရေးထားလျှင်၊ မြေကြီး မဆွဲနိုင်အောင် ကျမ်းစာများပြား လိမ့်မည် ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၏။

၂၄ ထိုသို့ယေရှုသည် ကြွလာတော်မူသောအခါ တမန်တော် တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်၊ ဒီဒုမဟု အမည်ရှိသော သောမသည် ထိုတပည့်တော် တို့နှင့် အတူမရှိ။

၂၅ ထိုသူတို့ ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် သခင်ကို မြင်ကြပြီ ဟု သောမအား ပြောဆို ကြလျှင်၊ သောမက လက်တော်၌ သံရိုက်ရာ ချက်ကိုမမြင်၊ သံရိုက်ရာချက်ကို လက်ညှိုးနှင့် မတို့မစမ်း၊ နံဖေးတော်ကိုလည်း လက်နှင့် မစမ်းမသပ် ရလျှင် အကျွန်ုပ် မယုံ ဟုဆို၏။

၂၆ ထိုနောက် ရှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌ တပည့် တော်တို့သည် တဖန်အထဲမှာရှိကြ၍သောမ လည်းပါ၏။ တံခါးများကို ပိတ်ထားစဉ်အခါ ယေရှုသည် ကြွလာ၍ အလယ်မှာ ရပ်တော် မူလျက်၊ သင်တို့၌ ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိစေ သတည်း ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၇ ထိုအခါ သောမအား၊ သင်၏လက်ညှိုး ကိုဆန့်၍ ငါ့လက်ကို ကြည့်လော့။ သင်၏လက်ကိုဆန့်၍ ငါ့နံဖေးကို စမ်းသပ်လော့။ ယုံမှားခြင်း မရှိနှင့် ယုံလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ သောမကလည်း၊ အကျွန်ုပ်၏အရှင်အကျွန်ုပ် ၏ ဘုရားသခင်ပါတကားဟု ပြန်၍လျှောက်ကြ၏။

၂၉ ယေရှုကလည်း၊ သင်သည်ငါ့ကိုမြင်သောကြောင့် ယုံခြင်းရှိ၏။ ငါ့ကိုမမြင်ဘဲ ယုံသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၀ ဤကျမ်းစာ၌ရေး၍ မထားသော အခြားနိမိတ် လက္ခဏာများတို့ကိုလည်း ယေရှုသည် တပည့် တော်တို့ မျက်မှောက်၌ပြတော်မူ၏။

၃၁ ယေရှုသည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော ဘုရား သခင်၏သားတော် ဖြစ်တော်မူသည်ကို သင်တို့ သည် ယုံမည်အကြောင်း၊ ထိုသို့ယုံ၍ နာမတော် အားဖြင့် အသက်ကိုရမည် အကြောင်း၊ ဤမျှ လောက် ရေးထားလျက်ရှိသတည်း။

၂၁

၁ တဖန် ယေရှုသည် တီဗေရိုဒိုင်းနားမှာ တပည့် တော်တို့အား ကိုယ်ကိုပြတော်မူ၏။ ပြတော် မူသည် အကြောင်းအရာ ဟူမူကား၊

၂ ရှိမုန်ပေတရနှင့် ဒီဒုမဟုအမည်ရှိသော သောမ၊ ဂါလိလဲပြည် ကာနမြို့သား နာသနေလ၊ ဇေဗေဒဲ၏ သားနှစ်ယောက်၊ အခြားသောတပည့် တော် နှစ်ယောက်တို့သည် အတူရှိ ကြ၏။

၃ ရှိမုန်ပေတရက အကျွန်ုပ်သည် ငါး ဘမ်းသွားမည် ဟုဆိုလျှင်၊ ထိုသူတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့လည်း လိုက်မည်ဟု ပြောဆိုသည် နှင့် ထွက်သွားကြ၏။ ချက်ခြင်း လေ့ထဲသို့ဝင်၍ ထိုည၌တွင် တကောင် ကိုမျှမရကြ။

၄ နံနက်ရောက်သောအခါ ယေရှုသည်ကမ်းနားမှာ ရပ်တော်မူ၏။ သို့ရာတွင် ယေရှု ဖြစ်တော်မူသည် ကို တပည့်တော်တို့သည် မသိကြ။

၅ ယေရှုကလည်း ချစ်သားတို့၊ စားစရာ တစုံတခု ရှိသလောဟု မေးတော်မူလျှင် မရှိပါဟု ပြန်ပြော ကြ၏။

၆ တဖန်ယေရှုက၊ လေ့လက်ကွက်၌ ပိုက်ကွန်ကို ပစ်ချလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် ရလိမ့်မည် ဟုမိန့်တော် မူသည်အတိုင်း၊ ထိုသူတို့သည် ပစ်ချ၍များစွာ သော ငါးတို့ကို အုပ်မိသောကြောင့်၊ ပိုက်ကွန်ကို စွဲ၍ မရနိုင်။

၇ ထိုအခါ ယေရှု ချစ်တော်မူသော တပည့်တော်က၊ ငါတို့သခင်ပေတည်း ဟု ပေတရအား ပြောဆို၏။ သခင်ဖြစ်ကြောင်းကို ရှိမုန်ပေတရသည်ကြား လျှင်၊ အဝတ်ကို မမြဲဘဲ ရှိလျက် အပေါ်အကျီ ကိုသာ ဝတ် စည်း၍ အိုင်ထဲသို့ဆင်းလေ၏။

၈ အခြားသော တပည့်တော်တို့သည် ကမ်းနှင့်မနီး မဝေး အလံငါးဆယ်လောက်ကွာသည်ဖြစ်၍ ငါးများနှင့်ပိုက်ကွန်ကို ဆွဲငင် လျက် လေစီး၍ လာကြ၏။

၉ ကုန်းပေါ်သို့ရောက်သောအခါ မီးခဲပုံကိုငင်း၊ ကင်ထားသော ငါးကိုငင်း၊ မုန့်ကိုငင်း တွေ့မြင် ကြ၏။

၁၀ ယေရှုကလည်း ယခုရသော ငါးအချို့ကို ယူခဲ့ကြ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ ရှိမုန်ပေတရသည် လေ့ပေါ်သို့တက်၍ငါးကြီး တရာငါးဆယ့်သုံးကောင်နှင့်ပြည့်လျက် ရှိသော ပိုက်ကွန်ကို ကုန်းပေါ်သို့ ဆွဲတင်လေ၏။ ထို မျှလောက်များ သော်လည်း ပိုက်ကွန်သည် မစုတ်မပြတ်ရှိ၏။

ပြောဆိုလျက်၊

၄၂ သူ့ကို ယေရှုထံသို့ ပို့ဆောင်လေ၏။ မေရို အနက်ကား ခရစ်တော် ဟုဆိုလိုသတည်း။ ယေရှုသည် ထိုသူကိုကြည့်ရှု၍၊ သင်သည် ယောန၏သား ရှိမုန် ဖြစ်၏။ ဂေဖအမည်သစ်ကို ရလတံ့ဟုမိန့်တော် မူ၏။ ဂေဖ အနက်ကား ပေတရဟု ဆိုလိုသတည်း။

၄၃ နက်ဖြန်နေ့၌ ဂါလိလဲပြည်သို့ ကြွခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိလျှင် ဖိလိပ္ပိုကိုတွေ့၍၊ ငါ့ နောက် သို့ လိုက်လော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၄ ဖိလိပ္ပိုကား၊ အနှံ့နှင့် ပေတရ မွေးဖွားရာ ဗက်ဒဲဒြို့မှ လာသောသူ ဖြစ်သတည်း။

၄၅ ဖိလိပ္ပိုသည် နာသနေလကိုတွေ့လျှင်၊ မောရှေ သည် ပညတ္တိကျမ်း၌ငင်း၊ ပရောဖက်တို့ သည် သူတို့ကျမ်း၌ငင်း အကြောင်းပြု၍ရေးထား သောသူ နာဇရက်မြို့သား ဖြစ်သော ယောသင်၏ သား ယေရှုကို ငါတို့သည် တွေ့ကြပြီဟုဆို၏။

၄၆ နာသနေလကလည်း၊ နာဇရက်မြို့ထဲက ကောင်း သောအရာ တစုံတခုမျှ ထွက်နိုင် သလောဟု မေးလျှင်၊ ဖိလိပ္ပိုက၊ လာ၍ ကြည့်ပါဟုဆို၏။

၄၇ နာသနေလလာသည်ကို ယေရှုသည် မြင်တော် မူလျှင်၊ လှည့်စားခြင်းအဖြစ်နှင့် ကင်းလွတ်သော ဣသရေလလူစစ်ကို ကြည့်လော့ဟု ထိုသူကို အမှတ်ပြု၍ မိန့်တော်မူ၏။

၄၈ နာသနေလကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည်အဘယ် သို့သောအားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို သိတော်မူသနည်း ဟု မေးလျှောက်သော်၊ ယေရှုက၊ ဖိလိပ္ပိုသည် သင့်ကို မခေါ်မီ၊ သင်သည် သင်ဘော သဖန်းပင် အောက်၌ ရှိသည်ကို ငါမြင်သည်ဟု ပြန်၍ မိန့်တော် မူလျှင်၊

၄၉ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်ဘုရား သခင်၏ သားတော် ဖြစ်တော်မူ၏။ ဣသရေလလူတို့၏ ရှင်ဘုရင်လည်း ဖြစ်တော်မူ၏ဟု နာသနေလ လျှောက်လေ၏။

၅၀ တဖန်ယေရှုက၊ သင်ဘောသဖန်းပင်အောက်၌ သင့်ကိုငါမြင်သည်ဟု ဆိုသောကြောင့် ယုံသ လော၊ ထိုမျှမက သင်သည် သာ၍ကြီးစွာသော အကြောင်းအရာကို မြင်လတံ့။

၅၁ သင်တို့အား ငါ အမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊

နောင်ကာလ၌ ကောင်းကင်ဖွင့်လှစ် သည်ကိုငင်း၊ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန် တို့သည် လူသား၏ အပေါ်၌ ဆင်းလျက်တက်လျက် ရှိနေသည်ကိုငင်း၊ သင်တို့သည် မြင်ကြလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂

၁ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ဂါလိလဲပြည် ကာန မြို့တွင် မင်္ဂလာဆောင်ပွဲကိုခံကြစဉ်၊ ထိုပွဲ၌ ယေရှု၏ မယ်တော် ရှိ၏။

၂ ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့ကိုလည်း ထိုပွဲသို့ ခေါ်ပင့်ကြ၏။

၃ စပျစ်ရည်ကုန်သောအခါ၊ ယေရှု၏ မယ်တော်က၊ စပျစ်ရည် မရှိဟု ကြားပြော၏။

၄ ယေရှုကလည်း၊ အချင်းမိန်းမ၊ သင်သည်ငါနှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ ငါ့အချိန် မရောက်သေး ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅ မယ်တော်ကလည်း၊ သူ့စေခိုင်းသမျှတို့ကို မြဲကြ လော့ ဟု အစေခံတို့အား ဆိုလေ၏။

၆ ယခုဒဘာသာအလျောက် စင်ကြယ်ခြင်းအဘို့ အလိုငှာ၊ ထိုအရပ်၌ နှစ်တင်း သုံးတင်းခန့် ဝင်သော ကျောက်အိုးစရည်း ခြောက်လုံး ထားလျက် ရှိ၏။

၇ ယေရှုကလည်း၊ ဤရေအိုးတို့ကို ရေ ဖြည့်ကြဟု အစေခံတို့အား မိန့်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် လျှံမတတ် ဖြည့်ကြ၏။

၈ ယခုခပ်၍ ပွဲအုပ်ထံသို့သွင်းကြလော့ဟု မိန့်တော် မူသည်အတိုင်း သွင်းကြ၏။

၉ ပွဲအုပ်သည် စပျစ်ရည်ဖြစ်စေသောရေကို မြည်းစမ်း၍၊ ထိုရေကို ခပ်သောအစေခံတို့ သည် စပျစ်ရည်ကို အဘယ်မှာ ရသည်ကို သိသော်လည်း၊ ပွဲအုပ်သည် မသိသောကြောင့်၊ မင်္ဂလာဆောင် လုလင်အား အသံကိုလွှင့်၍၊

၁၀ အခြားသော သူမည်သည်ကား၊ ရှေ့ဦးစွာ ကောင်းသော စပျစ်ရည်ကို ထည့်၍ ဝစွာ သောက်ကြပြီးမှ ညံ့သောစပျစ်ရည်ကို ထည့်လေ့ ရှိ၏။ သင်မူကား၊ ကောင်းသော စပျစ်ရည်ကို ယခုတိုင်အောင် သို့ထားပြီဟု ဆို၏။

၁၁ ထိုသို့ယေရှုသည် ရှေ့ဦးစွာသော ဤနိမိတ် လက္ခဏာကို ဂါလိလိပြည်၊ ကာနုမြို့၌ဖြစ် မိမိ ဘုန်းတော်ကို ထင်ရှားစေတော်မူ၏။ တပည့် တော် တို့သည်လည်း ယုံကြည်ကြ၏။

၁၂ ထိုနောက် မယ်တော်မှစ၍ ညီတော်၊ တပည့် တော်တို့နှင့်တကွ၊ ကပေရနောင်မြို့သို့ ကြွ တော်မူ၏။ ထိုမြို့မှာ ကြာမြင့်စွာ မနေဘဲ၊

၁၃ ယုဒပသခါပွဲ ခံချိန်နီးသည်ရှိသော်၊ ယေရှုရှလင် မြို့သို့ ကြွတော်မူ၏။

၁၄ ဗိမာန်တော်၌ သိုး၊ နွား၊ ချိုးငှက် ရောင်းသောသူ တို့ကို၎င်း၊ ပွဲစားများ ထိုင်လျက်ရှိသည်ကို၎င်း တွေ့တော်မူလျှင်၊

၁၅ ရိုက်စရာဘို့ ကြိုးသေးများကို ပြုပြင်ပြီးမှ၊ ထိုသူ အပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ သိုး၊ နွားများကို၎င်း၊ ဗိမာန်တော်မှ နှင်ထုတ်တော်မူ၍၊ ပွဲစားတို့၏ ငွေတင်ခုံများကို တွန်းပစ်မှောက်ထားတော်မူ ၏။

၁၆ ချိုးငှက်ရောင်းသော သူတို့အားလည်း၊ ဤဥစ္စာ ကို ယူသွားကြ။ ငါ့အဘ၏ အိမ်တော်ကို ပွဲတဲ မလုပ်ကြ နှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ ကိုယ်တော်၏ အိမ်တော်၌ စွဲလန်းပူပန်ခြင်း စိတ်သည် အကျွန်ုပ်ကိုစားပုံ၏ဟူ၍ ကျမ်းစာ လာသည်ကို၊ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် မှတ်မိကြ၏။

၁၈ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ သင်သည် ဤသို့ပြုလျှင် အဘယ် နိမိတ်လက္ခဏာကို ငါတို့အား ပြမည် နည်းဟု ဆိုကြ၏။

၁၉ ယေရှုကလည်း၊ ဤဗိမာန်တော်ကို ဖြိုဖျက် ကြလော့။ သုံးရက်အတွင်းတွင် ငါတည်ဆောက် မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ ယုဒလူတို့က၊ အနှစ်လေးဆယ်ခြောက် နှစ်ပတ် လုံး ဤဗိမာန်တော်ကို တည်ဆောက်ရ ကြ၏။ သင်မူကား၊ သုံးရက် တည်းနှင့် တည်ဆောက် မည်လောဟု ဆိုကြ၏။

၂၁ ထိုသို့မိန့်တော်မူရာ၌ မိမိကိုယ်တည်း ဟူသော ဗိမာန်ကိုအမှတ်ပြု၍ မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ထိုကြောင့် သေခြင်းမှထမြောက် တော်မူသည် နောက်၊ ထိုစကားတော်ကို တပည့်တော်တို့ သည် မှတ်မိကြသဖြင့် ကျမ်းစာကို၎င်း၊ ယေရှု၏

နှုတ်ကပတ်တော်ကို၎င်း ယုံကြည်၏။

၂၃ ပသခါပွဲအတွင်းတွင် ယေရှုသည် ယေရှုရှလင် မြို့၌ရှိ၍၊ ပြတော်မူသောနိမိတ် လက္ခဏာတို့ကို များစွာသော သူတို့သည် မြင်ရသဖြင့် ကိုယ်တော် ကို ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၂၄ သို့သော်လည်း ယေရှုသည် ထိုသူတို့၌ကိုယ်ကို အပ်တော်မမူ၊ အကြောင်းမူကား၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့ကို သိတော်မူ၏။

၂၅ လူ၏အထံ၌ ရှိသမျှကို သိတော်မူသောကြောင့်၊ လူ၏ အကြောင်းကို သက်သေခံ စေခြင်းငှါ အဘယ်သူကိုမျှ အလိုတော်မရှိ။

၃

၁ ယုဒလူတို့တွင် အရာရှိဖြစ်သောနီကောဒင် အမည် ရှိသော ဗာရိရို တယောက်သည်၊

၂ ညဉ့်အခါ ယေရှု ထံတော်သို့ လာ၍၊ အရှင် ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ပြတော်မူသော ဤနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို ဘုရားသခင်၏ အခွင့် မရှိလျှင် အဘယ်သူမျှ မပြနိုင်သည်ကို အကျွန်ုပ် တို့သည် ထောက်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်အထံတော်မှ ကြွလာ တော်မူသော ဆရာဖြစ်ကြောင်းကို သိကြပါ၏ဟု လျှောက် သော်၊

၃ ယေရှုက၊ ဒုတိယမွေးခြင်းကို မခံသောသူ မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို မမြင်ရဟု ငါ အမှန်အကန် ဆိုသည်ဟု ပြန်၍ မိန့်တော်မူ၏။

၄ နီကောဒင်ကလည်း၊ အသက်ကြီးသော သူသည် မွေးခြင်းကို အဘယ်သို့ခံနိုင်ပါ မည်နည်း။ အမိ ဝမ်းထဲသို့ တဖန်ဝင်၍ မွေးခြင်းကို ခံနိုင်ပါမည် လောဟု လျှောက်၏။

၅ ယေရှုကလည်း၊ ရေနင့်ညီညာ၍တော် မမွေး သော သူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့ မဝင်ရဟု ငါ အမှန်အကန် ဆို၏။

၆ ဇာတိပကတိမွေးသောအရာသည် ဇာတိ ပကတိ ဖြစ်၏။ ဝိညာဉ်တော်မွေးသော အရာသည် ဝိညာဉ် ဖြစ်၏။

၇ ဒုတိယမွေးခြင်းကို ခံရမည်ဟု ငါဟောပြောသည်

မှာထားကြသည်ကို မသိဟု ပြောဆို ကြ၏။

၃ ထိုအခါ ပေတရုနှင့် အခြားသော တပည့်တော် သည် ထွက်၍ သချိုင်းတော်သို့ သွားကြ၏။

၄ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် အတူပြေးသည် တွင် အခြားသော တပည့်တော်သည် ပေတရု ကို သေလွန်၍ သချိုင်းတော်သို့ အရင်ရောက် သည် ရှိသော် ငုံ့၍ ကြည့်သဖြင့်၊

၅ ပိတ်ပုဆိုးရှိရစ်သည်ကို မြင်လျှင်၊ မဝင်ဘဲ နေ၏။

၆ ရိုမုန်ပေတရုသည် နောက်သို့လိုက်၍ ရောက် သော အခါ တွင်းထဲသို့ဝင်လျှင်၊ ပိတ်ပုဆိုးရှိရစ် သည်ကို၎င်း၊

၇ ခေါင်းတော်၌ရှိသော ပဝါသည် ပိတ်ပုဆိုးနှင့် အတူမရှိဘဲ တခြားစီ လိပ်လျက်ရှိသည်ကို၎င်း မြင်လေ၏။

၈ ထိုအခါ သချိုင်းတော်သို့ အရင်ရောက်သော အခြား တပည့်တော်သည် ဝင်၍ မြင်သဖြင့် ယုံလေ၏။

၉ ကိုယ်တော်သည် သေခြင်းမှ ထမြောက်ရမည် ဟူသော ကျမ်းစကားကို တပည့်တော် တို့သည် နားမလည်ကြသေး။

၁၀ နောက်မှ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် မိမိတို့ အပေါင်းအသင်း ရှိရာသို့ ပြန်သွားကြ၏။

၁၁ မာရိသည် သချိုင်းတော်အနားမှာ ငိုကြွေးလျက် ရပ်နေ၏။ ငိုကြွေးစဉ်၌ တွင်းထဲသို့ ကြည့် လျှင်၊

၁၂ ကောင်းကင်တမန် နှစ်ပါးတို့သည်ဖြူသော အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်လျက်၊ ယေရှု၏ အလောင်း တော် လျောင်းရာ အရပ်၊ ခေါင်းရင်း၌တပါး၊ ခြေရင်း၌ တပါး ထိုင်ကြသည်ကို မြင်လျှင်။

၁၃ ထိုသူတို့က၊ အချင်းမိန်းမ၊ အဘယ်ကြောင့် ငိုကြွေးသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ကျွန်မ၏ သခင် ကို ယူသွားကြပြီ။ အဘယ်မှာ ထားကြသည်ကို မသိပါဟု ပြောဆို၏။

၁၄ ထိုသို့ဆိုပြီးမှ နောက်သို့လှည့်လျှင်၊ ယေရှု ရပ်လျက် နေတော်မူသည်ကို မြင်သော်လည်း ယေရှု ဖြစ်တော်မူသည်ကို မသိ။

၁၅ ယေရှုကလည်း၊ အချင်းမိန်းမ၊ အဘယ်ကြောင့် ငိုကြွေးသနည်း။ အဘယ်သူကို ရှာသနည်း

ဟု မေးတော်မူ၏။ မာရိက၊ သင်သည် သူ့ကို ဆောင်သွားသည်မှန်လျှင် အဘယ်မှာ ထားသည် ကို ကျွန်မအားပြောပါကျွန်မ ယူသွားပါမည် အရှင်ဟု၊ ထိုသူကို ဥယျာဉ် စောင့်ဖြစ်သည် ဟု ထင်မှတ်လျက် ဆို၏။

၁၆ ယေရှုကလည်း မာရိဟုခေါ်တော်မူလျှင်၊ မာရိ သည် လှည့်၍ ရဗျာန်ဟု ထူးလေ၏။ ရဗျာန် အနက်ကား အရှင်ဘုရား ဟုဆိုလိုသတည်း။

၁၇ ယေရှုကလည်း၊ ငါ့ကိုမဘက်နှင့်ဦး။ ငါသည် ငါ့မည်းတော်ထံသို့ မတက်ရသေး။ ငါ့ညီတို့ ရှိရာသို့ သွားလော့။ ငါ၏ ခမည်းတော် တည်းဟူသော သင်တို့၏ ခမည်းတော်၊ ငါ၏ ဘုရားသခင်တည်း ဟူသော သင်တို့၏ ဘုရား သခင် ထံတော်သို့ ငါတက်ရမည် အကြောင်း အရာကို ကြားပြော လော့ဟု မိန့်တော်မူသည်နှင့် အညီ၊

၁၈ မာဂဒလမာရိသည် သွား၍မိမိသည် သခင် ကိုတွေ့မြင် သည်ကို၎င်း၊ ထိုသို့မိန့်တော်မူ သည်ကို၎င်း၊ တပည့်တော်တို့အား ကြားပြော လေ၏။

၁၉ ခုနစ်ရက်တွင် ပဌမနေ့ဖြစ်သောထိုနေ့၌ ညအချိန် ရောက်သောအခါ၊ ယုဒလူ တို့ကို ကြောက်၍ တံခါးများကိုပိတ်ထား လျက်၊ တပည့်တော်တို့ သည် စည်းဝေး ကြသောအရပ်သို့ ယေရှုသည် ကြွလာ၍ အလယ်မှာ ရပ်တော်မူလျက်၊ သင်တို့၌ ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိစေသတည်း ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂၀ ထိုသို့မိန့်တော်မူပြီးမှ လက်တော်နှင့် နံဖေးတော် ကို ပြတော်မူ၏။ တပည့်တော် တို့သည် သခင်ကို မြင်လျှင် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ ကြ၏။

၂၁ တဖန် ယေရှုက၊ သင်တို့၌ ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိစေ သတည်း။ ခမည်းတော်သည် ငါ့ကိုစေလွှတ် တော်မူသည်နည်းတူ၊ သင်တို့ကို ငါစေလွှတ် သည် ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊

၂၂ ထိုသူတို့အပေါ်မှာ မှုတ်လျက်၊ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို ခံကြလော့။

၂၃ အကြင်သူ၏ အပြစ်ကို သင်တို့လွှတ်လျှင် ထိုသူ သည် အပြစ်လွတ်လျက်ရှိ၏။ အကြင်သူ၏ အပြစ်ကို သင်တို့ တည်စေလျှင်၊ ထိုသူသည် အပြစ်တည်လျက်ရှိ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ကြ၏။

၂၆ ထိုအခါ မယ်တော်နှင့် ချစ်တော်မူသော တပည့်တော်သည် အနားမှာ ရပ်နေသည်ကို ယေရှုသည် မြင်တော်မူလျှင်၊ မယ်တော်အား၊ အချင်း မိန်းမ၊ သင်၏သားကို ကြည့်ပါ၊ ဟူ၍၎င်း၊

၂၇ တပည့်တော် အားလည်း၊ သင်၏အမိကို ကြည့်ပါ၊ ဟူ၍၎င်း၊ မိန်းမတော်မူ၏။ ထိုအခါမှစ၍ ထိုတပည့်တော်သည် မယ်တော်ကို မိမိအိမ်၌ သိမ်းထား၏။

၂၈ ထိုနောက်မှ ကျမ်းစာ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ အမှု ရှိသမျှ ကုန်စင်ပြီးသည်ကို သိတော်မူလျှင်၊ ရေငတ်သည်ဟု မိန်းမတော်မူ၏။

၂၉ ထိုအရပ်၌ ပုံးရည်နှင့်ပြည့်သော အိုးတလုံး ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ထိုသူတို့သည် ရေမရှိတထွေးကို ပုံးရည်နှင့် ပြည့်စေပြီးလျှင်၊ ဟုသုပင်အင်္ကျီ ငါးဖျား၌တပ်၍ ခံတွင်းတော် သို့ ကပ်ထားကြ၏။

၃၀ ယေရှုသည် ပုံးရည်ကိုခံပြီးမှ၊ အမှုပြီးပြီ ဟု မိန်းမတော်မူလျက်၊ ခေါင်းတော်ကို ငိုက်ဆိုက်ညွတ်၍ အသက်တော်ကို စွန့်တော်မူ၏။

၃၁ ထိုနေ့သည် အဘိတ်နေ့ဖြစ်၍၊ နက်ဖြန်နေ့လည်း ကြီးမြတ်သော ဥပုသ်နေ့ ဖြစ်သည်ကို ယုဒလူ တို့သည် ထောက်၍၊ အလောင်းကောင်တို့ကို ဥပုသ်နေ့၌ လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှာ မရှိ စေခြင်းငှါ ပိလတ်မင်းထံသို့ ဝင်ပြီးလျှင်၊ ခြေကိုချိုး၍ ထိုအလောင်းကောင်တို့ကို ယုဒသွားရမည်အကြောင်း အခွင့်တောင်းကြ၏။

၃၂ ထိုအခါ စစ်သူရဲတို့သည် သွား၍ ကိုယ်တော်နှင့် အတူ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားသောသူ နှစ်ယောက်တို့၏ ခြေကို ချိုးလေ၏။

၃၃ ယေရှုထံ သို့ရောက်၍ အသက်မရှိကြောင်း ကိုမြင်လျှင် ခြေကိုမချိုးဘဲ၊

၃၄ စစ်သူရဲတယောက်သည် နံဖေးတော်ကိုလှံနှင့် ထိုးဖောက်၍ သွေးနှင့် ရေသည်ချက်ခြင်း ထွက်လာ၏။

၃၅ ထိုအကြောင်းအရာကို မြင်သော သူသည် သက်သေခံ၏။ သူ၏ သက်သေခံချက်သည် လည်း မှန်ပေ၏။ သင်တို့သည် ယုံကြည်မည် အကြောင်း၊ သူပြောသော စကားမှန်သည်ကို

သူသိ၏။

၃၆ ထိုအကြောင်းအရာကား၊ သူ၏အရိုးကို မချိုးရဟု ကျမ်းစာလာချက်ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။

၃၇ တဖန်ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့ထိုးဖောက်သောသူကို ရှုမြင် ရကြလိမ့်မည်ဟု လာ၏။

၃၈ ထိုနောက်မှ အရိမသိမြို့သား ယောသပ်သည် ယုဒလူတို့ကို ကြောက်၍ မထင်မရှား တပည့်တော် ဖြစ်သည်နှင့်၊ ပိလတ်မင်းထံသို့ဝင်၍ ယေရှု၏ အလောင်းတော်ကို ယုဒသွားမည် အကြောင်း အခွင့်တောင်း၏။ ပိလတ်မင်း အခွင့်ပေးလျှင်၊ ထိုသူသည် သွား၍ ယေရှု၏အလောင်းတော်ကို ယူလေ၏။

၃၉ အထက်က ညဉ့်အခါ ယေရှုထံတော်သို့ လာသော နိကောဒင်သည်လည်း၊ အခွက်သုံးဆယ်မျှ လောက် အချိန်ရှိသော မုရန်နှင့်အကျော်ကိုရော နှောသော နံ့သာပျောင်းကို ဆောင်လျက် လာ၏။

၄၀ ထိုသူတို့သည် ယေရှု၏ အလောင်းတော်ကို ယူ၍၊ ယုဒလူတို့၏ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းနှင့် ဆိုင်သော ပြင်ဆင်ခြင်း ထုံးစံရှိသည့်အတိုင်း နံ့သာချိုးနှင့် တကွ ပိတ်ပုဆိုးဖြင့် အလောင်းတော်ကို ပတ်ရစ်ကြ၏။

၄၁ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားသောအရပ်တွင် ဥယျာဉ်ရှိ၏။ ထိုဥယျာဉ်၌ တယောက်ကိုမျှ မသင်္ဂြိုဟ်ဘူးသော သင်္ချိုင်းတွင်းသစ်ရှိ၏။

၄၂ ယုဒလူတို့၏ အဘိတ်နေ့ ဖြစ်သောကြောင့်၊ အနီးအပါးတွင်ရှိသော ထိုသင်္ချိုင်းတွင်း၌ အလောင်းတော်ကိုထားကြ၏။

၂၀

၁ ခုနစ်ရက်တွင် ပဌမနေ့ရက်၊ မိုယံးမလင်းမို့ ဇောဇော အချိန်၌ ဖာဂဒလ မာရီသည် သင်္ချိုင်းတော်သို့ သွား၍ တွင်းဝ၌ ပိတ်သော ကျောက်သည် ရွှေလျက်ရှိသည်ကို မြင်လျှင်၊

၂ ရှိမှန်ပေတရနှင့် ယေရှုချစ်တော်မူသော အခြား တပည့်တော်ဆီသို့ ပြေးသွား၍ သင်္ချိုင်းတော်မှ သခင်ကို ယုဒသွားကြပြီ။ အဘယ်

ကို အံ့သြခြင်း မရှိနှင့်။

၈ လေသည် အလိုရှိတိုင်း သွားလာ၏။ လေ၏ အသံကို သင်သည် ကြားရသော်လည်း၊ အဘယ်အရပ်က ဖြစ်သည်၊ အဘယ်အရပ်သို့ သွားသည်ကို မသိနိုင်။ ထိုနည်းတူ ဝိညာဉ်တော် မွေးသောသူဖြစ်သည်ဟု မိန်းမတော်မူ၏။

၉ နိကောဒင်ကလည်း၊ ဤအမှုအရာသည် အဘယ်သို့ ဖြစ်နိုင်ပါ မည်နည်း ဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊

၁၀ တဖန် ယေရှုက၊ သင်သည် ကုသရေလ လူတို့တွင် မွေဆရာဖြစ်လျက်ပင် ဤအမှုအရာကို မသိသလော။

၁၁ ငါ အမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ငါတို့သည် ကိုယ်သိသော အရာကို ပြော၏။ ကိုယ်မြင်သော အရာကို သက်သေခံ၏။ သို့သော်လည်း ငါတို့၏ သက်သေခံချက်ကို သင်တို့သည် မခံမယူကြ။

၁၂ မြေကြီးအရာကို ငါပြော၍ သင်တို့သည် မယုံလျှင်၊ ကောင်းကင်အရာကို ငါပြောသောအခါ အဘယ်သို့ယုံကြလိမ့်မည်နည်း။

၁၃ ကောင်းကင်ဘုံကဆင်းသက်၍ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိနေသော လူသား မှတပါး အဘယ်သူမျှ ကောင်းကင်ဘုံ သို့မတက်ပြီ။

၁၄ မောရှေသည် တော၌ မြွေကို မြှောက်ထားသကဲ့သို့ လူသားသည် မြှောက်ထားခြင်းကို ခံရမည်။

၁၅ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသားတော်ကို ယုံကြည်သော သူအပေါင်းတို့သည် ပျက်ဆီးခြင်းသို့ မရောက်၊ ထာဝရအသက်ကို ရမည် အကြောင်း တည်း။

၁၆ ဘုရားသခင်၏ သားတော်ကို ယုံကြည်သော သူအပေါင်းတို့သည် ပျက်ဆီးခြင်းသို့မရောက်၊ ထာဝရအသက်ကို ရစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိ၌တပါးတည်းသော သားတော်ကို စွန့်တော် မူသည်တိုင်အောင် လောကီသားတို့ကို ချစ်တော် မူ၏။

၁၇ လောကီသားတို့အား အပြစ်စီရင်ခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် သားတော်ကို ဤလောကသို့ စေလွှတ်တော်မူသည်မဟုတ်။ လောကီ သားတို့သည် ကိုယ်တော်အားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်မည် အကြောင်း စေလွှတ်တော်မူ၏။

၁၈ သားတော်ကို ယုံကြည်သောသူသည်အပြစ်

စီရင်ခြင်းကို မခံရ။ မယုံကြည်သော သူမူကား၊ ဘုရားသခင်၌ တပါးတည်းသော သားတော်ကို မယုံကြည်သောကြောင့် ယခုပင် အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရ၏။

၁၉ အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရကြောင်းကား၊ အလင်းသည် ဤလောကသို့ဝင်၍၊ လူတို့သည် မကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်သောကြောင့်၊ အလင်းထက် မှောင်မိုက်ကို သာ၍ နှစ်သက်ကြ၏။

၂၀ ဆိုးယုတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သော သူအပေါင်း တို့သည် အလင်းကို မြင်ပျင်း၍ မိမိတို့အကျင့်၌ အပြစ်ပါသည်ကို မထင်ရှား စေခြင်းငှါ အလင်းသို့ မချဉ်းကပ်ကြ။

၂၁ သမ္မာတရားကို ကျင့်သောသူမူကား၊ မိမိအကျင့်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့် ညီသည်ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ အလင်းသို့ ချဉ်းကပ်သည်ဟု ဟောတော်မူ၏။

၂၂ ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ယုဒပြည်၏ ကျေးလက်သို့ ကြွတော်မူလျှင်၊ ထိုအရပ်၌ တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ နေတော်မူ၍ ဗတ္တိရံကိုပေး လေ၏။

၂၃ ယောဟန်သည်လည်း၊ ရှာလိမ့်မြို့နှင့်အနီး အနန် အရပ်၌ ရေများသောကြောင့်၊ ဗတ္တိရံကိုပေး၍ နေသဖြင့်၊ လူများတို့သည် လာ၍ ဗတ္တိရံကို ခံကြ၏။

၂၄ ယောဟန်သည် ထောင်ထံသို့မရောက်သေး။

၂၅ ထိုအခါ ယောဟန်၏တပည့်တို့သည် စင်ကြယ်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ယုဒလူနှင့် ဆွေးနွေးခြင်းခုံခြင်း ရှိကြသဖြင့်၊

၂၆ ယောဟန်ထံသို့ လာ၍အရှင်ဘုရား၊ ယော်ဒန်မြစ် တဘက်၌ ကိုယ်တော်နှင့်တကွရှိ၍ ကိုယ်တော် သက်သေပေးသော သူသည် ဗတ္တိရံကို ပေးလျက်နေ၏။ ထိုသူထံသို့ လူအပေါင်းတို့သည် ရောက်ကြပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊

၂၇ ယောဟန်က၊ ကောင်းကင်ဘုံမှ ပေးတော် မမူလျှင် လူသည် အဘယ်အရာကိုမျှ မခံနိုင်ရာ၊ ငါသည် ခရစ်တော်မဟုတ်။

၂၈ ခရစ်တော်ရှေ့၌ စေလွှတ်သောသူဖြစ်သည်ဟု ငါဆိုသည်ကို သင်တို့သည် ငါ၏သက်သေဖြစ်ကြ၏။

၂၉ မင်္ဂလာဆောင် သတို့သမီးကိုရသောသူသည် မင်္ဂလာဆောင်လုလင်ဖြစ်၏။ မင်္ဂလာဆောင် လုလင်၏ အနားမှာနေ၍ သူ၏စကားကို ကြား ရသော အဆွေခင်ပွန်းသည် ထိုစကားသံကို ကြားသော အားဖြင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ထိုနည်းတူ ငါ့၏ဝမ်းမြောက်ခြင်းပြည့်စုံ၏။

၃၀ ထိုသခင်သည် တိုးပွားခြင်းရှိရမည်။ ငါ့မူကား ဆုတ်ယုတ်ခြင်း ရှိရမည်။

၃၁ အထက်မှလာသောသူသည် အလုံးစုံတို့၏ အထွဋ် ဖြစ်၏။ မြေကြီးမှဖြစ်သောသူသည် မြေကြီးနှင့် စပ်ဆိုင်၍ မြေကြီးအရာကို ပြောတတ်၏။ ကောင်းကင်ဘုံမှ ကြွလာသော သူသည် အလုံးစုံတို့၏ အထွဋ် ဖြစ်တော်မူ၏။

၃၂ မြင်သမျှကြားသမျှတို့ကိုလည်း သက်သေခံတော် မူ၏။ ထိုသက်သေခံချက်ကို အဘယ်သူမျှ မခံမယူ။

၃၃ သက်သေ ခံတော်မူချက်ကို ခံယူသော သူသည် ကား၊ ဘုရားသခင်သည် သစ္စာစောင့်တော် မူသည်ဟု တံဆိပ်ခတ်၏။

၃၄ ဘုရားသခင် စေလွှတ်တော်မူသော သူသည် ဘုရား သခင်၏ စကားတော်ကို ပြောဆိုတတ်၏။ ထိုသူအား ဘုရားသခင်သည် ဝိညာဉ်တော်ကို အတိုင်းအရှည် မရှိဘဲ ပေးတော်မူ၏။

၃၅ ခမည်းတော်သည် သားတော်ကိုချစ်တော်မူ၍ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို သားတော်လက်သို့ အပ်ပေးတော်မူပြီ။

၃၆ သားတော်ကို ယုံကြည်သောသူသည် ထာဝရ အသက်ကိုရ၏။ သားတော်ကို ပယ်သော သူမူ ကား အသက်ကို မတွေ့ရ။ ထိုသူ၏အပေါ်၌ ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်တည်နေသည်ဟု ယောဟန်ဟော လေ၏။

၄

၁ ယေရှုသည် ကိုယ်တိုင် ဗတ္တိဇံကို ပေးတော် မူ။

၂ တပည့်တော်တို့သာလျှင် ပေးကြသော်လည်း၊ ယေရှုသည် ယောဟန်ထက် သာ၍များသော သူတို့ကို တပည့်တော်ဖြစ်စေ၍ ဗတ္တိဇံကို

ပေးကြောင်းကို ဖာရိရဲတို့သည် ကြားပြီဟု သခင်ဘုရား သိတော်မူသောအခါ။

၃ ယုဒပြည်မှထွက်သွား၍ ဂါလိလဲပြည်သို့ တဖန် ကြွတော်မူစဉ်တွင်၊

၄ ရှုမာရိပြည်အလယ်၌ ရောက်သွားရ၏။

၅ ယာကုပ်သည် မိမိသား ယောသပ်အားပေးသော မြေအကွက်နှင့် အနီး၊ ရှုမာရိနယ်၊ ရှုခါ အမည် ရှိသော မြို့သို့ရောက်တော်မူ၏။

၆ ထိုအရပ်၌ ယာကုပ်၏ ရေတွင်းရှိ၏။ ယေရှုသည် ခရီးသွား၍ ပင်ပန်းသောကြောင့်ရေတွင်း နားမှာ ထိုင်တော်မူ၏။ ထိုအချိန်သည် ခြောက်နာရီ အချိန် ဖြစ်၏။

၇ ရှုမာရိမိန်းမတယောက်သည် ရေခပ်ခြင်းငှါ လာ၍ ယေရှုက၊ ငါသောက်ဘို့ရေပေးပါဟု ထိုမိန်းမအား မိန့်တော်မူ၏။

၈ အကြောင်းမူကား၊ တပည့် တော်တို့သည် စားစရာကို ဝယ်ခြင်းငှါ မြို့ထဲသို့သွားကြသည် အနိုက် ဖြစ်သတည်း။

၉ ထိုမိန်းမကလည်း၊ သင်သည် ယုဒလူ ဖြစ်လျက် ပင်၊ ရှုမာရိမိန်းမ ဖြစ်သော အကျွန်ုပ်ကို အဘယ် ကြောင့် သောက်ဘို့ တောင်းသနည်းဟုဆို၏။ ဆိုသည် အကြောင်းကား၊ ယုဒလူတို့သည် ရှုမာရိ လူတို့နှင့်ပေါင်းဘော်ခြင်းမရှိ။

၁၀ ယေရှုကလည်း၊ ဘုရားသခင် ကျေးဇူးတော် ကိုငှင်း၊ ငါသောက်ဘို့ ရေပေးပါဟု ဆိုသော သူကား အဘယ်သူ ဖြစ်သည်ကိုငှင်း သင်သည် သိလျှင် ထိုသူကိုတောင်းလိမ့်မည်။ ထိုသူ သည်လည်း အသက်ရေကို ပေးလိမ့်မည်ဟု ပြန်၍ မိန့်တော် မူသော်။

၁၁ မိန်းမက၊ သခင်၌ ရေခပ်စရာမရှိ ရေတွင်း လည်း နက်သည်ဖြစ်၍ အသက်ရေကို အဘယ်သို့ ရပါ မည်နည်း။

၁၂ ဤရေတွင်းကို ငါတို့အဘယာကုပ်သည် ငါတို့ အားပေး၏။ သူ့ကိုယ်တိုင်မှစ၍ သားသမီး၊ တိရစ္ဆာန်များတို့သည် ဤတွင်းရေကို သောက် ကြပြီ။ သခင်သည် ထိုသူထက် ကြီးမြတ် သလော ဟုဆို၏။

၁၃ ယေရှုကလည်း၊ ဤရေကိုသောက်သောသူသည် နောက်တဖန်ရေငတ်ဦးမည်။

ဟု လျှောက်ကြ၏။

၈ ထိုစကားကိုကြားလျှင် ပိလတ်မင်းသည် သာ၍ ကြောက်သဖြင့်၊ အိမ်တော်ဦးထံသို့ ဝင်ပြန်၍၊

၉ ယေရှုအား၊ သင်သည် အဘယ်က ဖြစ်သနည်း ဟု မေးလျှင် တစ်ခွန်းကိုမျှ ပြန်တော်မမူ။

၁၀ ပိလတ်မင်းကလည်း ငါနှင့်စကား မပြောသလော။ ငါသည် သင့် ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထား ပိုင်သည် ကိုငှင်း၊ လွှတ်ပိုင်သည်ကိုငှင်း သင် မသိလော ဟုဆိုသော်။

၁၁ အထက်အရပ်မှ အခွင့်ကို မရလျှင် မင်းကြီးသည် ငါ့ကိုအဘယ်သို့မျှ မပြုနိုင်။ ထိုကြောင့် ငါ့ကို မင်းကြီးလက်သို့ အပ်နှံသောသူသည် သာ၍ ကြီးသော အပြစ်ရှိသည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ ထိုအခါမစ၍ ပိလတ်မင်းသည် ကိုယ်တော်ကို လွှတ်ခြင်းငှါ ရှာကြံလေ၏။ ယုဒလူတို့ ကလည်း၊ ထိုသူကို လွှတ်လျှင် ကိုယ်တော်သည် ကံသာ ဘုရင်၏အဆွေမဟုတ်ပါ။ ရှင်ဘုရင်လုပ်သောသူ မည်သည်ကား၊ ကံသာဘုရင်၏ ရန်သူဖြစ်ပါ သည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၁၃ ထိုစကားကိုကြားလျှင် ပိလတ်မင်းသည်ယေရှု ကို ပြင်သို့ ထုတ်ပြီးမှ ဟောပြောစကားအားဖြင့် ဂဗ္ဗသအမည် ရှိ၍ ကျောက်ခင်း ဟု ခေါ်ဝေါ်သော အရပ်၌ တရားပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်လေ၏။

၁၄ ထိုနေ့အချိန်ကား၊ ပသခါ အဘိတ်နေ့ တချက် အဘိတ်နေ့ တချက်တီး အချိန်လောက်ရှိ၏။ ပိလတ် မင်းကလည်း၊ သင်တို့၏ ရှင်ဘုရင်ကို ကြည့်ကြလော့ဟု ယုဒလူတို့အားပြောဆိုလျှင်၊ ထိုသူကို ထုတ်ပါ။ ထုတ်ပါ။ လက်ဝါး ကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပါဟု လူများဟစ်ကြော်ကြ၏။ ပိလတ် မင်းကလည်း သင်တို့၏ ရှင်ဘုရင်ကိုလက်ဝါး ကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထား ရမည်လောဟု မေးပြန် လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့ ၌ ကံသာဘုရင်မတပါး အဘယ်ရှင်ဘုရင်မျှ မရှိ ပါဟု ပြန်ပြောကြ၏။

၁၆ ထိုအခါ ပိလတ်မင်းသည် ယေရှုကိုလက်ဝါးကပ် တိုင်မှာ ရိုက်ထားစေခြင်းငှါ ထိုသူတို့ လက်သို့ အပ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ယူ၍ ထုတ်သွား ကြ၏။

၁၇ ကိုယ်တော်သည် မိမိလက်ဝါးကပ်တိုင်ကိုထမ်း

လျက် ဦးခေါင်းခွံ အရပ်ဟူ၍ တွင်သောအရပ်သို့ ထွက်တော် မူ၏။ ထိုအရပ်ကား ဟောပြောစကား အားဖြင့် ဂေါလဂေါသ အမည်ရှိ၏။

၁၈ ထိုအရပ်၌ ကိုယ်တော်ကို အခြားသောသူ နှစ်ယောက်နှင့်တကွ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက် ထားကြ၏။ ထိုသူနှစ်ယောက် အလယ်မှာ ယေရှု သည် နေရာကျသတည်း။

၁၉ ပိလတ်မင်းသည်လည်း ကမ္မည်းလိပ်စာကိုရေး၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်၌ တပ်လေ ၏။ လိပ်စာ ချက် ဟူမူကား၊ ယုဒရှင်ဘုရင် နာဇရက်မြို့သား ယေရှုဟု ရေးထားသတည်း။

၂၀ ယေရှုကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားသော အရပ်သည်မြို့နှင့် နီးသည်ဖြစ်၍၊ ထိုလိပ်စာကို ဟောပြောဘာသာ၊ ဟောလသဘာသာ၊ ရောမ ဘာသာအားဖြင့် ရေးထားသောကြောင့် ယုဒလူ များတို့သည် ဘတ်ကြ၏။

၂၁ ထိုကြောင့် ယုဒ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် ပိလတ်မင်း ထံသို့ဝင်၍၊ ယုဒရှင် ဘုရင်ဟု မရေး ပါနှင့်။ ငါသည် ယုဒရှင်ဘုရင်ဖြစ်သည် ဟု သူဆိုကြောင်းကို ရေးတော်မူပါဟု လျှောက်ကြ လျှင်၊

၂၂ ပိလတ်မင်းက၊ ငါရေးပြီးသော အရာကို ငါရေးပြီ ဟု ပြန်ဆို၏။

၂၃ စစ်သူရဲတို့သည် ယေရှုကို လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ ရိုက်ထားပြီးမှ၊ အဝတ်တော်တို့ကို လေးပိုင်းပိုင်း ၌ တယောက်တပိုင်းစီ ယူကြလေ၏။ အတွင်း အင်္ကျီတော်ကား မချုပ်ဘဲလျက် အထက်စွန်းမှ သည် အောက်စွန်းတိုင်အောင် ရက်သော အင်္ကျီ ဖြစ်သောကြောင့်၊

၂၄ ထိုသူတို့က အင်္ကျီကို မဆုတ်ကြနှင့်။ အဘယ်သူ ယူရမည်ကို စာရေးတံချ ကြကုန်အံ့ ဟုအချင်း ချင်း ဆိုကြ၏။ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ သူတို့ သည် အကျွန်ုပ် အဝတ်ကို အချင်းချင်း ဝေဖန်၍ အကျွန်ုပ် အင်္ကျီကို စာရေးတံချကြပါ၏ ဟူသော အချက် စကားကို ပြည့်စုံစေ၍ စစ်သူရဲတို့သည် ထိုသို့ပြုကြ၏။

၂၅ ယေရှု၏ လက်ဝါးကပ်တိုင် တော်နားမှာမယ် တော်နှင့် မယ်တော်၏ညီမ ဖြစ်သော ကလောဗ ၏ မယား ဖာရိနုဒ် မာဂဒလ ဗာရိတို့သည် ရပ်နေ

ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်

၂၈ နံနက်အချိန်ရောက်လျှင် ယေရှုကို ကာယဖတ်မှ အိမ်တော်ဦးသို့ ဆောင်သွားကြ၏။ ထိုသူတို့သည် အာပတ်နှင့် ကင်းလွတ်၍ ပသခါပွဲကို ခံရမည်အကြောင်း၊ အိမ်တော် ဦးထံသို့ ကိုယ်တိုင် မဝင်ကြ။

၂၉ ထိုကြောင့် ပိလတ်မင်းသည် သူတို့ရှိရာသို့ထွက်၍ ဤသို့ အဘယ်အပြစ်ကို တင်ကြသနည်း ဟု မေးသော်။

၃၀ ဤသူသည် လူဆိုးမဟုတ်လျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်၌ မအပ်ပါဟု လျှောက်ကြ၏။

၃၁ ပိလတ်မင်းကလည်း သူတို့ယူ၍ သင်တို့မွေသတ်အတိုင်း စီရင်ကြဟုဆို၏။ ယုဒလူတို့ကလည်း အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သူကိုမျှ မသတ်ပိုင်ပါဟု လျှောက်ကြ၏။

၃၂ ထိုသို့လျှောက်သော်၊ ယေရှုသည်အဘယ်သို့ မိမိသေရမည်အရိပ်ကိုပေး၍ မိန့်တော်မူသော စကားတော် ပြည့်စုံမည် အကြောင်းတည်း။

၃၃ ပိလတ်မင်းသည် အိမ်တော်ဦးထံသို့ တဖန် ဝင်၍ ယေရှုကို ခေါ် ပြီးလျှင်၊ သင်သည် ယုဒ ရှင်ဘုရင် မှန်သလော ဟုမေး၏။

၃၄ ယေရှုကလည်း၊ မင်းကြီးသည် ကိုယ်အလို လျှောက် ဤသို့မေးသလော။ သို့မဟုတ်သူတပါး တို့သည် ငါ၏အကြောင်းကို လျှောက်ကြပြီလော ဟု မေးတော်မူ၏။

၃၅ ပိလတ်မင်းက၊ ငါသည် ယုဒလူ ဖြစ်သလော။ သင်၏ လူမျိုးနှင့်တကွ ယဇ် ပုရောဟိတ်အကြီး တို့သည် သင့်ကို ငါ၌ အပ်ကြပြီ။ သင်သည် အဘယ်သို့ ပြုမိသနည်း ဟု မေးလျှင်၊

၃၆ ယေရှုက၊ ငါ၏နိုင်ငံသည် ဤလောကနှင့် မစပ်ဆိုင်။ ငါ၏နိုင်ငံသည် ဤလောကနှင့် စပ်ဆိုင်လျှင်၊ ငါသည် ယုဒ လူတို့ လက်သို့ မရောက် စေခြင်းငှါ ငါ၏ လူတို့သည် တိုက်လှန် ကြလိမ့်မည်။ ယခုမူကား ငါ၏ နိုင်ငံသည် ဤဒေသအရပ်နှင့် မစပ်ဆိုင် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၇ ပိလတ်မင်းကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် သင်သည် ရှင်ဘုရင် မှန်သလော ဟုမေးသော်၊ ယေရှုက၊ မင်းကြီး မေးသည်အတိုင်း ငါသည်ရှင်ဘုရင် မှန်၏။ သမ္မာတရားဘက်၌ သက်သေခံခြင်းငှါ ငါသည် မွေးဘူးခြင်းကို ခံ၍ ဤလောကသို့ကြွ

လာပြီ။ သမ္မာတရား နှင့်စပ်ဆိုင်သမျှသောသူ တို့သည် ငါ့စကားကို နားထောင်ကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၈ ပိလတ်မင်းကလည်း၊ သမ္မာတရားကား အဘယ် သို့နည်း ဟု မေးပြီးမှ တဖန် ယုဒလူတို့ ရှိရာသို့ ထွက်၍ ဤသို့ အဘယ်အပြစ်ကို မှုငါမတွေ့။

၃၉ ပသခါပွဲ၌ လူတယောက်ကို သင်တို့အားငါ လွှတ်မြဲ ထုံးစံရှိသည်ဖြစ်၍ ယုဒရှင်ဘုရင်ကို လွှတ်စေချင်သလော ဟုမေးလျှင်၊

၄၀ တဖန် လူအပေါင်းတို့က ဤသူကိုမလွှတ်စေချင် ပါ။ ဗာရဗဗုကို လွှတ်စေချင်ပါသည် ဟု အော်ဟစ်၍ လျှောက် ဆို ကြ၏။ ထို ဗာရဗဗုကား ထားပြ ဖြစ်သတည်း။

၁၉

၁ ထိုအခါ ပိလတ်မင်းသည် ယေရှုကို ယူ၍ ရိုက်ပြီးမှ၊

၂ စစ်သူရဲတို့သည် ဆူးပင်နှင့် ရက်သော ဦးရစ်ကို ခေါင်းတော်၌ တင်၍၊ နီမောင်းသော ဝတ်လုံနှင့် ခြုံစေပြီးလျှင်၊

၃ ယုဒရှင်ဘုရင်၊ ကိုယ်တော်သည် မင်္ဂလာရှိစေ သတည်းဟု ဆို၍ ရိုက်ပုတ်ကြ၏။

၄ ပိလတ်မင်းကလည်း၊ ဤသို့အဘယ်အပြစ်ကိုမျှ ငါမတွေ့ကြောင်းကို သင်တို့ သိစေခြင်းငှါ၊ သူ့ကို သင်တို့ရှိရာသို့ ငါထုတ်ပြသည် ဟုဆို၏။

၅ ထိုအခါ ယေရှုသည် ဆူးပင်ဦးရစ်နှင့်နီမောင်း သော ဝတ်လုံကို ဝတ်လျက်ပြင်သို့ ထွက်ကြွ တော်မူ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်း၊ သူ့ကို ကြည့် ကြ လော့ ဟုဆို၏။

၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူလင်များ တို့က ထိုသူကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပါ။ ရိုက်ထားပါဟု ဟစ်ကြော်ကြ၏။ ပိလတ်မင်း က၊ သင်တို့သည် သူ့ကိုယူ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားကြ။ ငါသည် သူ့အပြစ်ကို မတွေ့ ဟုဆိုလျှင်၊

၇ ယုဒလူတို့က၊ ဤသူသည် ဘုရားသခင်၏ သား တော် ဖြစ်ယောင်ဆောင်သောကြောင့် အကျွန်ုပ် တို့၌ရှိသော မွေသတ်အတိုင်း သေထိုက်ပါသည်

ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်

၁၄ ငါပေးသောရေကို သောက်သောသူမူကား၊ ရေငတ်ခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ် လိမ့်မည်။ ငါပေးသောရေသည် ထိုသူ၌ ထာဝရ အသက်ရှင်ခြင်း အလိုငှါ ထွက်သော စမ်းရေ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော် မူ၏။

၁၅ မိန်းမကလည်း၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ရေငတ် ခြင်းနှင့်ငင်း၊ သည်ကိုလာ၍ ရေခပ်ခြင်း နှင့်ငင်း ကင်းလွတ်မည် အကြောင်း ထိုရေကို ပေးပါဟု တောင်းလျှင်၊

၁၆ ယေရှုက၊ သွားလော့။ သင်၏ လင်ကိုခေါ်၍ သည်ကို လာဦးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ မိန်းမကလည်း၊ အကျွန်ုပ်၌ လင်မရှိဟုဆိုလျှင်၊ ယေရှုက၊ လင်မရှိဟုသော စကားသည် မှန်၏။

၁၈ အကြောင်းမူကား၊ သင်၌ လင်ငါးယောက်ရှိ ဘူးပြီ။ ယခုသင်နှင့် နေသောသူသည် သင်၏ လင်မဟုတ်။ ဤအရာ၌ သင်သည် မှန်သော စကားကို ပြောပြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ ထိုမိန်းမကလည်း၊ သခင်ကိုယ်တော်သည် ပရောဖက် ဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်ရိပ်မိပါ၏။

၂၀ အကျွန်ုပ်တို့ ဘိုးဘေးများသည် ဤတောင်ပေါ်၌ ကိုးကွယ်လေ့ ရှိကြ၏။ ယေရှုလင်မြို့၌သာ ကိုးကွယ် ရမည်ဟု သင်တို့သည် ဆိုတတ်ကြ၏ ဟု လျှောက်လျှင်၊

၂၁ ယေရှုက၊ အချင်းမိန်းမ၊ ငါ့စကားကိုယုံလော့။ ဤတောင်သို့မလာ၊ ယေရှုလင်မြို့သို့ မသွားဘဲ ခမည်းတော်ကို ကိုးကွယ်ရမည် အချိန်ကာလ ရောက်ဆဲ ရှိ၏။

၂၂ သင်တို့သည် ကိုယ်မသိသောအရာကို ကိုးကွယ် ကြ၏။ ငါတို့သည် ကိုယ်သိသော အရာကို ကိုးကွယ် ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယုဒ လူတို့၌ ကယ်တင်ခြင်း အကြောင်းရှိ၏။

၂၃ ကိုးကွယ်သောသူ မှန်သမျှတို့သည် ခမည်း တော်ကို နှိပ်ညှာ၌နှင့်ငင်း၊ သစ္စာတရားနှင့်ငင်း၊ ကိုးကွယ် ရမည့်အချိန်ကာလသည် လာ၍ယခုပင် ရောက်လျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသို့ ကိုးကွယ်သော သူတို့ကို ခမည်းတော်သည် အလိုရှိတော်မူ၏။

၂၄ ဘုရားသခင်သည် နှိပ်ညှာ၌ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်သောသူတို့သည်၊

နှိပ်ညှာ၌နှင့်ငင်း၊ သစ္စာနှင့်ငင်း၊ ကိုးကွယ်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၅ မိန်းမကလည်း၊ မေရှိကြွလာတော်မူသည်ဟု အကျွန်ုပ် သိပါ၏။ ရောက်တော်မူသောအခါ အကျွန်ုပ်တို့အား အလုံးစုံတို့ကို ဘော်ပြတော်မူ မည်ဟု လျှောက်ပြန်၏။ မေရှိအနက်ကား၊ ခရစ်တော်ဟု ဆိုလိုသတည်း။

၂၆ ယေရှုကလည်း၊ သင်နှင့် စကားပြောသော ငါသည် မေရှိပင်ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၇ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် ရောက်လာ၍၊ ထို မိန်းမနှင့် စကားပြောတော်မူ သည်ကို အံ့ဩခြင်း ရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ အဘယ် အလိုတော်ရှိသနည်း၊ ထိုမိန်းမနှင့် အဘယ် ကြောင့် စကားပြောတော်မူ သနည်းဟု အဘယ် သူမျှ မလျှောက်ကြ။

၂၈ ထိုမိန်းမသည်လည်း ရေအိုးကိုထားခဲ့၍ မြို့ထဲသို့ သွား ပြီးလျှင်၊

၂၉ အကျွန်ုပ်ပြုသော သမျှသော အမှုအရာတို့ကို ထုတ်ဘော်သောသူကို လာ၍ ကြည့်ကြပါ။ ထိုသူသည် ခရစ်တော်မှန်လိမ့်မည်လောဟု လူများတို့ အား ပြောဆိုသော်၊

၃၀ သူတို့သည် မြို့ထဲမှထွက်၍ အထံတော်သို့ သွားကြ၏။

၃၁ မရောက်မှီတွင် တပည့်တော်တို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ အစာကို သုံးဆောင်တော်မူပါဟု တောင်းပန် ကြလျှင်၊

၃၂ သင်တို့မသိသော စားစရာသည် ငါ၌ရှိ သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၃ ထိုကြောင့် တပည့်တော်တို့က၊ တစ်တယောက် သော သူသည် စားစရာကို ပိုပြီလောဟု အချင်း ချင်း မေးမြန်းကြလျှင်၊

၃၄ ယေရှုက၊ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူ၏ အလိုတော်ကို ဆောင်ခြင်း၊ သူ၏ အမှုတော်ကို ပြီးစီးခြင်းအမှုသည် ငါ့စား စရာဖြစ်၏။

၃၅ ယခုမှစ၍ လေးလ လွန်လျှင်၊ စပါးရိတ်ရာ ကာလ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သင်တို့ ဆိုတတ်သည် မဟုတ်လော။ ငါဆိုသည်ကား၊ စပါးရိတ်ခြင်း အလိုငှါ လယ်ပြင် တို့သည် ယခုပင်ဝင်းဝင်း ရှိသည်ကို မျှော်၍ ကြည့်ကြလော့။

၃၆ စပါးရိတ်သောသူသည် အခက်ခံရ၍ထာဝရ အသက်ရှင်ခြင်းအလိုငှါ အသီးအနှံကို စုသိမ်း၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ငျိုးကြွသောသူနှင့် စပါးရိတ် သောသူတို့သည် အတူ ဝမ်းမြောက် ကြွလိမ့်မည်။

၃၇ တဦးကား ငျိုးကြွ၏။ တဦးကား စပါးရိတ်၏ ဟူသော စကားသည် ဤအရာ၌ အမှန်ကျ သတည်း။

၃၈ သင်တို့သည် လယ်မလုပ်သောအရပ်၌ စပါးရိတ် စေခြင်းငှါ သင်တို့ကို ငါစေလွှတ်၏။ အခြားသော သူတို့သည် လယ်လုပ်ကြ၍ သင်တို့သည် ထိုသူ တို့၏ အလုပ်ထဲသို့ ဝင်ကြ၏ဟု မိန့်တော် မူ၏။

၃၉ ရှမာရိမိန်းမက၊ အကျွန်ုပ်ပြုဘူး သမျှသော အမှုအရာတို့ကို သူသည် ထုတ်ဘော်ပြီဟု သက်သေခံသော စကားကြောင့်၊ ထိုမြို့၌ နေသော ရှမာရိလူအများတို့သည် ယေရှုကို ယုံကြည်ကြ၏။

၄၀ ထိုကြောင့်၊ ရှမာရိလူတို့သည် အထံတော်သို့ ရောက်လျှင်၊ မိမိတို့အရပ်၌ နေတော်မူမည် အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။ ထိုအရပ်၌ နှစ်ရက် နေတော်မူ၏။

၄၁ အခြားသော သူအများတို့သည် နှုတ်ကပတ် စကား တော်ကြောင့် ယုံကြည်၍၊

၄၂ ထိုမိန်းမအား၊ ယခုဖြစ်လျှင် ငါတို့သည်သင်၏ စကားကြောင့်သာ ယုံကြည်သည်မဟုတ်။ စကားတော်ကို ကိုယ်တိုင်ကြားနာရ၍၊ ဤသူ သည် လောကီသားတို့ကို ကယ်တင်တော် မူသော သခင်တည်း ဟူသော ခရစ်တော် အမှန် စင်စစ်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို သိသည် ဟုဆို ကြ၏။

၄၃ နှစ်ရက်လွန်ပြီးလျှင်၊ ထိုအရပ်မှထွက်၍ နာဇရက်မြို့ကို ရှောင်လျက် ဂါလိလဲပြည်သို့ ကြွတော်မူ၏။

၄၄ အကြောင်းမူကား၊ ပရောဖက်သည် မိမိ နေရင်း ပြည်၌ အသရေမရှိဟု ယေရှုသည် ကိုယ်တိုင် သက်သေ ခံတော်မူ၏။

၄၅ ဂါလိလဲပြည်သို့ ရောက်တော်မူသောအခါ၊ ဂါလိလဲ လူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို လက်ခံ

ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ယေရှု ရှုလင်မြို့၌ ခံသောပွဲသို့ သွားတတ်သဖြင့် ထိုပွဲအတွင်းတွင် ပြုတော်မူ သမျှတို့ကို မြင်ခဲ့ ကြ၏။

၄၆ ရေကိုစပျစ်ရည် ဖြစ်စေသောအရပ်၊ ဂါလိလဲ ပြည် ကာနဗြူးသို့ တဖန်ကြွတော်မူ၏။ ကပေ ရနောင်မြို့၌ အမတ်တယောက်၏ သားသည် အနာရောဂါ စွဲလျက်ရှိ၏။

၄၇ ယေရှုသည် ယုဒပြည်မှ ဂါလိလဲပြည်သို့ ရောက် တော် မူသည်ကို ထိုအမတ်သည်ကြားလျှင်၊ အထံတော်သို့ သွား၍ သေခါနီးဖြစ်သော မိမိ သားဆီသို့ ကြွ၍ အနာရောဂါကို ပြင်းစေတော် မူမည် အကြောင်း တောင်းပန်လေ၏။

၄၈ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည်နိမိတ်လက္ခဏာ နှင့်အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို မမြင်ရလျှင် ယုံခြင်း မရှိ ကြဟု မိန့်တော်မူသော်၊

၄၉ သခင်၊ အကျွန်ုပ်သား မသေမီကြွတော်မူပါဟု အမတ် လျှောက်ပြန်၏။

၅၀ ယေရှုကလည်း၊ သွားလော့။ သင်၏သားသည် အသက်ချမ်းသာရပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအမတ် သည် ယေရှုမိန့်တော်မူသောစကားကိုယုံ၍ သွားလေ၏။

၅၁ လမ်း၌သွားစဉ်တွင် မိမိငယ်သားတို့သည် ခရီး ဦးကြို လာ၍၊ ကိုယ်တော်၏ သားသည် အသက် ချမ်းသာရပါပြီဟု ကြားလျှောက်ကြ၏။

၅၂ အဘယ်အချိန်၌ သက်သာခြင်းသို့ ရောက် သနည်း ဟု မေးလျှင်၊ မနေ့ ခုနစ်နာရီ အချိန်၌ ဖျားနာ ပျောက်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၅၃ ထိုအချိန်ကား၊ သင်၏သားသည် အသက် ချမ်းသာ ရပြီဟု ယေရှုမိန့်တော်မူသော အချိန် ဖြစ်သည်ကို အဘသိ၍၊ ကိုယ်တိုင်မှစသော မိမိအိမ်သူ အိမ်သား အပေါင်းတို့သည် ယုံကြည် ခြင်း သို့ရောက်ကြ၏။

၅၄ ဤနိမိတ် လက္ခဏာတော်ကား၊ ယေရှုသည် ယုဒပြည်မှ ဂါလိလဲပြည်သို့ ကြွသည်နောက်၊ ပြုတော်မူသော ဒုတိယနိမိတ် လက္ခဏာ ဖြစ်သတည်း။

တို့သည် နောက်သို့လှန်၍ မြေပေါ်၌ လဲကြ၏။

၇ အဘယ်သူကိုရှာကြသနည်းဟု တဖန် မေးတော် မူလျှင်၊ နာဇရက်မြို့ သားယေရှုကိုရှာကြသည်ဟု ထိုသူတို့သည် ဆိုကြ၏။

၈ ယေရှုကလည်း၊ ငါသည်ထိုသူဖြစ်၏ဟု ငါပြောပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ငါကိုရှာလျှင် ဤသူတို့သည်သွားပါ လေစေ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အားပေးတော်မူသော သူတို့တွင် အဘယ် သူမျှပျက်ဆီး၍ခြင်းသို့ မရောက်ပါ ဟူသော အထက်စကားတော်ကို ပြည့်စုံ စေခြင်းငှါ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ထိုအခါ ရှိမုန်ပေတရုသည် မိမိ၌ပါသော ထားကို ဆွဲထုတ်ပြီးလျှင် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ကျွန် တယောက်ကို ခုတ်သဖြင့် လက်ျာနားရွက် ပြတ်လေ၏။ ထိုကျွန်၏အမည်ကား မာလု ဖြစ်သတည်း။

၁၁ ယေရှုကလည်း ထားကို အိမ်၌ သွင်းထား လော့။ ခမည်းတော်သည် ငါ့အားပေးတော်မူသော ခွက်ကို ငါမသောက်ရာသလောဟု ပေတရုအား မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ ထိုအခါ တပ်မူးမှစ၍ စစ်သူရဲတို့နှင့် ယုဒမင်း လုလင် တို့သည် ယေရှုကို ဘမ်းဆီး ချည်နှောင် ပြီးလျှင် အနှုတ်မင်းထံသို့ ရှေ့ဦးစွာ ယူသွား ကြ၏။

၁၃ အနှုတ်မင်းကား၊ ထိုနှစ်တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ဖြစ်သော ကယာဖ၏ ယောက္ခမ ဖြစ်သတည်း။

၁၄ ထိုကယာဖကား၊ လူတယောက်သည် လူများတို့ အတွက် ပျက်ဆီး၍သော် သာ၍ကောင်းသည် ဟု ယုဒလူတို့နှင့် တိုင်ပင်ပြောဆိုသောသူ ပေတည်း။

၁၅ ရှိမုန်ပေတရုနှင့် အခြားသော တပည့်တော် တ ယောက်သည် ယေရှု နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ ၏။ ထိုတပည့်တော်သည်ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ အသိအကျွမ်းဖြစ်၍၊ ယေရှုနှင့်တကွ ယဇ်ပုရော ဟိတ်မင်း၏ အိမ်ဦးထံသို့ဝင်လေ၏။

၁၆ ပေတရုမူကား၊ ပြင်၌ တံခါးနားမှာ ရပ်နေ၏။ ထိုကြောင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းနှင့် အကျွမ်း ဝင်သော တပည့်တော်သည် ထွက်၍ တံခါးစောင့် မိန်းမအား ပြောပြီးမှ ပေတရုကို သွင်းလေ၏။

၁၇ တံခါးစောင့်မိန်းမက ပေတရုအား၊ သင်သည် ထို သူ၏ တပည့်တို့အဝင်ဖြစ်သည် မဟုတ်လော ဟု ဆိုလျှင်၊ မဟုတ်ဘူး ဟု ပေတရုပြင်းလေ၏။

၁၈ ထိုကာလ၌ ချမ်းသောကြောင့် ကျွန်များနှင့် မင်းလုလင်များတို့သည် မီးခဲပုံကိုထည့်၍ မီးလှုံ လျက်နေကြ၏။ ပေတရုသည်လည်း သူတို့နှင့် တကွ ရပ်၍ မီးလှုံလျက်နေ၏။

၁၉ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် တပည့်တော် တို့ကို၎င်း၊ ဒေသနာတော်ကို၎င်း အကြောင်းပြု၍ ယေရှုကိုမေးမြန်း စစ်ကြော၏။

၂၀ ယေရှုကလည်း၊ ငါသည်လောက၌ ထင်ရှားစွာ ဟောပြောပြီ။ ယုဒလူအပေါင်းတို့ စည်းဝေးရာ တရားစရင်၌၎င်း၊ ဝိမာန်တော်၌၎င်း အစဉ်မပြတ် ဆုံးမခြင်းပေးပြီ။ မထင်ရှားဘဲ အလျင်းမဟော မပြော။

၂၁ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကိုမေးမြန်းသနည်း။ ငါသည် အဘယ်သို့ ဟောပြောသည်ကို ကြားနာသော သူတို့ကို မေးမြန်းလော့။ ငါပြောသော စကားကို ထိုသူတို့သည် သိကြ၏ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ထိုသို့မိန့်တော်မူလျှင်၊ အနီးအပါး၌ ရပ်နေသော မင်းလုလင်တယောက်က၊ သင်သည် ယဇ်ပုရော ဟိတ်မင်းကို ဤသို့ ပြန်ပြောရာ သလော ဟု ဆိုလျက် ယေရှုကို ရိုက်လေ၏။

၂၃ ယေရှုကလည်း ငါ့စကား မမှန်လျှင် မမှန်ကြောင်း ကိုပြပါ မှန်လျှင် ငါ့ကို အဘယ်ကြောင့် ရိုက် သနည်း ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အနှုတ်မင်းသည် ကိုယ်တော်ကို ချည်နှောင် လျက်ရှိသည်အတိုင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ကယာဖထံသို့ ပို့စေခဲ့ပြီ။

၂၅ ရှိမုန်ပေတရုသည် ရပ်၍မီးလှုံလျက် နေသည် တွင် အချို့သောသူတို့က၊ သင်သည် သူ၏ တပည့်တို့အဝင် ဖြစ်သည် မဟုတ်လော ဟု မေးလျှင် မဟုတ်ဘူးဟု ပေတရု ပြင်းလေ၏။

၂၆ ပေတရုမှတ်၍ နားရွက်ပြတ်သောသူနှင့် ပေါက် ဘော် တော်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ ကျွန်တယောက်က၊ သင်သည် ဥယျာဉ်၌ ယေရှု နှင့်အတူရှိသည်ကို ငါမြင်ခဲ့ပြီမဟုတ်လော ဟု ဆိုလျှင်၊

၂၇ ပေတရုသည် တဖန်ပြန်ပြန်လေ၏။ ထိုခဏခြင်း တွင် ကြက်တွန်လေ၏။

မကောင်းသောအမှုအရာနှင့် ကင်းလွတ် စေခြင်း
 ငါ၊ စောင့် မတော် မူမည် အကြောင်းကို သာ
 တောင်းပါ၏။

၁၆ အကျွန်ုပ်သည် ဤလောကနှင့် မဆက်ဆံ သကဲ့
 သို့ ဤသူတို့သည် မဆက်ဆံကြပါ။

၁၇ ကိုယ်တော်၏ သမ္မာတရားအားဖြင့် သူတို့ကို
 သန့်ရှင်းစေတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ နှုတ်ကပတ်
 သည် သမ္မာတရားဖြစ်ပါ၏။

၁၈ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ဤလောကသို့
 စေလွှတ်တော်မူ သည်နည်းတူ၊ အကျွန်ုပ်သည်
 ဤသူတို့ကို စေလွှတ်ပါ၏။

၁၉ သမ္မာတရားအားဖြင့် သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေမည်
 အကြောင်း အကျွန်ုပ်သည် သူတို့ အဘို့အလိုငှါ
 ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေပါ၏။

၂၀ ထိုသူတို့အဘို့ကိုသာ အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းသည်
 မဟုတ်ပါ။ သူတို့ဟောပြောခြင်း အားဖြင့်
 အကျွန်ုပ်ကို ယုံကြည်သောသူတို့အဘို့ကိုလည်း
 ဆုတောင်းပါ၏။

၂၁ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုစေလွှတ်တော်
 မူသည်ကို လောကီသားတို့သည် ယုံကြည်
 အကြောင်း၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် တလုံး
 တဝတည်း ဖြစ်လျက်၊ အဘ၊ ကိုယ်တော်သည်
 အကျွန်ုပ် ၌ ရှိတော်မူ၍ အကျွန်ုပ်သည် လည်း
 ကိုယ်တော်၌ ရှိသကဲ့သို့၊ ထိုသူ အပေါင်းတို့
 သည် ငါတို့၌ တလုံးတဝတည်း ဖြစ်စေခြင်းငှါ
 ဆုတောင်းပါ၏။

၂၂ ငါတို့သည် တလုံးတဝတည်းဖြစ်သကဲ့သို့
 အကျွန်ုပ်သည် သူတို့၌ရှိ၍။

၂၃ ကိုယ်တော်သည်လည်း အကျွန်ုပ်၌ရှိတော်မူ
 သော အားဖြင့် သူတို့သည် တလုံးတဝတည်း
 ဖြစ်၍၊ တလုံးတဝတည်း၌ စုံလင်စေခြင်းငှါငှား၊
 ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုစေလွှတ်တော်မူ
 ကြောင်းနှင့် အကျွန်ုပ်ကို ချစ်တော်မူသကဲ့သို့
 သူတို့ကိုလည်း ချစ်တော်မူကြောင်းကို လောကီ
 သားတို့သည် သိစေခြင်းငှါငှား၊ ကိုယ်တော် သည်
 အကျွန်ုပ်အားပေးတော်မူသော ဘုန်းအသရေ
 ကို အကျွန်ုပ်သည် သူတို့အားပေးပါပြီ။

၂၄ အိုအဘ၊ ကိုယ်တော်သည် ဤကမ္ဘာမတည်
 မရှိမှီ အကျွန်ုပ်ကိုချစ်၍ အကျွန်ုပ်အားပေးတော်

မူသောဘုန်းတော်ကို အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်
 မူသော သူတို့သည်ရှုမြင်ရမည် အကြောင်း၊
 အကျွန်ုပ်ရှိရာ အရပ်၌ အကျွန်ုပ်နှင့် အတူရှိနေ
 စေခြင်းငှါ အကျွန်ုပ် အလိုရှိပါ၏။

၂၅ တရားတော်မူသော အဘ၊ လောကီသားတို့သည်
 ကိုယ်တော်ကို မသိသော်လည်း အကျွန်ုပ်
 သိပါ၏။

၂၆ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်
 မူကြောင်းကို ထိုသူတို့သည် သိကြပါ၏။ ကိုယ်
 တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ချစ်တော်မူသောမေတ္တာ
 သည် သူတို့၌ရှိ စေခြင်းငှါငှား၊ အကျွန်ုပ်သည်
 သူတို့၌ ရှိစေခြင်းငှါငှား၊ ကိုယ်တော်၏ နာမကို
 အကျွန်ုပ်သည် သူတို့အား ပြည့်စုံပါပြီဖြစ်၍
 အစဉ်ပြည့်စုံပါမည်ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။

၁၈

၁ ထိုသို့ မိန့်ကြားတော်မူပြီးမှ ယေရှုသည် တပည့်
 တော်တို့နှင့်အတူ ဧကန်ချောင်း တဘက်သို့
 ကြွ၍၊ ထိုအရပ်၌ ရှိသော ဥယျာဉ်သို့ ဝင်တော်
 မူ၏။

၂ ထိုအရပ်သို့ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့ နှင့်
 အတူ သွားမြဲ ရှိသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို
 အပ်နှံသော ယုဒရှုကာရတ်သည် ထိုအရပ်ကို
 သိသည်ဖြစ်၍။

၃ စစ်သူရဲ တတပ်ကိုငှား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး
 တို့နှင့် ဖာရိရှုတို့စေလွှတ်သော မင်းလုလင်တို့
 ကိုငှား ခေါ် ခဲ့၍၊ မီးအိမ်၊ မီးရှူး လက်နက်တို့ကို
 လက်စွဲလျက် လာကြ၏။

၄ ယေရှုသည် ကိုယ်၌ဖြစ်လတ် သမျှသော
 အမှု အရာတို့ကို သိတော်မူလျက်၊ လာသော
 သူတို့ဆီသို့ သွား၍ အဘယ်သူကို ရှာကြသနည်း
 ဟု မေးတော်မူ၏။

၅ နာဇရက်မြို့သား ယေရှုကို ရှာကြသည် ဟု ဆို
 လျှင်၊ ယေရှုက၊ ငါသည် ထိုသူဖြစ်၏ဟုမိန့်တော်
 မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံသော ယုဒရှုကာရတ်
 သည်လည်း ထိုသူတို့နှင့်အတူ ရပ်နေ၏။

၆ ငါသည် ထိုသူဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူ

၅

၁ ထိုနောက်မှ ယုဒပွဲခံစဉ်တွင်၊ ယေရှုသည် ယေရှု
 ရှုလင်မြို့သို့ ကြွတော်မူ၏။

၂ ယေရှုရှုလင်မြို့၌ သုံးတံခါးနားမှာ ဟောပြောသော
 စကားအားဖြင့် ဝေဒသေသဒ အမည်ရှိသော
 ရေကန် ရှိ၏။ ထိုရေကန်သည် ကနားပြင်
 ငါးဆောင်နှင့် ပြည့်စုံ၏။

၃ ထိုကနားပြင်တို့၌ မျက်စိကန်း၊ ခြေမစွမ်း၊ ကိုယ်
 ပိန်ခြောက်သော သူတို့မှစ၍ အနာရောဂါ ခွဲသော
 သူများအပေါင်းတို့သည် ရေ လှုပ်ရှားခြင်းကို
 မြော်လင့်၍နေကြ၏။

၄ အကြောင်းမူကား၊ အချိန်တန်လျှင် ကောင်းကင်
 တမန်သည် ရေကန်သို့ ဆင်းသက်၍ရေကို
 လှုပ်ရှား တတ်၏။ ထိုသို့ ရေလှုပ်ရှား သည်
 နောက်၊ ရှေ့ဦးစွာ ဝင်သောသူသည် မိမိ၌ စွဲ
 သမျှသော အနာရောဂါနှင့် ကင်းလွတ်ခြင်းသို့
 ရောက်တတ်၏။

၅ ထိုအခါ သုံးဆယ်ရှစ်နှစ်ပတ်လုံး ရောဂါခွဲသော
 သူတယောက်သည် ရေကန်နားမှာ ရှိ၏။

၆ ထိုသူသည် တုံးလုံးနေသည်ကို ယေရှု မြင်တော်
 မူ၍ ကြာလူပြီဟု သိတော်မူလျှင်၊ သင်သည်
 ကျန်းမာ ခြင်း သို့ရောက်လို့ သလော ဟု
 မေးတော်မူ၏။

၇ နာသောသူကလည်း၊ သခင်၊ ရေလှုပ်ရှားသော
 အခါ ရေကန်ထဲသို့ အကျွန်ုပ်ကို သွင်းထားမည်
 သူမရှိပါ။ အကျွန်ုပ်သွားစဉ်တွင် အခြားသော
 သူသည် အကျွန်ုပ်ရှေ့မှာ ဝင်တတ် ပါသည်ဟု
 လျှောက်၏။

၈ ယေရှုကလည်းထလော့၊ ကိုယ်အိမ်ရာကိုဆောင်
 ၍ လှမ်းသွားလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်။

၉ ခဏခြင်းတွင် ထိုသူသည် ပကတိအဖြစ်သို့
 ရောက် ၍၊ မိမိအိမ် ရာကို ဆောင် လျက်
 လှမ်းသွား၏။

၁၀ ထိုနေ့သည် ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ယုဒ
 လူတို့က ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ အိမ်ရာကို မဆောင်
 အပ် ဟု ရောဂါကင်းသောသူအား ဆိုကြ၏။

၁၁ သူကလည်း၊ အကျွန်ုပ်ကို ကျန်းမာစေသော
 သူကားကိုယ် အိမ်ရာကိုဆောင်၍ လှမ်းသွားလော့

ဟု ဆိုသည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၁၂ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ ကိုယ်အိမ်ရာကိုဆောင်၍
 လှမ်းသွားလော့ဟု သင့်အားဆိုသော သူကား
 အဘယ်သူနည်းဟု မေးမြန်းကြ၏။

၁၃ ထိုသူကား အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို ရောဂါ
 ကင်းသော သူသည်မသိ။ အကြောင်းမူကား၊ ထို
 အရပ်၌ လူစုဝေးလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍ ယေရှုသည်
 မထင်မရှား ထွက်ကြွတော်မူ၏။

၁၄ ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်၌ ထိုသူကို
 တွေ့တော်မူလျှင် သင်သည် ကျန်းမာခြင်း
 ရှိ၏။ သာ၍ဆိုးသော ဘေးနှင့် ကင်းလွတ်မည်
 အကြောင်း နောက်တဖန် ဒုစရိုက်ကို မပြုနှင့်ဟု
 မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ ထိုသူသည် သွား၍ မိမိကို ကျန်းမာစေသော
 သူသည် ယေရှုဖြစ်သည်ကို ယုဒလူတို့အား
 ကြားပြော လေ၏။

၁၆ ထိုအမှုကို ဥပုသ်နေ့၌ ပြုတော်မူသောကြောင့်၊
 ယုဒလူတို့သည် ယေရှုကို ညှဉ်းဆဲကြ၏။

၁၇ ယေရှုကလည်း၊ ငါ့ခမည်းတော်သည် ယခု
 တိုင်အောင် အလုပ်လုပ်တော် မူသည်ဖြစ်၍
 ငါသည်လည်း လုပ်၏ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။

၁၈ သို့ဖြစ်၍ ဥပုသ်နေ့ကို ဖျက်သည်သာမက၊
 ဘုရားသခင်ကို မိမိအဘဟုခေါ်၍ မိမိကို ဘုရား
 သခင်နှင့် ပြိုင်နှိုင်းတော်မူသောကြောင့်၊ ယုဒ
 လူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို သတ်ခြင်းငှါ သာ၍
 ရှာကြကြ၏။

၁၉ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့အား ငါ အမှန်အကန်
 ဆိုသည်ကား ခမည်းတော် ပြုတော်မူသော
 အမှုကို သားတော်သည် မြင်၍သာပြု၏။ မိမိ
 အလိုအလျောက် အဘယ်အမှုကိုမျှ မပြုနိုင်။
 ခမည်းတော် ပြုတော်မူသမျှအတိုင်း သားတော်
 လည်း ပြု၏။

၂၀ ခမည်းတော်သည် သားတော်ကိုချစ်တော်မူ၍
 ပြုတော်မူသမျှတို့ကို သားတော် အားပြုတော်မူ၏။
 သင်တို့သည် အံ့ဘွယ်ရှိစေခြင်းငှါ ဤမျှမက
 သာ၍ ကြီးစွာသော အမှုအရာတို့ကို သားတော်
 အား ပြုတော်မူလိမ့်မည်။

၂၁ ခမည်းတော်သည် သေလွန်သောသူတို့ကို ထ
 မြောက် ရှင်မြန်မာစေတော်မူ သကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ

သားတော်သည်လည်း အလိုရှိ သမျှသော သူတို့ကို ရှင်စေ၏။

၂၂ လူအပေါင်း တို့သည် ခမည်းတော်ကို ရိုသေသည် နည်းတူ။

၂၃ သားတော်ကို ရိုသေစေမည် အကြောင်း၊ ခမည်းတော်သည် အဘယ်သူကိုမျှ တရားစီရင် တော်မမူ။ တရားစီရင်ခြင်း အခွင့်ရှိ သမျှကို သားတော်အား အပ်ပေးတော်မူ၏။ သားတော်ကို မရိုသေသောသူသည် ကား၊ သားတော်ကို စေလွှတ် တော်မူသော ခမည်းတော်ကို မရိုသေ သော သူဖြစ်၏။

၂၄ ငါအမှန်အကန်ဆို သည်ကား၊ ငါ့စကားကို နားထောင်၍ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော သူကို ယုံကြည်သောသူသည် ထာဝရ အသက် ကိုရသည် ဖြစ်၍ အပြစ်စီရင် ခြင်းကို မခံရ။ သေခြင်းမှ အသက် ရှင်ခြင်းသို့ ကူးပြောင်း သောသူ ဖြစ်၏။

၂၅ ငါ အမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ သေလွန်သော သူတို့သည် ဘုရားသခင်သားတော်၏ စကား သံကို ကြား၍၊ ကြားသောအားဖြင့် အသက်ရှင် ရမည် အချိန်ကာလသည် လာ၍ယခုပင် ရောက်လျက် ရှိ၏။

၂၆ အကြောင်းမူကား၊ ခမည်းတော်သည် ကိုယ်၌ အသက်ရှိတော်မူသည်နည်းတူ သားတော်သည် မိမိ၌ အသက်ရှိရသော အခွင့်ကို ပေးတော် မူ၏။

၂၇ သားတော်သည် လူသားဖြစ်သောကြောင့် တရား စီရင်ခြင်း အခွင့်ကိုလည်းအပ်ပေး တော်မူ၏။

၂၈ ဤအမှုအရာကို အံ့ဩခြင်း မရှိကြနှင့်။ သင်္ချိုင်း များမှာ ရိုသေ သူအပေါင်းတို့သည် သားတော်၏ စကားသံ ကို ကြား၍၊

၂၉ ထွက်ရမည့်အချိန်ကာလ ရောက်လတ်။ ကောင်း သော အကျင့်ကို ကျင့်သောသူတို့သည် အသက် ရှင်ရာထမြောက် ခြင်းသို့၎င်း၊ ဆိုးယုတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သောသူတို့သည် အပြစ်စီရင်ရာ ထမြောက်ခြင်းသို့၎င်း ထွက်ကြလတ်။

၃၀ ငါသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် အဘယ်အမှုကိုမျှ မပြုနိုင်။ ငါသည်ကြားသည်အတိုင်း တရား စီရင်၏။ ငါစီရင်ခြင်းသည်လည်း တရားတော်

နှင့်ညီညွတ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ကိုယ်အလိုသို့ မလိုက်။ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော် မူသော ခမည်းတော်၏ အလို သို့ လိုက်၏။

၃၁ ငါသည် ကိုယ်အကြောင်းကို သက်သေခံလျှင် ငါ့သက်သေ မတည်။

၃၂ ငါ၏အကြောင်းကိုသက်သေခံသောသူ တပါး ရှိသေး၏။ ထိုသူ၏ သက်သေ တည်ကြောင်းကို ငါ သိ၏။

၃၃ သင်တို့သည် ယောဟန်ထံသို့ စေလွှတ်ကြ၏။ သူသည် သမ္မတရားဘက်၌ သက်သေခံ၏။

၃၄ သို့သော်လည်း လူပေးသော သက်သေကို ငါသည် ပမာဏ မပြု။ သင်တို့သည် ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်မည်အကြောင်း ဤ စကားကို ငါပြော၏။

၃၅ ယောဟန်သည် ညီထွန်း၍ လင်းသောဆီမီး ဖြစ်၏။ သင်တို့သည် သူ၏အလင်း၌ ခဏသာ ဖွေ့လျော်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။

၃၆ ယောဟန်၏ သက်သေထက် သာ၍ကြီးသော သက်သေသည် ငါ၌ရှိ၏။ အကြင်အမှုတို့ကို ငါပြီးစီး စေခြင်းငှါ ခမည်းတော်သည် ငါ့လက်သို့ အပ်ပေး တော်မူ၍၊ ငါပြုသောထို အမှုတို့ သည်လည်း ငါ့ဘက်၌နေ၍၊ ခမည်းတော်သည် ငါ့ကို စေလွှတ် တော်မူသည် အကြောင်းကို သက်သေခံ ကြ၏။

၃၇ ခမည်းတော်သည်လည်း ငါ့ဘက်၌ သက်သေခံ တော်မူ၏။ ခမည်းတော်၏ စကားသံတော်ကို သင်တို့သည်မကြား၊ သက္ကန်တော်ကိုမမြင်။

၃၈ နှုတ်ကပတ်တော်သည်လည်း သင်တို့၌ မတည်။ အကြောင်းမူကား၊ စေလွှတ်တော်မူသော သူကို သင်တို့သည် မယုံကြည်ဘဲနေကြ၏။

၃၉ ကျမ်းစာအားဖြင့် ထာဝရအသက်ကို ရမည်ဟု စိတ်ထင်နှင့် သင်တို့သည် ကျမ်းစာကိုစေ့စေ့ ကြည့်ရှုကြ၏။ ထိုကျမ်းစာပင် ငါ၏ သက်သေ ဖြစ်၏။

၄၀ သင်တို့သည် အသက်ကို ရအောင် ငါ့ထံသို့ လာခြင်းငှါ အလိုမရှိကြ။

၄၁ လူပေးသောဘုန်းအသရေကို ငါမခံ။

၄၂ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်ကို ချစ်ခြင်း မေတ္တာ သည် သင်တို့၌ မရှိသည်ကို ငါ သိ၏။

၁၇

၁ ထိုသို့မိန့်တော်မူပြီးမှ ယေရှုသည် ကောင်းကင်သို့ ကြည့်ရှု၍ အိုအော၊ အကျွန်ုပ် အချိန်ရောက် ပါပြီ။

၂ ကိုယ်တော်သည် သားတော်လက်သို့ အပ်ပေး တော် မူသမျှသော သူတို့အား ထာဝရ အသက် ကို ပေးစေခြင်းငှါ၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို အစိုးရ သော အခွင့်တန်ခိုးကို သားတော်အားပေးတော် မူသည် နှင့်အညီ၊ သားတော်သည် ကိုယ်တော်၏ ဘုန်းကိုထင်ရှား စေပါမည် အကြောင်းသားတော် ၏ ဘုန်းကို ထင်ရှားစေတော်မူပါ။

၃ ထာဝရအသက် ဟူမူကား၊ မှန်သောဘုရားသခင် တဆူတည်း ဖြစ်တော်မူသော ကိုယ်တော်ကို၎င်း၊ စေလွှတ်တော်မူသော ယေရှုခရစ် ကို ၎င်း သိကျွမ်း ခြင်းတည်း။

၄ အကျွန်ုပ်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ကိုယ်တော်၏ ဘုန်းကို ထင်ရှားစေပါပြီ။ အကျွန်ုပ် ဆောင်ရွက် စရာတို့ အကျွန်ုပ်၌ အပ်ပေးတော်မူသောအမှုကို အကျွန်ုပ်ဆောင်ရွက်၍ ပြီးပါပြီ။

၅ အိုအော၊ ဤကျွန်း မတည်မရှိမီအထံတော်၌ အကျွန်ုပ်ခံစားသော ဘုန်းအသရေနှင့်ယခု တွင်လည်း အကျွန်ုပ်ကို အထံတော်၌ ချီးမြှောက် တော်မူပါ။

၆ ဤလောကထဲမှယူ၍ အကျွန်ုပ်၌ အပ်ပေးတော် မူသော သူတို့အား အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ နာမကို ပြပါပြီ။ ထိုသူတို့ကို ကိုယ်တော်သည် ပိုင်တော်မူသဖြင့် အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏ နှုတ်ကပတ် တရားကို သူတို့သည် စောင့်ကြပါ၏။

၇ အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူ သမျှတို့သည် ကိုယ် တော်မှ ဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သည် ယခုသိကြ ပါ၏။

၈ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူ သမျှသော အရာတို့ကို သူတို့အား အကျွန်ုပ် ပေး၍ သူတို့သည်ခံယူသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် အထံ တော်မှ ကြွလာသည်ကို အတတ်သိကြသည်နှင့် ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုစေလွှတ်တော်မူ သည်ကို ယုံကြပါ၏။

၉ သူတို့အဘို့အလိုငှါ အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းပါ၏။ လောကီသားတို့အဘို့အလိုငှါဆုတောင်းသည် မဟုတ်ပါ။ အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသော သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏ လူဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုသူတို့ အဘို့အလိုငှါ ဆုတောင်းပါ၏။

၁၀ အကျွန်ုပ်နှင့် စပ်ဆိုင်သော အရာရှိသမျှတို့သည် ကိုယ်တော်နှင့် စပ်ဆိုင်ကြပါ၏။ ကိုယ်တော်နှင့် စပ်ဆိုင်သော အရာရှိ သမျှတို့သည်လည်း အကျွန်ုပ်နှင့် စပ်ဆိုင်၍၊ ထိုအရာတို့အားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် ဘုန်းထင်ရှားပါ၏။

၁၁ ယခုမှစ၍ အကျွန်ုပ်သည် ဤလောက၌ မရှိပါ။ ဤသူတို့မူကား၊ ဤလောက၌ ရှိရစ်ကြပါမည်။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ သွားရပါမည်။ သန့်ရှင်းတော်မူသော အဘ၊ ကိုယ်တော်နှင့် အကျွန်ုပ်သည် တလုံးတဝ တည်းဖြစ်သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသော ဤသူတို့သည် ဖြစ်ရပါမည်အကြောင်း၊ သူတို့ကို ကိုယ်တော်၏ နာမ၌ တည်စေတော်မူပါ။

၁၂ အကျွန်ုပ်သည် ဤလောက၌ ဤသူတို့နှင့်တကွ ရှိတည်ကာလ၊ သူတို့ကို ကိုယ်တော်၏ နာမ၌ တည်စေပါပြီ။ အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသော သူတို့ကို အကျွန်ုပ်စောင့်မပါပြီ။ ထိုသူတို့တွင် ပျက်ဆီး၍ခြင်း၏ သားတယောက်မှတပါး အဘယ်သူမျှ ပျက်ဆီး၍ခြင်းသို့ မရောက်ပါ။ ထိုသူသည် ပျက်ဆီး၍ခြင်းသို့ ရောက်မည် အကြောင်းကား ကျမ်းစာပြည် စုံ မည် အကြောင်းတည်း။

၁၃ ယခုတွင်အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ သွားရ မည်ဖြစ်၍၊ ဤသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုအမှီပြု သဖြင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံမည် အ ကြောင်း၊ ဤစကားကို ဤလောက၌ အကျွန်ုပ် ပြောပါ၏။

၁၄ ကိုယ်တော်၏ နှုတ်ကပတ်တရားကို ဤသူတို့ အား အကျွန်ုပ်ပေးပါပြီ။ အကျွန်ုပ်သည် ဤ လောကနှင့် မဆက်ဆံသကဲ့သို့ ဤသူတို့သည် မဆက်ဆံသောကြောင့် လောကီသားတို့သည် ဤသူတို့ကို မုန်းကြပါ၏။

၁၅ ဤသူတို့ကို ဤလောကမှ နှုတ်ယူတော်မူမည် အကြောင်း အကျွန်ုပ်တောင်းသည် မဟုတ်ပါ။

သွားမည်ဟူ၍၎င်း၊ မိန့်တော်မူသောစကားသည် အဘယ်သို့နည်း။

၁၈ ခဏဟူ၍ မိန့်တော်မူသော် အဘယ်သို့ဆိုလို သနည်း။ မိန့်တော်မူသောစကားကို အကျွန်ုပ် တို့သည် နားမလည်ဟု အချင်းချင်း ပြောဆို ကြ၏။

၁၉ တပည့်တော်တို့သည် မေးလျှောက်လိုသည် ကို ယေရှုသိမြင်တော်မူလျှင်၊ ခဏကြာ ပြီးမှ သင်တို့သည် ငါ့ကို မမြင်ရကြ။ တဖန် ခဏကြာပြီးမှ ငါ့ကိုမြင်ပြန်ကြလိမ့်မည်ဟု ငါပြောသော စကားကို သင်တို့သည် အချင်းချင်း ဆင်ခြင် ကြသလော။

၂၀ ငါ အမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်။ လောကီ သားတို့သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်။ သင်တို့မူကား ဝမ်းနည်းခြင်းရှိသော်လည်း ထိုဝမ်းနည်းခြင်းသည် တဖန် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၁ မိန်းမသည် သားကိုဘွားစဉ်အခါ ဘွားရသော အချိန်စေ့သောကြောင့် ဝမ်းနည်းခြင်းရှိ၏။ ဘွားမြင်ပြီးမှ ဤလောက၌ လူတယောက်ကို ဘွားမြင် သောကြောင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိ၍ အထက်ခံရသောဝေဒနာကို မေ့လျော့တတ်၏။

၂၂ ထိုနည်းတူ ယခုတွင် သင်တို့သည် ဝမ်းနည်းခြင်း ရှိကြသော်လည်း နောက်တဖန် သင်တို့ကို ငါတွေ့မြင်သဖြင့် သင်တို့သည် စိတ်နှလုံး ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်။ ထိုဝမ်းမြောက် ခြင်းကို အဘယ်သူမျှ လှလှဖျက်ဆီး၍ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်။

၂၃ ထိုနေ့၌ သင်တို့သည် ငါ့ကိုအလျှင်းမမေးမြန်း ရကြ။ ငါ အမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့ သည် ငါ၏နာမကို အမှီပြု၍ ခမည်းတော်မှာ ဆုတောင်းသမျှတို့ကို ခမည်းတော်သည် ပေး တော်မူမည်။

၂၄ ယခုတိုင်အောင် ငါ၏နာမကို အမှီပြု၍ သင်တို့ သည် အဘယ်ဆုကိုမျှ မတောင်းကြသေး။ သင်တို့သည် ဝမ်းမြောက် စရာအကြောင်း စုံလင်စေခြင်းငှါ တောင်းကြလော့။ ထိုသို့ တောင်းလျှင် ရကြလိမ့်မည်။

၂၅ ဤအရာတို့ကို ပုံဥပမာအားဖြင့် ငါဟောပြော၏။ ပုံဥပမာအားဖြင့် မဟောမပြောဘဲ၊ ခမည်း တော်နှင့် စစ်ဆိုင်သောအရာတို့ကို သင်တို့အား အတိအလင်း ဘော်ပြသော အချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်မည်။

၂၆ ထိုကာလ၌ သင်တို့သည် ငါ၏နာမကိုအမှီပြု၍ ဆုတောင်းကြလိမ့်မည်။ သင်တို့အတို့အလိုငှါ ငါသည်ခမည်းတော်ကို တောင်း မည်ဟုမဆို။

၂၇ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို ချစ်ကြ ၍ ငါသည် ဘုရားသခင် အထံတော်မှ ကြွလာ သည်ကို ယုံကြည်သောကြောင့်ခမည်းတော် သည် ကိုယ်တော်တိုင် သင်တို့ကို ချစ်တော်မူ၏။

၂၈ ငါသည်ခမည်းတော် ထံမှထွက်၍ ဤလောကသို့ ကြွလာပြီ။ တဖန် ဤလောကမှ ထွက်၍ ခမည်း တော် ထံသို့သွားဦးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၉ တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ယခုတွင် ပုံဥပမာကိုမဆောင်ဘဲ အတည်အလင်း ဟောတော်မူ၏။

၃၀ အလုံးစုံတို့ကို သိတော်မူသည်ကို၎င်း၊ အဘယ် သူမျှ ကိုယ်တော်ကို မေးမြန်းစေခြင်းငှါအလို တော် မရှိသည်ကို၎င်း၊ ယခုတွင် အကျွန်ုပ် တို့ သိကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အကြောင်းကို ထောက်၍ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင် အထံ တော်မှ ကြွလာတော်မူသည်ကို ယုံပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၃၁ ယေရှုကလည်း၊ ယခုတွင် ယုံကြည်လော။

၃၂ သင်တို့သည် ကွဲပြား၍ငါ့ကို တကိုယ်တည်း နေ့စေခြင်းငှါ စွန့်ပစ်လျက် အသီးအသီး မိမိတို့ နေရာသို့ ပြေးသွားမည်အချိန် ကာလသည် လာ၍ ယခုပင်ရောက်ပေ၏။ သို့သော်လည်း ငါသည် တကိုယ်တည်း နေ့သည်မဟုတ်။ ခမည်းတော်သည် ငါနှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။

၃၃ သင်တို့သည် ငါ့ကိုအမှီပြု၍ ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိစေခြင်းငှါ ဤစကားကို ငါဟောပြောပြီ။ သင်တို့ သည် လောက၌ ဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံရကြ လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ငါသည် လောကကို အောင်မြင် ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၄၃ ငါသည် ခမည်းတော်၏ အခွင့်နှင့်ရောက်လာ သော်လည်း သင်တို့သည် ငါ့ကို လက်မခံကြ။ အခြားသောသူသည် မိမိအခွင့်နှင့်ရောက်လာ လျှင် ထိုသူကို လက်ခံကြလိမ့်မည်။

၄၄ အချင်းချင်းပေးသော ဘုန်းအသရေကိုသာခံ၍ ဘုရားသခင်သာလျှင် ပေးတော်မူတတ်သော ဘုန်းအသရေကို အလိုမရှိသော သင်တို့သည် အဘယ်သို့ ယုံကြည် နိုင်မည်နည်း။

၄၅ ခမည်းတော်ရှေ့၌ ငါသည် သင်တို့ကို အပြစ် တင်မည်ဟု မထင်ကြနှင့်။ သင်တို့ကို အပြစ်တင် သောသူတပါး ရှိသေး၏။ ထိုသူကား သင်တို့ ကိုးစားသော မောရှေ ပေတည်း။

၄၆ သင်တို့သည် မောရှေ၏ စကားကိုယုံလျှင် ငါ့ စကားကို မယုံဘဲ မနေနိုင်ကြ။ အကြောင်းမူကား၊ မောရှေသည် ငါ့အကြောင်းကို ရေးထား၏။

၄၇ သူရေးထားသော စာကို သင်တို့သည် မယုံလျှင်၊ ငါ့စကားကို အဘယ်သို့ ယုံနိုင် မည်နည်းဟု ယုဒ လူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၆

၁ ထိုနောက်မှ ယေရှုသည်တိဗေရိအိုင်တည်းဟူ သော ဂါလိလဲအိုင်ကို ကူးတော်မူ၏။

၂ အနာရောဂါ စွဲသောသူတို့၌ ပြတော်မူသော နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို လူအစုအဝေး အပေါင်း တို့သည် မြင်ကြသဖြင့် နောက်တော်သို့ လိုက် ကြ၏။

၃ ယေရှုသည် တောင်ပေါ်သို့တက်ကြ၍ တပည့် တော် တို့နှင့်အတူ ထိုင်တော်မူ၏။

၄ ထိုအခါ ယုဒလူတို့၏ ပသခါပွဲခံချိန်ရောက် လုနီး သတည်း။

၅ ယေရှုသည် မျှော်ကြည့်၍ လူအစုအဝေး အ ပေါင်းတို့သည် အထံတော်သို့လာကြသည်ကို မြင်တော်မူလျှင်၊ ဖိလိပ္ပိအား၊ ဤသူတို့ စားစရာ မုန့်ကို အဘယ်မှာ ဝယ်မည်နည်းဟု မေးတော် မူ၏။

၆ ထိုသို့မေးတော်မူသော်၊ မိမိ အဘယ်သို့ပြုမည်ကို သိတော်မူလျက်ပင် ဖိလိပ္ပိကို စုံစမ်းခြင်းငှါသာ မေးတော်မူ၏။

၇ ဖိလိပ္ပိကလည်း ဤသူတို့သည် မုန့်တဖွဲစီ စေ့ငှ အောင် ဒေနာရိအပြားနှစ်ရာအတိုးထိုက်သော မုန့်ပေးလောက်ပါဟု လျှောက်၏။

၈ ရှိမုန့်ပေတရု၏ညီ အန္တေးအမည်ရှိသော တပည့် တော်က၊

၉ မုယောမုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးကလေးနှစ်ကောင်ပါ သော သူငယ်တယောက်ရှိပါ၏။ သို့သော်လည်း ဤမျှလောက် များစွာသော လူ တို့သည် ရှိကြသည်ဖြစ်၍ ထိုမုန့်နှင့် ငါးနှစ်ကောင်တို့ကို အဘယ်ပြောစရာ ရှိပါသနည်းဟု လျှောက်၏။

၁၀ ယေရှုကလည်း၊ လူများတို့ကိုလျောင်းကြ စေဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအရပ်၌ မြက်ပင် ထူပြောလျက် ရှိ သည် ဖြစ် ၍။ အရေအတွက် အား ဖြင့် ငါးထောင်မျှ လောက်သောလူတို့သည်လျောင်း ကြ၏။

၁၁ ယေရှုသည် မုန့်ကိုယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း ပြီးမှ တပည့် တော် တို့အား ဝေငှတော်မူ၍၊ တပည့်တော်တို့သည် လျောင်းသော သူတို့အား ဝေငှပြန်၏။ ထိုနည်းတူ ငါးနှစ်ကောင်ကို လူများ လိုချင်သူမျှ ဝေငှကြ၏။

၁၂ ထိုသူတို့သည် ဝကြပြီးမှ ကိုယ်တော်က ဘာမျှ မပျောက်စေခြင်းငှါ ကျန်ကြွင်းသောအကျိုး အပဲ့တို့ကို ကောက်သိမ်းကြလော့ဟု တပည့် တော် တို့အား မိန့်တော်မူသည်ဖြစ်၍။

၁၃ စားသောသူတို့၌ ကျန်ကြွင်းသော မုယောမုန့် ငါးလုံး၏ အကျိုးအပဲ့တို့ကို ကောက်သိမ်း၍ တဆယ်နှစ်တောင်း အပြည့်ရကြ၏။

၁၄ ထိုသို့ယေရှုပြတော်မူသော နိမိတ်လက္ခဏာ ကို ထိုလူများတို့သည် မြင်လျှင်၊ ဤသူကား ဤလောကသို့ ကြွလာရသော ပရောဖက် အမှန် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။

၁၅ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ရှင်ဘုရင် အရာ ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ လာ၍ အနိုင်အထက်ပြု ကြမည် အကြောင်းကို ယေရှုသည်သိတော်မူ လျှင်၊ တောင်ပေါ်သို့ တယောက်တည်း ကြွတော် မူပြန်၏။

၁၆ ညအချိန်ရောက်သောအခါ တပည့်တော်တို့ သည် အိုင်သို့သွား၍ လှေထဲသို့ဝင်ပြီးလျှင်၊ ကပေ ရနောင်မြို့သို့ ရောက်အံ့သောငှါ အိုင်ကို

ကူးကြ၏။
 ၁၇ ထိုအခါ မှောင်မိုက်ဖြစ်၍ ယေရှုသည် သူတို့ရှိရာသို့ မရောက်သေး။
 ၁၈ လေပြင်းမုန်တိုင်းလာ၍ လှိုင်းတိုင်း ထလေ၏။
 ၁၉ ခရီးတတိုင်ခွဲ နှစ်တိုင်လောက် တက်ခတ်၍ ရောက်သောအခါ၊ ယေရှုသည် အိုင်ပေါ်မှာ စက်တော်ဖြန့်၍ လှေအနီးသို့ ချဉ်းတော်မူသည်ကို သူတို့သည်မြင်၍ ကြောက်လန့်ခြင်းရှိကြ၏။
 ၂၀ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ငါပင်ဖြစ်သည်။ မကြောက်လန့်ကြနှင့်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ လှေထဲသို့ ကိုယ်တော်ကို ဝမ်းမြောက် စွာခံယူကြ၏။
 ၂၁ လှေသည်လည်း ရောက်လိုသော အရပ်သို့ တခဏခြင်းတွင် ဆိုက်လေ၏။
 ၂၂ အိုင်တဘက်၌နေသော လူအစုအဝေးတို့သည်ကား၊
 ၂၃ အထက်က သခင်ဘုရားသည် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ၊ လူများသည် မုန့်ကို စားကြရာ အရပ်နှင့်အနီး၊ တိပေရိမြို့မှ အခြားသော လှေငယ်များ လာသော်လည်း၊ မနေ၌ တပည့်တော် တို့ဝင်သောလှေမှတစ်ပါး အဘယ် လှေမျှ မရှိသည်ကို၎င်း၊ ယေရှုသည် ထိုလှေထဲသို့ တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ဝင်တော် မမူဘဲလျက်၊ တပည့်တော်တို့သာ သွားကြသည်ကို ၎င်းမြင်ကြ၏။
 ၂၄ ထိုအရပ်၌ ယေရှုမှစသော တပည့်တော်တို့ မရှိသည်ကို သိကြသဖြင့်၊ နက်ဖြန်နေ၌ လှေစီး၍ ယေရှုကိုရှာခြင်းငှါ ကပေရနောင်မြို့သို့ သွားကြ၏။
 ၂၅ အိုင်တဘက်၌ တွေ့လျှင် အရှင်ဘုရား၊ အဘယ်သောအခါ ဤအရပ်သို့ကြွလာ တော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြ၏။
 ၂၆ ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို မြင်သောကြောင့် ငါ့ကိုရှာသည် မဟုတ်။
 ၂၇ မုန့်ကိုစား၍ ဝသောကြောင့်သာ ရှာကြ၏။ ပျက်စီးတတ်သော အစာကို ရခြင်းငှာ မကြိုးစားကြနှင့်။ လူသားသည် သင်တို့ အားပေး၍ ထာဝရ အသက်နှင့်အမျှတည် တတ်သော

အစာကိုရခြင်းငှါ ကြိုးစားကြလော့။ ထိုသားသည် ခမည်းတော် ဘုရား၏ တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို ခံသော သူဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
 ၂၈ ထိုသူတို့ကလည်း၊ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့် ညီသော အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းငှါ အဘယ်သို့ ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်ကြ၏။
 ၂၉ ယေရှုကလည်း ဘုရားသခင်စေလွှတ်တော်မူသောသူကို ယုံကြည်ခြင်းအကျင့်ကား၊ အလိုတော်နှင့် ညီသော အကျင့်တည်း ဟု မိန့်တော်မူ၏။
 ၃၀ ထိုသူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်၍ ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်မည် အကြောင်း အဘယ်နိမိတ် လက္ခဏာကို ပြတော်မူသနည်း။ အဘယ်အမှုကို ပြတော်မူသနည်း။
 ၃၁ ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ ထိုသူတို့စားစရာတို့ ကောင်းကင်မှ မုန့်ကို ပေးတော်မူသည်ဟု လာသည်နှင့်အညီ၊ ငါတို့ဘိုးဘေးများသည် တော၌ မနွှဲကိုစားကြသည် ဟုလျှောက်ကြ၏။
 ၃၂ ယေရှုကလည်း ငါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ မောရှေသည် ကောင်းကင်မှ မုန့်ကို သင်တို့အား ပေး၊ ခမည်းတော်သည် မုန့်သော ကောင်းကင်မှမုန့်ကို သင်တို့အား ပေးတော်မူ၏။
 ၃၃ ဘုရားသခင်၏ မုန့်မှုကား၊ ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်၍ လောကီသားတို့အား အသက်ကို ပေးသော မုန့်ပေတည်းဟု မိန့်တော် မူလျှင်။
 ၃၄ သခင်၊ ထိုမုန့်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား အစဉ်မြတ် ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ကြ၏။
 ၃၅ ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် အသက်မုန့် ဖြစ်၏။ ငါထံသို့လာသောသူသည် နောက်တဖန် အဆာအမွတ်မခံရ၊ ငါ့ကို ယုံကြည်သောသူသည် နောက်တဖန် ရေငတ် မခံရ။
 ၃၆ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ငါ့ကိုမြင်လျက်ပင် မယုံကြည်ကြဟု ငါဆိုခဲ့ပြီ။
 ၃၇ ခမည်းတော်သည် ငါ့အား ပေးတော်မူ သမျှသော သူတို့သည် ငါထံသို့လာကြ လိမ့်မည်။ ငါထံသို့ လာသောသူကို ငါသည် အလျှင်းပယ်။
 ၃၈ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ကိုယ်အလိုသို့ လိုက်ခြင်းငှါ ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်သည် မဟုတ်။ ငါ့ ကိုစေလွှတ်တော်မူသော သူ၏

၂၃ ငါ့ကိုမုန်းသော သူသည် ငါ့ခမည်းတော်ကိုမုန်း၏ ငါသည် အခြားသူ မပြုဘူးသော အမှုကိုထိုသူတို့ ရှေ့မှာ မပြုလျှင် သူတို့၌ အပြစ်မရှိ။ ယခုမူကား၊ သူတို့သည် ထိုအမှုကိုမြင်၍ ငါနှင့် ခမည်းတော်ကို မုန်းကြ၏။
 ၂၅ သို့ဖြစ်လျှင် အကြောင်းမရှိဘဲ ငါ့ကို မုန်းကြ၏ ဟု သူတို့၏ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ရေးထားသော စကားသည် ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သတည်း။
 ၂၆ ခမည်းတော်ထံမှ ထွက်လာ၍ သမ္မာတရားနှင့် ပြည့်စုံသော ဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသော ခမည်းတော်ထံမှ သင်တို့ဆီသို့ ငါစေလွှတ် လာတုံသော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်ရောက်လာ သောအခါ၊ ငါ၏ အကြောင်းကို သက်သေခံ လိမ့်မည်။
 ၂၇ သင်တို့သည်လည်း ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ ငါနှင့်အတူ ရှိနေသောကြောင့် သက်သေခံ ရကြလိမ့်မည်။

၁၆

၁ သင်တို့သည် စိတ်မပျက်စေခြင်းငှါ ဤစကားကို ဟောပြော၏။
 ၂ လောကီသားတို့သည် သင်တို့ကို တရားစရပ်မှ နှင်ထုတ် လိမ့်မည်။ သင်တို့ကို သတ်သောသူ မည်သည်ကား ဘုရားဝတ်ကို ငါပြုပြီ ဟု မိမိ ထင်မှတ်သော အချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်မည်။
 ၃ ခမည်းတော်ကိုမသိ၊ ငါ့ကိုလည်း မသိသော ကြောင့် ထိုသို့ ပြုကြလိမ့်မည်။
 ၄ ထိုအချိန်ကာလ ရောက်သောအခါ ငါသည် အထက်က ဤသို့ပြောပြီးသည်ကို သင်တို့ အောက်မေ့စေခြင်းငှါ ယခုပင် ငါဟောပြော၏။ အစအဦး၌ သင်တို့နှင့်အတူ ငါ ရှိသောကြောင့် ဤသို့မပြောဘူးသေး။
 ၅ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသော သူထံသို့ ယခု ငါသွား ရမည် ဖြစ်၍ အဘယ်အရပ်သို့ သွားမည်နည်း ဟု သင်တို့မမေးကြ။
 ၆ ဤကြောင်းအရာတို့ကို ငါဟောပြောသော ကြောင့် သင်တို့သည်အလွန်ဝမ်းနည်းခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။
 ၇ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား ငါသွားလျှင် သင်တို့

အကျိုးရှိလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါမသွား လျှင် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည် သင်တို့ ဆီသို့မလာ။ ငါသွားလျှင် ထိုသူကို သင်တို့ဆီသို့ ငါ စေလွှတ် မည်။
 ၈ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်ရောက်လာလျှင် ဒုစရိုက် အပြစ်ကို၎င်း၊ အပြစ်ကင်းခြင်းကို၎င်း၊ အပြစ် စီရင်ခြင်း ကို၎င်း လောကီသားတို့အား ထင်ရှားစွာ ဘော်ပြမည်။
 ၉ ငါ့ကိုမယုံကြည်ကြသောကြောင့် ဒုစရိုက် အပြစ် ကို ဘော်ပြမည်။
 ၁၀ ငါသည် ခမည်းတော်ထံသို့ သွားမည်ဖြစ်၍ သင် တို့သည် နောက်တဖန် ငါ့ကို မတွေ့မမြင် ရသော ကြောင့်၊ အပြစ်ကင်းခြင်းကိုဘော်ပြမည်။
 ၁၁ ဤလောကကိုအစိုးရသော မင်းသည် အပြစ် စီရင်ခြင်းကို ခံရသောကြောင့် အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ဘော်ပြမည်။
 ၁၂ သင်တို့အား ငါပြောစရာစကား အများရှိသော် လည်း၊ သင်တို့သည် ယခုမခံနိုင်ကြ။
 ၁၃ သမ္မာတရားနှင့် ပြည့်စုံသော ထိုဝိညာဉ်တော်ကို ရောက်လာသောအခါ၊ သမ္မာတရားကို သင်တို့အား အကြွင်းမဲ့ သွန်သင် ပြသလိမ့်မည်။ ထို ဝိညာဉ်တော်သည် ကိုယ်အလို အလျောက် ဟောပြောမည်မဟုတ်။ ကြားသမျှတို့ကို ဟော ပြောလိမ့်မည်။ နောင်လာလတုံသောအရာ တို့ကိုလည်း သင်တို့အားဘော်ပြလိမ့်မည်။
 ၁၄ ထိုသူသည် ငါ့ဘုန်းကို ထင်ရှားစေလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာကို ယူ၍ သင်တို့အား ဘော်ပြလိမ့်မည်။
 ၁၅ ခမည်းတော်နှင့် စပ်ဆိုင်သမျှသည် ငါနှင့် စပ်ဆိုင် ၏။ ထိုကြောင့် ငါနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာကို ယူ၍ သင်တို့အား ဘော်ပြလိမ့်မည်ဟု ငါပြော၏။
 ၁၆ ခဏကြာပြီးမှ သင်တို့သည် ငါ့ကိုမမြင်ရကြ။ တဖန် ခဏကြာပြီးမှ ငါ့ကိုမြင်ပြန်ကြ လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ခမည်းတော်ထံသို့ သွားမည်ဟု မိန့်တော် မူ၏။
 ၁၇ တပည့်တော်အချို့ကလည်း၊ ခဏကြာပြီးမှ သင်တို့သည် ငါ့ကိုမမြင်ရကြ။ တဖန် ခဏကြာ ပြီးမှ ငါ့ကို မြင်ပြန်ကြ လိမ့်မည် ဟူ၍၎င်း၊ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ခမည်းတော်ထံသို့

၃ သင်တို့သည် ငါဟောပြောသော စကား အားဖြင့် ယခုပင် ရှင်းလင်းလျက် ရှိကြ၏။

၄ ငါ့ပြောတော်မူကြလော့။ ငါသည်လည်း သင်တို့၌ တည်နေမည်။ စပျစ်ခက်သည်အပင်၌ မတည်လျှင်၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် အသီးမသီး နိုင်သကဲ့သို့ သင်တို့သည် ငါ့၌ မတည်လျှင်အသီး မသီး နိုင်ကြ။

၅ ငါသည် စပျစ်နွယ်ပင်ဖြစ်၏။ သင်တို့သည်အခက် များ ဖြစ်ကြ၏။ အကြင်သူသည်ငါ့၌ တည်၍ ငါသည်လည်း သူ့၌တည်၏။ ထိုသူသည် များစွာ သော အသီးကိုသီးတတ်၏။ ငါနှင့် ကွာလျှင် သင်တို့သည် အဘယ် အမှုကိုမျှမတတ်နိုင်ကြ။

၆ ငါ့၌မတည်သောသူသည် သွေ့ခြောက်သော အခက်ကဲ့သို့ ဖြင့်သို့ပစ်လိုက်ခြင်းကို ခံရ၏။ ထိုသို့သော အခက်များကို လူတို့သည် စုသိမ်း၍ မီးထဲသို့ ချလိုက်ကြသဖြင့် မီးလောင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၇ သင်တို့သည် ငါ့၌တည်၍ ငါ့စကားသည် သင်တို့၌ တည်လျှင်၊ သင်တို့သည် တောင်းချင် သမျှကို တောင်း၍ ရကြလိမ့်မည်။

၈ သင်တို့သည် များစွာသောအသီးကိုသီးသော အားဖြင့်၊ ငါ့မည်းတော်သည် ဘုန်းထင်ရှား တော်မူ၍ သင်တို့သည်လည်း ငါ၏ တပည့်မှန် ကြလိမ့်မည်။

၉ ခမည်းတော်သည် ငါ့ကိုချစ်တော်မူသကဲ့သို့ ငါသည် သင်တို့ကို ချစ်၏။ ငါ၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌ တည်နေကြလော့။

၁၀ ငါသည် ငါ့မည်းတော်၏ ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်၍ ခမည်းတော်၏ မေတ္တာ၌ တည်နေသကဲ့သို့ သင်တို့သည် ငါ့ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်လျှင်၊ ငါ့မေတ္တာ၌ တည်နေကြ လိမ့်မည်။

၁၁ သင်တို့၌ ငါဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်း တည်စေ ခြင်းငါ့ငါး၊ သင်တို့ဝမ်း မြောက်စရာ အကြောင်း စုံလင်စေခြင်းငါ့ငါး၊ ဤစကားကို သင်တို့အား ဟောပြော၏။

၁၂ ငါ့ပညတ်ဟူမူကား၊ ငါသည် သင်တို့ကို ချစ် သည်နည်းတူ၊ သင်တို့သည် အချင်းချင်း ချစ် ကြလော့။

၁၃ ကိုယ်အဆွေတို့ အဘို့အလိုငှါ ကိုယ်အသက်ကို စွန့်ခြင်း မေတ္တာ ထက်သာ၍ ဖြစ်သော မေတ္တာ သည် အဘယ်သူ၌မျှမရှိ။

၁၄ သင်တို့သည် ငါ့ပညတ်သမျှတို့ကို ကျင့်ဆောင် လျှင် ငါ၏ အဆွေဖြစ်ကြ၏။

၁၅ ယခုမှစ၍ ငါသည် သင်တို့ကို ကျွန်ဟူ၍မခေါ်။ ကျွန်မူကား၊ ကိုယ်သခင်ပြုသော အမှုကိုမသိ။ သင်တို့ကို အဆွေဟူ၍ ငါခေါ်၏။ အကြောင်း မူကား၊ ငါသည်ခမည်းတော်ထံ၌ ကြားသမျှသော အရာတို့ကို သင်တို့အား ငါပြသ၏။

၁၆ သင်တို့သည် ငါ့ကို ရွေးကောက်ကြသည် မဟုတ်။ ငါသည် သင်တို့ကို ရွေးကောက်သဖြင့်၊ သင်တို့သည် သွား၍ တည်ကြည်သောအသီးကို သီးမည်အကြောင်းနှင့် ငါ့နာမကို အမှီပြု၍ ခမည်းတော်မှာ တောင်းသမျှတို့ကို ရမည် အကြောင်း သင်တို့ကို ငါ ခန့်ထား၏။

၁၇ သင်တို့သည် အချင်းချင်း ချစ်စေခြင်းငှါ ဤပညတ်တို့ကို ငါပေး၏။

၁၈ လောကီသားတို့သည် သင်တို့ကို မုန်းလျှင်၊ သင်တို့ကိုမုန်းမုန်းမို့ ငါ့ကိုမုန်းကြသည်ကို သိမှတ် ကြလော့။

၁၉ သင်တို့သည် လောကီနှင့် ဆက်ဆံလျှင်၊ လောကီ သားတို့သည် မိမိတို့နှင့် ဆက်ဆံသောသင်တို့ ကို ချစ်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည်လောကီ နှင့် မဆက်ဆံ၊ လောကီထဲက ငါ ရွေးကောက် သောသူ ဖြစ်သောကြောင့် လောကီသားတို့ သည် သင်တို့ကို မုန်းကြ၏။

၂၀ ကျွန်သည် မိမိသခင်ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သည် မဟုတ်ဟု ငါပြောခဲ့ပြီးသော စကားကို အောက် မေ့ကြလော့။ သူတို့သည် ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲလျှင် သင်တို့ကို ညှဉ်းဆဲကြလိမ့်မည် ငါ့စကားကို နား ထောင်လျှင် သင်တို့၏ စကားကို နားထောင် ကြလိမ့်မည်။

၂၁ ထိုသူတို့သည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူကို မသိသည်ဖြစ်၍၊ ငါ၏နာမကြောင့် သင်တို့အား ထိုအမှုရှိသမျှတို့ကို ဖြုကြလိမ့်မည်။

၂၂ ငါသည်လာ၍ ထိုသူတို့အား မဟောမပြောလျှင် သူတို့၌ အပြစ်မရှိ။ ယခုမူ ကား၊ မိမိတို့ အပြစ်ကို ဝှက်၍ မထားနိုင်ကြ။

အလိုတော်သို့ လိုက်ခြင်းငှါ ဆင်းသက်၏။

၃၉ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်၏ အလိုတော်ကား၊ ငါ့အားပေးသော သူတို့တွင် တစုံ တယောက်ကို မျှ ငါမပျောက်စေရဘဲ နောက်ဆုံးသောနေ့၌ ထိုသူအပေါင်းတို့ကို ထမြောက် စေခြင်းငှါငါး။

၄၀ သားတော်ကို ကြည့်မြင်၍ ယုံကြည်သောသူ ရှိသမျှတို့သည် ထာဝရအသက်ကို ရစေခြင်း ငှါငါး အလိုတော်ရှိ၏။ ငါသည်လည်း နောက်ဆုံး သောနေ့၌ ထိုသူတို့ကို ထမြောက် စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၁ ငါသည် ကောင်းကင်မှဆင်းသက်သော မုန့်ဖြစ်၏ ဟု မိန့်တော်မူသည်ကို ယုံဒုလူတို့က၊

၄၂ ဤသူသည် ယောသပ်၏သား ယေရှု ဖြစ်သည် မဟုတ်လော့၊ သူ၏မိဘကို ငါတို့ သိသည် မဟုတ်လော့၊ ငါသည် ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက် ၏ဟု သူသည်အဘယ်သို့ ဆိုရသနည်းဟု ကဲ့ရဲ့ ဖြစ်တင်လျက် ဆိုကြ၏။

၄၃ ယေရှုကလည်း၊ ငါ့ကို အချင်းချင်း ကဲ့ရဲ့၍ အပြစ် မတင်ကြနှင့်။

၄၄ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်သည် သွေးဆောင်တော် မမူလျှင်၊ အဘယ်သူမျှ ငါထံ သို့ မလာနိုင်၊ လာသော သူကို နောက်ဆုံးသော နေ့၌ ငါထမြောက် စေမည်။

၄၅ အနာဂတ္တိကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား၊ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင် ဆုံးမသွန်သင် တော်မူသောသူဖြစ်ကြ လိမ့်မည်ဟု လာသည်နှင့် အညီ၊ ခမည်းတော်ထံ၌ နားထောင်၍ နည်းခံ သောသူ မုန့်သမျှတို့သည် ငါထံသို့ လာကြ၏။

၄၆ ထိုသို့ ငါဆိုသော်၊ ဘုရားသခင် အထံတော်က ကြွလာသော သူမှတစ်ပါး တစုံတယောက်သော သူသည် ခမည်းတော်ကိုမြင်ခဲ့ပြီဟု မဆိုလို၊ ကြွလာသော သူ မူကား၊ ခမည်းတော်ကို မြင်ခဲ့ပြီ။

၄၇ ငါ အမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ငါ့ကိုယုံကြည် သောသူသည် ထာဝရအသက်ကို ရ၏။

၄၈ ငါသည် အသက်မုန့်ဖြစ်၏။

၄၉ သင်တို့ ဘိုးဘေးများသည် တော၌ မနွဲ့ကို စားလျက် သေကြ၏။

၅၀ ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်သော မုန့်ကိုစားသော သူသည် သေခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်၏။

၅၁ ငါသည် ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်သော အသက် မုန့်ဖြစ်၏။ ဤမုန့်ကို စားသောသူမည်သည်ကား၊ အစဉ်မပြတ် အသက်ရှင်လိမ့်မည်။ ငါ ပေးသော မုန့်ကား၊ လောကီသားတို့၏ အသက်အဘို့ အလိုငှါ စွန့်သော ငါ၏ အသားပေတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅၂ ထိုအခါယုဒလူတို့က၊ ဤသူသည်မိမိ အသားကို ငါတို့ စားစရာဘို့ အဘယ်သို့ ပေးနိုင်သနည်းဟု အချင်းချင်း ငြင်းခုံကြ၏။

၅၃ ယေရှုကလည်း၊ ငါ အမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ လူသား၏ အသားကို မစား၊ အသွေးကို မသောက်လျှင် သင်တို့ အသက်မရှိ။

၅၄ ငါ၏အသားကို စား၍ ငါ၏အသွေးကို လည်း သောက်သော သူသည် ထာဝရအသက် ကိုရ၏။ ထိုသူကို နောက်ဆုံးသောနေ့ ငါထမြောက် စေမည်။

၅၅ ငါ၏ အသားသည် စားစရာကောင်း၏။ ငါ၏ အသွေးလည်း သောက်စရာ ကောင်း၏။

၅၆ ငါ၏ အသားအသွေးကို သောက်စားသောသူ သည် ငါ့၌ တည်၏။ ထိုသူ၌လည်းငါတည်၏။

၅၇ အသက်ရှင်တော်မူသော ခမည်းတော်သည် ငါ့ကိုစေလွှတ် တော်မူ၍ ငါသည် ခမည်းတော် အားဖြင့် အသက်ရှင်သည်နည်းတူ ငါ့ကိုစားသော သူသည် ငါ့အားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်။

၅၈ ဤမုန့်ကား၊ ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်သောမုန့် ဖြစ်၏။ သင်တို့ဘိုးဘေးများသည် မနွဲ့ကို စား လျက် သေရသကဲ့သို့မဟုတ်၊ ဤမုန့်ကိုစားသော သူသည် အစဉ်မပြတ်အသက်ရှင်လိမ့်မည်ဟု၊

၅၉ ကပေရနောငါမြို့မှာ တရားစရပ်၌ ဩငါဒ ပေးစဉ်တွင် မိန့်တော်မူ၏။

၆၀ တပည့်တော် အများတို့သည် ကြားလျှင်၊ ထို စကားသည် အလွန်ခက်လှ၏။ အဘယ်သူ နားခံနိုင်မည်နည်း ဟု ဆိုကြ၏။

၆၁ ထိုသို့တပည့်တော်တို့ ကဲ့ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်သည် ကို ယေရှုသည် အလိုအလျောက် သိတော် မူလျှင် ဤတရားစကားကြောင့် သင်တို့သည် စိတ်ပျက်ကြ သလော့။

၆၂ လူသားသည် အရင်နေရာအရပ်သို့ တဖန် ကြွတက်သည်ကို မြင်ရလျှင် အဘယ်သို့ထင်မှတ် ကြမည်နည်း။

၆၃ ဝိညာဉ်သာလျှင် အသက်ရှင်စေ၏။ ကိုယ်ကာယ သည် အလျှင်းမတတ်နိုင်။ ငါပြောသော စကား သည် ဝိညာဉ်ဖြစ်၏။ အသက်လည်းဖြစ်၏။

၆၄ သို့သော်လည်း သင်တို့တွင် မယုံကြည်သော သူအချို့ ရှိ၏။

၆၅ ထိုကြောင့် ငါ၏ ခမည်းတော်သည် အခွင့် ပေးတော် မမူလျှင် အဘယ်သူမျှ ငါထံသို့ မလာနိုင်ဟု အထက်က ငါဆိုခဲ့ပြီဟု မိန့်တော် မူ၏။ ထိုသို့မိန့်တော်မူသည် အကြောင်း ဟူမူကား၊ အဘယ်သူ မယုံကြည်သည် ကို၎င်း၊ အဘယ်သူသည် ကိုယ်တော် ကို အပ်နှံမည် ကို၎င်း၊ ယေရှုသည် အစာ ဦး၌ သိတော်မူ၏။

၆၆ ထိုအခါမှစ၍ တပည့်တော်အများတို့သည် ကိုယ် တော်နှင့် မပေါင်းဘော်ဘဲ ဆုတ်သွား ကြ၏။

၆၇ ထိုကြောင့် ယေရှုသည် တကျိပ်နှစ်ပါးသော သူတို့အား၊ သင်တို့သည်လည်း ထွက်သွားခြင်းငှါ အလိုရှိကြသလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊

၆၈ ရှိမုန်ပေတရက၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သူထံသို့ သွားရပါမည်နည်း။ ထာဝရ အသက်နှင့် ယှဉ်သော စကားသည် ကိုယ်တော်၌ တည်ပါ၏။

၆၉ ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ သားတော် ဖြစ်တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်သိမှတ်ကြပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၇၀ ယေရှုကလည်း တကျိပ်နှစ်ပါးသော သင်တို့ ကို ငါရွေးကောက်သည် မဟုတ်လော။ သို့သော် လည်း သင်တို့တွင် ရန်သူတ ယောက်ပါသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇၁ ထိုသို့ မိန့်တော်မူသော်၊ တကျိပ်နှစ်ပါး အဝင်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံမည်သူ၊ ရှိမုန်၏သား၊ ယုဒ ရုကာရတ် ကိုဆိုလို သတည်း။

၇

၁ ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည်၌ လှည့် လည်တော်မူ၏။ ယုဒလူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို သတ်အံ့သောငှါ ရှာကြံသော ကြောင့် ယုဒပြည်၌ လှည့်လည်ခြင်းငှါ အလိုတော် မရှိ။

၂ ယုဒလူတို့၏ သကေနေပွဲခံခန်းတွင်၊

၃ ညီတော်တို့က၊ သင်ပြုသော အမှုတို့ကို တပည့်များ တို့သည် မြင်စေခြင်းငှါ ဤ အရပ်မှ ထွက်၍ ယုဒပြည်သို့ ကြွပါ။

၄ ကျော်စောက်ထွက် အလိုရှိသောသူမည်သည် ကား၊ မထင်ရှားသော အားဖြင့် အဘယ်အမှု ကိုမျှ မပြုတတ်။ ဤအမှုတို့ကို သင်သည် ပြုလျှင်၊ ဤလောက၌ ကိုယ်ကိုထင်ရှားစွာ ပြပါဟု။

၅ မယုံကြည်သောကြောင့် ယေရှုအား ဆိုကြ၏။

၆ ယေရှုကလည်း၊ ငါအချိန်မရောက်သေး သင်တို့ သို့ ခပ်သိမ်းသော အချိန်သင့်လျက် ရှိ၏။

၇ လောကီသားတို့သည် သင်တို့ကို မမုန်းနိုင် ငါ့ကို မုန်းကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် သူတို့၏အကျင့် ဆိုးညစ်ကြောင်းကို သက်သေ ခံ၏။

၈ ထိုပွဲသို့သင်တို့သွားကြလော။

၉ ငါမသွားသေး။ ငါအချိန် မပြည့်စုံသေးဟု မိန့် တော်မူပြီးလျှင်၊ ဂါလိလဲပြည်မှာ နေတော်မူ၏။

၁၀ ညီတော်တို့သွားပြီးမှ ကိုယ်တော်သည် ထိုပွဲသို့ မထင်မရှားကြတော်မူ၏။

၁၁ ထိုပွဲ၌ ယုဒလူတို့က၊ ယေရှုသည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်းဟု မေးမြန်းရှာဖွေကြ၏။

၁၂ လူအစုအဝေးတို့သည် ကိုယ်တော်ကို အ ကြောင်းပြု၍ အုတ်အုတ်သံသံ ဖြစ်ကြ၏။ အချို့ တို့က၊ သူသည် သူတော်ကောင်း ဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း၊ အချို့တို့က၊ သူတော်ကောင်းမဟုတ်၊ လူများ ကိုလှည့်ဖြားသည် ဟူ၍၎င်း ဆိုကြ၏။

၁၃ သို့သော်လည်း ယုဒလူတို့ကို ကြောက်သော ကြောင့် အဘယ်သူမျှ အတည်အလင်း မပြော ဝံ့ကြ။

၁၄ ထိုပွဲကိုခံစဉ်တွင်၊ ယေရှုသည် ဗိမာန်တော် သို့တက်၍ ဆုံးမကြေငြိဒ ပေးတော်မူ၏။

ပြုမည်။

၁၅ ငါ့ကိုချစ်လျှင် ငါပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက် ကြလော။ ငါသည် ခမည်းတော်ကို တောင်း၍၊

၁၆ ခမည်းတော်သည် သမ္မာတရားကိုပြုသော ဝိညာဉ် တော်တည်းဟူသော တပါးသော ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာကို သင်တို့နှင့်အတူ အစဉ် မပြတ် တည်နေ စေခြင်းငှါ သင်တို့အား ပေးတော် မူမည်။

၁၇ ထိုဝိညာဉ်တော်ကို လောကီသား တို့သည် မသိ မမြင်သောကြောင့် မခံယူ နိုင်ကြ။ ထိုဝိညာဉ် တော်သည် သင်တို့နှင့်အတူ တည်နေ၍ သင်တို့ ၌ ရှိတော်မူသောကြောင့် သင်တို့ သိကြ၏။

၁၈ ငါသည်သင်တို့ကို ဗိမာန်ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွန့်ပစ် မည် မဟုတ်။ သင်တို့ဆီသို့လာဦးမည်။

၁၉ ခဏကြာပြီးမှ လောကီသားတို့သည် ငါ့ကို မမြင်ကြ။ သင်တို့မူကား မြင်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည် အသက်ရှင်သောကြောင့် သင်တို့သည် လည်း အသက်ရှင် ကြလိမ့်မည်။

၂၀ ငါသည်ခမည်းတော်၌ ရှိသည်ကို၎င်း၊ သင်တို့ သည် ငါ၌ရှိသည်ကို၎င်း၊ ငါသည် သင်တို့၌ ရှိသည်ကို၎င်း၊ ထိုနေ့၌သင်တို့သည် သိကြ လိမ့်မည်။

၂၁ ငါပညတ်တို့ကို ရ၍ စောင့်ရှောက်သော သူသည် ငါ့ကိုချစ်သောသူဖြစ်၏။ ငါ့ကိုချစ်သောသူကို ငါ ခမည်းတော်သည် ချစ်တော်မူမည်။ ငါသည် လည်း ထိုသူကိုချစ်၍ သူ့အားကိုယ်တိုင် ထင်ရှား မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ယုဒရုကာရတ်မဟုတ်၊ အခြားသောယုဒက၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် လောကီသားတို့အား မထင်မရှားဘဲ အကျွန်ုပ်တို့အား အဘယ်သို့ ထင်ရှားတော်မူ မည်နည်း ဟု မေးလျှောက်၏။

၂၃ ယေရှုကလည်း၊ ငါ့ကိုချစ်သော သူသည် ငါ့စကားကို နားထောင်လိမ့်မည်။ ငါ့ခမည်း တော်သည် ထိုသူကိုချစ်တော်မူသည်။ ငါတို့ သည်လည်း သူ့ဆီသို့ ကြွ၍ နေရာချမည်။

၂၄ ငါ့ကိုမချစ်သောသူသည် ငါ့စကားကို နား မထောင်။ သင်တို့ကြားသော စကားသည် ငါ့ စကားမဟုတ်။ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်၏ စကားတော်ဖြစ်၏။

၂၅ ငါသည် သင်တို့နှင့် အတူရှိစဉ်တွင် ဤစကားကို

ပြောခဲ့ပြီ။

၂၆ ခမည်းတော်သည် ငါ့အတွက်ကြောင့် စေလွှတ် တော်မူသော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတည်းဟူသော သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့အား ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ပြသသွန်သင်တော် မူ၍ ငါပြောခဲ့သမျှသော စကားတို့ကို မှတ်မိသော ဉာဏ်ကို သင်တို့အား ပေးတော် မူမည်။

၂၇ ငြိမ်သက်ခြင်းကို သင်တို့၌ ငါထားခဲ့၏။ ငါ၏ ငြိမ်သက်ခြင်းကို သင်တို့အားငါပေး၏။ လောကီ သားတို့ပေးသကဲ့သို့ ငါပေးသည် မဟုတ်။ သင်တို့ စိတ်နှလုံးပူပန်ခြင်း၊ စိုးရိမ် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိစေနှင့်။

၂၈ ငါသည် ယခုသွားသော်လည်း သင်တို့ဆီသို့ လာဦးမည်ဟု ငါပြောသောစကားကို သင်တို့ ကြားရကြပြီ။ သင်တို့သည် ငါ့ကိုချစ်လျှင် ခမည်းတော်ထံသို့ ငါသွားမည်ကို ဝမ်းမြောက် ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါခမည်းတော် သည် ငါ့ ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်တော်မူ၏။

၂၉ ထိုအမှုအရာရောက်သောအခါ သင်တို့သည် ယုံကြည်စေခြင်းငှါ၊ မရောက်မှီယခုပင် သင်တို့ အား ငါ ပြောနေပြီ။

၃၀ ယခုမှစ၍ ငါသည် သင်တို့နှင့် များစွာမပြောရ။ အကြောင်းမူကား ဤလောကကို အစိုးရသော မင်းသည် လာဆီဖြစ်၏။ လာသော်လည်း ငါ၌ အဘယ် အခွင့်အရာကိုမျှ မတွေ့ရ။

၃၁ ငါသည် ခမည်းတော်ကို ချစ်သည်ကို ၎င်း၊ ခမည်းတော် မှာတော်မူသည်အတိုင်း ငါပြု သည်ကို၎င်း၊ လောကီသားတို့သိမည် အကြောင်း တည်း။ ထိုအရပ်မှထ၍ သွားကြကုန်အံ့။

တယောက် ချစ်ကြလော့။ ငါသည် သင်တို့ကို ချစ်သည်နည်းတူ အချင်းချင်း ချစ်ကြလော့ဟု ပညတ်သစ်ကို ငါပေး၏။

၃၅ သင်တို့သည် အချင်းချင်းချစ်ကြလျှင်၊ လူအပေါင်း တို့သည် ထိုမေတ္တာကိုထောက်၍ သင်တို့ သည် ငါ၏တပည့်ဖြစ်သည်ကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၆ ရှိမုန်ပေတရုက၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်အရပ်သို့ ကြွတော်မူမည်နည်း ဟု မေးလျှောက်လျှင်၊ ယေရှုက၊ ငါသွားရာ အရပ်သို့ သင်သည် ယခုမလိုက်နိုင်။ နောက်မှ လိုက်ရ လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၇ ပေတရုကလည်း၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့် ယခု မလိုက်နိုင်သနည်း။ ကိုယ်တော်အတို့အကျွန်ုပ်၏ အသက်ကို စွန့်ပါမည်ဟု လျှောက်လျှင်၊

၃၈ ယေရှုက၊ ငါ့အဘို့သင့်အသက်ကို စွန့်မည်လော၊ ငါ့အဖန် အကန်ဆိုသည်ကား၊ ကြက်မတွန်မှီ သင်သည်သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့ကိုငြင်းပယ် လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁ တဖန်တုံ ယေရှုက၊ သင်တို့စိတ်နှလုံးပူပန်ခြင်း မရှိစေနှင့်။ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ကြလော့။ ငါ့ကိုလည်း ယုံကြည်ကြလော့။

၂ ငါ့အဘ၏ အိမ်တော်၌ နေစရာအခန်းအများ ရှိ၏။ သို့မဟုတ်လျှင် မဟုတ်ကြောင်းကို သင်တို့ အား ငါမပြောဘဲမနေ။ သင်တို့နေစရာ အရပ်ကို ငြင်းဆင်ခြင်းငှါ ငါ သွားရ၏။

၃ ငါသည်သွား၍ သင်တို့နေစရာအရပ်ကို ငြင်းဆင် ပြီးမှ တဖန်လာပြန်၍၊ ငါရှိရာအရပ်၌ သင်တို့ရှိ စေခြင်းငှါ သင်တို့ကို ငါထံသို့ သိမ်းဆည်းမည်။

၄ ငါသည်အဘယ် အရပ်သို့သွားသည်ကိုငှင်း၊ လမ်းခရီးကိုငှင်း၊ သင်တို့သိကြ၏ ဟု မိန့်တော် မူ၏။

၅ သောမကလည်း၊ သခင်ကိုယ်တော်သည် အဘယ်အရပ်သို့ သွားတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ် တို့မသိသည် ဖြစ်၍ လမ်းခရီးကို အဘယ်သို့

၁၄

သိနိုင် ပါမည်နည်းဟု လျှောက်လျှင်၊

၆ ယေရှုက၊ ငါသည်လမ်းခရီးဖြစ်၏။ သမ္မာတရား လည်းဖြစ်၏။ အသက်လည်းဖြစ်၏။ ငါ့ကို အမှီမပြုလျှင်အဘယ်သူမျှ မမည်းတော် ထံသို့ မရောက်ရ။

၇ သင်တို့သည် ငါ့ကိုသိလျှင် ငါ့မမည်းတော်ကို မသိဘဲမနေရကြ။ ယခုမှစ၍ မမည်းတော်ကို သိမြင်ကြ၏ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၈ ဖိလိပျုကလည်း၊ သခင်၊ မမည်းတော်ကို အကျွန်ုပ်တို့ အားပြတော်မူပါ။ ထိုသို့ ပြတော် မူလျှင် အကျွန်ုပ်တို့ အလိုပြည့်စုံပါမည် ဟု လျှောက်လျှင်၊

၉ ယေရှုက၊ ဖိလိပျု ဤမျှ ကာလပတ်လုံးငါသည် သင်တို့နှင့်အတူရှိပြီးမှ သင်သည် ငါ့ကို မသိ သေးသလော။ ငါ့ကိုမြင်သော သူသည် မမည်း တော်ကို မြင်၏။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ မမည်းတော်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား ပြတော်မူပါ ဟု သင်သည် အဘယ်သို့ ဆိုရသနည်း။

၁၀ ငါသည် မမည်းတော်၌ ရှိသည်ကိုငှင်း၊ မမည်း တော်သည် ငါ၌ရှိတော် မူသည်ကိုငှင်း မယုံ သလော။ ငါဟောပြောသောစကားကို ကိုယ် အလိုအလျောက် ငါဟောပြောသည် မဟုတ်။ ငါပြုသောအမှုတို့ အား ငါ၌ တည်နေတော် မူသော မမည်းတော်သည် ပြတော်မူ၏။

၁၁ ငါသည်မမည်းတော်၌ရှိသည်ကိုငှင်း၊ မမည်း တော်သည် ငါ၌ ရှိတော်မူသည်ကို ငှင်း ယုံကြ လော့။ ငါ့စကားကို မယုံလျှင်၊ ငါ့အမှုတို့ကို ထောက်၍ ယုံကြလော့။

၁၂ ငါ့အမုန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ ငါ့ကိုယုံကြည် သော သူသည် ငါပြုသော အမှုတို့ကိုပြုလိမ့်မည်။ ထိုအမှုတို့ထက် သာ၍ကြီးသော အမှုတို့ကို လည်းပြုလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် မမည်းတော် ထံသို့သွား၍။

၁၃ သင်တို့သည် ငါ၏နာမကို အမှီပြုလျက် ဆုတောင်း သမျှ အတိုင်းငါပြုမည်။ အကြောင်းမူ ကား၊ မမည်းတော်သည် သားတော်အားဖြင့် ဘုန်း ထင်ရှားတော်မူခြင်း ရှိမည်အကြောင်းတည်း။

၁၄ သင်တို့သည် ငါ၏နာမကိုအမှီပြု၍ တစုံတခုသော ဆုကို တောင်းလျှင်၊ တောင်းသည်အတိုင်း ငါ

၁၅ ယုဒလူတို့သည် အံ့သြ၍ ဤသူသည် စာမသင် ဘဲလျက် အဘယ်သို့ တတ်ဘိသနည်းဟု ဆိုကြ၏။

၁၆ ယေရှုကလည်း၊ ငါဟောသောဒေသနာသည်ငါ၏ ဒေသနာမဟုတ်။ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော သူ၏ ဒေသနာ ဖြစ်၏။

၁၇ ထိုသူ၏ အလိုတော်သို့ လိုက်ချင်သော သူမည် သည်ကား၊ ဤဒေသနာသည် ဘုရားသခင်၏ ဒေသနာတော်ဖြစ်သလော၊ ငါသည် ကိုယ်အလို အလျောက် ဟောပြော သလောဟု ပိုင်းခြား၍ သိလိမ့်မည်။

၁၈ ကိုယ်အလို အလျောက် ဟောပြောသော သူသည် မိမိဘုန်းအသရေကို ရှာတတ်၏။ မိမိကို စေလွှတ်တော်မူသော သူ၏ ဘုန်းအသရေကို ရှာသော သူမူကား၊ ယုံ လောက်သောသူဖြစ်၏။ ထိုသူ၌ မှသာ မရှိ။

၁၉ မောရှေသည် ပညတ်တရားကို သင်တို့အား ပေးသည် မဟုတ်လော။ ထိုတရားကို သင်တို့ တွင် တစုံတယောက်မျှမကျင့်။ ငါ့ကို သတ်အံ့ သောငှါ အဘယ်ကြောင့် ရှာကြံကြ သနည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ လူအစုအဝေးကလည်း၊ သင်သည် နတ်ဆိုး စွဲသောသူဖြစ်၏။ သင့်ကို သတ်အံ့သောငှါ အဘယ်သူ ရှာကြံသနည်းဟု ဆိုကြ၏။

၂၁ ယေရှုကလည်း၊ ငါပြုသောအမှုတစ်ခုကို သင်တို့ ရှိသမျှသည် အံ့သြခြင်း ရှိကြ၏။

၂၂ မောရှေသည် အရေဖျားလှီးခြင်းတရားကို သင်တို့ အားပေး၏။ ထိုသို့ဆိုသော် မောရှေမှ အစစွာ ခံရသည်ဟု မဆိုလို။ ဘိုးဘေးများမှ ဆက်ခံ ရသတည်း။ ထိုကြောင့် ဥပုသ်နေ့၌ သင်တို့သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို ပေးကြ၏။

၂၃ မောရှေ၏ တရားမပျက်စေခြင်းငှါ လူသည် ဥပုသ်နေ့၌ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံရလျှင်၊ ငါသည် ဥပုသ်နေ့၌ လူတစ်ယောက်ကိုကျမ်းမာ စေသောကြောင့်၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို အမျက် ထွက်ရာသလော။

၂၄ မျက်နှာကိုသာကြည့်၍ မစီရင်ကြနှင့်။ တရား သဖြင့် စီရင်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၅ ထိုအခါ ယေရှုရလင်မြို့ သားအချို့ကလည်း၊

ဤသူကို သတ်အံ့သောငှါ ရှာကြံသည် မဟုတ် လော။

၂၆ ကြည့်ပါ။ သူသည်ထင်ရှားစွာဟောပြော၍ အဘယ် မြစ်တားခြင်းကိုမျှ မပြုကြပါတကား။ ဤသူ သည် ခရစ်တော် ဖြစ်ကြောင်းကို မင်းများတို့သည် အမှန်သိကြသလော။

၂၇ သို့သော်လည်း ဤသူ သည် အဘယ် က ဖြစ်သည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ခရစ်တော်သည် ကြွလာတော်မူသောအခါ အဘယ်က ဖြစ်တော် မူသည်ကို အဘယ်သူမျှမသိရဟု ဆိုကြ၏။

၂၈ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုသိကြ၏။ ငါသည် အဘယ်ကဖြစ်သည်ကိုလည်း သိကြ၏။ သို့သော်လည်း ငါသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် လာသည်မဟုတ်။ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသော သူသည် သစ္စာနှင့်ပြည့် စုံတော်မူ၏။ ထိုသူကို သင်တို့မသိကြ။

၂၉ ငါမူကား သိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူ၏ အထံတော်မှ ငါလာ၏။ သူသည်လည်း ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူ၏ဟု ဗိမာန်တော်၌ ဆုံးမ ဩဝါဒ ပေးတော်မူစဉ်တွင် ကြွေးကြော်၍ မိန့် တော်မူလျှင်၊

၃၀ ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီး၍ခြင်း အခွင့်ကို ရှာကြ၏။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်၏ အချိန် မစေ့ စရောက်သေးသောကြောင့် အဘယ်သူမျှ မဘမ်း မဆီး၍ကြ။

၃၁ လူအစုအဝေးထဲ၌ ပါသောသူအများတို့သည် ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ ခရစ်တော်သည် ကြွလာ တော် မူ သောအခါ၊ ဤသူ ပြုသောနိမိတ် လက္ခဏာထက် သာ၍များသော နိမိတ်လက္ခဏာ တို့ကို ပြတော် မူမည်လောဟု ဆိုကြ၏။

၃၂ ထိုသို့ လူများအုတ်အုတ်သံသံဖြစ်ကြသည်ကို ဖာရိရှုတို့သည် ကြားလျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် တိုင်ပင်ပြီးမှ ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီး စေခြင်းငှါ မင်းလုလင်တို့ကို စေလွှတ် ကြ၏။

၃၃ ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ ခဏသာ နေပြီးလျှင်၊ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော် မူသော သူထံသို့ သွားရမည်။ သင်တို့သည် ငါ့ကို ရှာကြံလိမ့်မည်။

၃၄ ရှာသော်လည်း မတွေ့ကြ။ ငါရှိရာအရပ်သို့ သင်တို့ မရောက်နိုင်ကြဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊
 ၃၅ ယုဒလူတို့က၊ ငါတို့မတွေ့စေခြင်းငှါ သူသည် အဘယ်အရပ်သို့ သွားလိမ့်မည်နည်း။ ဟေလသ လူတို့တွင် အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားလျက် နေသော သူတို့ရှိရာသို့ သွား၍ ဟေလသလူတို့အား တရားဟော လိမ့်မည်လော။
 ၃၆ သင်တို့သည် ငါ့ကိုရှာကြလိမ့်မည်။ ရှာသော် လည်း မတွေ့ကြ။ ငါရှိရာအရပ်သို့ သင်တို့ မရောက်နိုင်ကြဟူသော စကားသည် အဘယ်သို့ ဆိုလိုသနည်းဟု အချင်းချင်းဆိုကြ၏။
 ၃၇ ထိုပွဲကိုခံ၍ နောက်ဆုံးဖြစ်သောနေ့မြတ်၌ ယေရှုသည် ရပ်၍ ကြွေးကြော်တော်မူသည်ကား၊ ရေငတ်သော သူရှိလျှင် ငါ့ထံသို့လာ၍ သောက် လော့။
 ၃၈ ငါ့ကိုယုံကြည်သောသူသည် ကျမ်းစာလာသည် အတိုင်း အသက်ရေထွက်ရာ စမ်းရေတွင်း ဖြစ်လိမ့် မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
 ၃၉ ထိုသို့ မိန့်တော်မူသော်၊ ယုံကြည်သောသူတို့ သည် ခံရလာတုံသော ဝိညာဉ်တော်ကို ရည်မှတ် ၍ မိန့်တော်မူ၏။ ယေရှုသည် ဘုန်းပွင့်တော်မမူ သေးသောကြောင့် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော် ကို ပေးတော် မမူသေး။
 ၄၀ စကားတော်ကိုကြားသောသူများတို့က၊ ဤသူ သည် လာလတုံသော ပရောဖက်အမှန်ဖြစ် သည် ဟုဆိုကြ၏။
 ၄၁ အချို့ကလည်း၊ ဤသူသည် ခရစ်တော်ဖြစ်သည် ဟု ဆိုကြ၏။ အချို့ကလည်း၊ ခရစ်တော်သည် ဂါလိလဲ ပြည်သား ဖြစ်ရသလော။
 ၄၂ ခရစ်တော်သည် ဒါရိဒါအမျိုး၊ ဒါရိဒါ နေရာဌာန၊ ဗက်လင်ရွာသား ဖြစ်ရမည်ဟု ကျမ်းစာလာသည် မဟုတ်လောဟု ဆိုကြ၏။
 ၄၃ ထိုသို့လူများတို့သည် ကွဲပြားကြသည်ဖြစ်၍၊ အချို့တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီး၍ခြင်းငှါ အလိုရှိ ကြ၏။
 ၄၄ သို့သော်လည်း အဘယ်သူမျှ မဘမ်းဆီး၍ကြ။
 ၄၅ ထိုအခါ မင်းလုလင်တို့သည် ယဇ်ပရောဟိတ် အကြီး၊ ဗာရိရဲထံသို့ ပြန်၍၊ ထိုမင်းတို့က၊ အဘယ်ကြောင့် သူ့ကိုမဆောင် ခဲ့ကြသနည်းဟု

မေးမြန်းလျှင်၊
 ၄၆ မင်းလုလင်တို့က၊ ထိုသူဟောပြောသကဲ့သို့ အဘယ်သူမျှ မဟောစဖူးပါဟု လျှောက်ကြ၏။
 ၄၇ ဗာရိရဲတို့ကလည်း၊ သင်တို့ကိုပင် လှည့်ဖျား ပြီလော။
 ၄၈ မင်းများ၊ ဗာရိရဲများတို့တွင် သူ့ကိုယုံကြည်သော သူ တစ်ယောက်မျှ ရှိသလော။
 ၄၉ တရားကိုမသိသော ဤလူမျိုးများတို့သည် ကိုန်ခြင်းကို ခံရသောသူဖြစ်သည်ဟုဆိုကြ၏။
 ၅၀ အထက်က ညဉ့်အခါ၌ အထံတော်သို့ လာသော သူတည်းဟူသော ထိုမင်းများ အဝင်ဖြစ်သော နိကောဒင်ကလည်း၊
 ၅၁ ငါတို့တရားသည် လူကိုမစစ်၊ သူ့အမှုကို မသိမှီ ကပင် ရှေ့မဆွက ဆုံးဖြတ်တတ်သလော ဟု ဆိုလျှင်၊
 ၅၂ သူတို့က၊ သင်သည်လည်း ဂါလိလဲပြည်သား ဖြစ်သလော။ စစ်ဦးလော့။ ဂါလိလဲပြည်၌ အဘယ်ပရောဖက်မျှ မပေါ်မထွန်းသည်ကို မှတ်လော့ ဟု ဆိုကြပြီးမှ၊
 ၅၃ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့အိမ်သို့ သွားကြ ၏။

၈

၁ ယေရှုသည်လည်း သံလွင်တောင်သို့ ကြွတော် မူ၏။
 ၂ နံနက်စောစော ဝိမာန်တော်သို့ တဖန်ကြွတော် မူ၍ လူအပေါင်းတို့သည် အထံတော်သို့လာ ကြ၏။ ထိုအခါ ထိုင်တော်မူ၍ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးစဉ်တွင်၊
 ၃ မှားယွင်းခြင်းအမှုကို ပြုလျက်နေသော မိန်းမ တယောက်ကို တွေ့လျှင်၊ ကျမ်းပြု ဆရာတို့နှင့် ဗာရိရဲတို့သည် ခေါ်ခွဲ၍ အလယ်၌ထားပြီးမှ၊
 ၄ အရှင်ဘုရား၊ ဤမိန်းမသည် မှားယွင်းခြင်း အမှုကို ပြုစဉ်တွင်ပင် တွေ့မိပါသည်။
 ၅ ထိုသို့သောမိန်းမကို ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ရမည်ဟု မောရှေသည် အကျွန်ုပ်တို့အား ပညတ်တရား၌ စီရင်ထုံးစွဲ ပါပြီ။ သို့ရာတွင် ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူမည်နည်းဟု လျှောက်ကြ ၏။

၁၃ သင်တို့သည် ငါ့ကိုအရှင်ဘုရားဟူ၍၎င်း၊ သခင် ဟူ၍၎င်း ခေါ်တတ်ကြ၏။ ထိုစကားလည်း ဟုတ်မှန်သော စကားဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ခေါ်ကြသည်အတိုင်း ငါ မှန်၏။
 ၁၄ ငါသည် သခင်ဖြစ်လျက်၊ အရှင်ဘုရားလည်း ဖြစ်လျက်နှင့် သင်တို့၏ခြေကို ဆေးလျှင် သင်တို့ သည် အချင်းချင်းတို့၏ခြေကို ဆေးကြမည်။
 ၁၅ ငါသည် သင်တို့၌ပြုသကဲ့သို့ သင်တို့သည် ပြုစေခြင်းငှါ ပုံသက်သေကို ပြခဲ့ပြီ။
 ၁၆ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ကျွန်ုပ်သည်သခင် ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သည် မဟုတ်။ တဖန်သည် လည်း စေလွှတ်သော သူထက် သာ၍ ကြီးမြတ် သည် မဟုတ်။
 ၁၇ ဤအရာများကို သင်တို့သိ၍ သိသည်အတိုင်း ကျင့်လျှင် မင်္ဂလာရှိကြ၏။
 ၁၈ သင်တို့ရှိသူမျှကို ငါရည်မှတ်၍ ပြောသည် မဟုတ်။ ငါ ရွေးကောက်သော သူတို့ကို ငါ သိ၏။ ကျမ်းစာချက် ပြည့်စုံစေမည် အကြောင်း ငါနှင့်အတူစားသောသူသည် ငါ့ကို မြေနှင့် ကျောက် သတည်း။
 ၁၉ ထိုအမှုအရာ ရောက်သောအခါ ငါသည် ဤမည်သောသူ ဖြစ်သည်ကို သင်တို့သည် ယုံကြည်စေခြင်းငှါ မရောက်မှီ ယခုပင်သင်တို့ အား ငါ ပြောနှင့်ပြီ။
 ၂၀ ငါ အမှန်အကန်ဆိုသည်ကား ငါစေလွှတ်သော သူကို လက်ခံသောသူသည် ငါ့ကို လက်ခံ၏။ ငါ့ကိုလက်ခံသောသူသည် ငါ့ကိုစေလွှတ်တော် မူသောသူကို လက်ခံသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
 ၂၁ ထိုသို့ ယေရှုသည်မိန့်တော်မူပြီးမှ စိတ်နှလုံးတော် ပူပန်ခြင်းရှိ၍၊ ငါ အမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့တွင် တစ်ယောက်သော သူသည် ငါ့ကို အပ်နှံလိမ့်မည်ဟု သက်သေခံလျက် မိန့်တော်မူ၏။
 ၂၂ အဘယ်သူကို ရည်ဆောင်၍ မိန့်တော်မူသည်ကို တပည့်တော်တို့သည် တွေးတောခြင်းရှိသဖြင့်၊ အချင်းချင်းတယောက်ကိုတယောက် ကြည့်ရှု ကြ၏။
 ၂၃ ယေရှုချစ်တော်မူသော တပည့်တော်သည် ရင်ခွင်တော်နားမှာ လျောင်းသဖြင့်၊

၂၄ အဘယ်သူကို ရည်ဆောင်၍ မိန့်တော်မူ သနည်း ဟု မေးစေခြင်းငှါ၊ ရှိမှန်ပေတရုသည် ထိုတပည့် တော်ကို အမှတ်ပေး၏။
 ၂၅ ထိုတပည့်တော်သည် ယေရှု၏ ရင်တော်ကိုမှီ၍ လျောင်းနေလျက်၊ သခင်၊ အဘယ်သူနည်း ဟုလျှောက်၏။
 ၂၆ ယေရှုကလည်း ဤမှန်တလုပ်စာကို ငါနှစ် ၍ပေးသောသူဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် မှန်တလုပ်စာကို နှစ်ပြီးမှ ရှိမှန်၏သား ယုဒ ရုကာရုတ်အား ပေးတော်မူ၏။
 ၂၇ ထိုသူသည် မှန်တလုပ်စာကိုခံပြီးမှ၊ စာတန်သည် သူ့အထံသို့ ဝင်လေ၏။ ယေရှုကလည်း၊ သင်ပြု ရသောအမှုကို အလျင်အမြန်ပြုလော့ဟု ထိုသူ အား မိန့်တော်မူ၏။
 ၂၈ အဘယ်ကြောင့် ထိုသို့မိန့်တော်မူသည်ကို စားပွဲ၌ လျောင်းသော သူတို့တွင် အဘယ်သူမျှမသိ။
 ၂၉ အချို့တို့က ယုဒရုကာရုတ်သည် ငွေအိတ်ကို ဆောင်သောကြောင့်၊ ဤပွဲ၌ငါတို့သုံးစရာ အဘို့ကို ဝယ်လော့ဟူ၍၎င်း၊ သို့မဟုတ် ဆင်းရဲ သော သူတို့အား တစ်တစ်ခုကို ပေးလော့ဟူ၍၎င်း၊ ယေရှုမိန့်တော်မူသည် ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။
 ၃၀ ယုဒရုကာရုတ်သည် မှန်တလုပ်စာကိုခံပြီးမှ ချက်ခြင်း ထွက်သွား၏။ ထိုအချိန်ကား ညအချိန် ဖြစ်၏။
 ၃၁ ထိုသူသွားသည်နောက်၊ ယေရှုက၊ ယခုတွင် လူသားသည် ဘုန်းထင်ရှားခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်သည်လည်း လူသားအားဖြင့် ဘုန်း တော် ထင်ရှားခြင်းရှိ၏။
 ၃၂ ဘုရားသခင်သည် လူသားအားဖြင့်ဘုန်းတော် ထင်ရှားခြင်းရှိ လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်တိုင်အားဖြင့် သူ၏ဘုန်းကို ထင်ရှား စေတော်မူလိမ့်မည်။ ကာလမကြာ မမြင်မှီ သူ၏ ဘုန်းကို ထင်ရှားစေတော်မူ လိမ့်မည်။
 ၃၃ ချစ်သားတို့၊ ငါသည် သင်တို့နှင့် အတူ ဇနာသာ နေရ၏။ သင်တို့သည် ငါ့ကိုရှာကြလိမ့်မည်။ ငါသွားရာ အရပ်သို့ သင်တို့မရောက်နိုင်ကြ ဟု ယုဒလူတို့အား ငါပြောသကဲ့သို့ ယခုပင်သင်တို့အား ငါပြော၏။
 ၃၄ သင်တို့သည် အချင်းချင်း တယောက်ကို

တို့သည် နှင်ထုတ်မည်ကို စိုးရိမ်သော ကြောင့် ထင်ရှားစွာ ဝန်မခံကြ။

၄၃ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော ဘုန်းအသရေထက် လူတို့ပေးသော ဘုန်းအသရေကို သာ၍ နှစ်သက်ကြ၏။

၄၄ ယေရှုကလည်း၊ ငါ့ကိုယုံကြည်သော သူသည် ငါ့ကိုသာ ယုံကြည်သည်မဟုတ်၊ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော သူကို ယုံကြည်၏။

၄၅ ငါ့ကိုကြည့်ခြင်းသောသူသည် ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသော သူကို ကြည့်ခြင်း၏။

၄၆ ငါ့ကို ယုံကြည်သူမူသော သူတို့သည် မှောင်မိုက်၌ မနေစေခြင်းငှါ ငါသည် အလင်း ဖြစ်လျက် ဤလောကသို့ ကြွလာပြီ။

၄၇ ငါ့စကားကို ကြားသောသူသည် မယုံကြည်ဘဲ နေလျှင် ထိုသူကို ငါသည် အပြစ်မစီရင်။ လောကီသားတို့ကို အပြစ်စီရင်အံ့သောငှါ ငါ လာသည်မဟုတ်။ လောကီသားတို့ကို ကယ်တင်အံ့သောငှါ ငါလာ၏။

၄၈ ငါ့ကိုပယ်၍ ငါ့စကားကိုနားမခံသောသူ အား အပြစ်စီရင်သောသူ ရှိသေး၏။ ငါ ဟောပြောသော စကားပင် နောက်ဆုံးသောနေ့၌ ထိုသူအား အပြစ် စီရင်လိမ့်မည်။

၄၉ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဟောသည်မဟုတ်၊ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်သည် အဘယ်သို့ ငါ ဆုံးမဟောပြော ရမည်ကို ပညတ်ပေးတော်မူပြီ။ ခမည်းတော်၏ ပညတ်တော်သည် ထာဝရအသက် ဖြစ်သည်ကို ငါသိ၏။

၅၀ ထိုကြောင့် ဟောပြောသူတို့ကို ခမည်းတော်မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း ငါဟောပြောသည်ဟု ကြွေးကြော်၍ မိန့်တော်မူ၏။

၁၃

၁ ပသခါပွဲမခံမီ၌ ယေရှုသည် ဤလောကမှ ခမည်းတော်ထံသို့ ပြောင်းရသောအချိန် ရောက်သည်ကို သိတော်မူသည်ဖြစ်၍ ဤလောက၌ ရှိသော မိမိလူတို့ကို ချစ်တော်မူသောကြောင့် အဆုံးတိုင်အောင် ချစ်တော်မူ၏။

၂ ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံမည် အကြောင်း မာရ်နတ်သည် ရှိမုန်၏သား ယုဒဂုဏာရုတ်၏ စိတ်နှလုံး၌ အကြံပေးသွင်းနှင့် သတည်း။ ထိုအခါ ညဉာဏ်ကို စားကြစဉ်၊

၃ ခမည်းတော်သည် အလုံးစုံတို့ကို သူ၏လက်သို့ အပ်ပေးတော်မူသည်ကို၎င်း၊ သူသည် ဘုရားသခင် ထံတော်မှ ထွက်လာသည်ကို၎င်း၊ ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ကြွသွားမည်ကို၎င်း ယေရှုသည် သိတော် မူသည်နှင့်၊

၄ စားပွဲမှထ၍ ဝတ်လုံတော်ကိုချွတ်ပြီးလျှင်၊ ပဝါကို ယူ၍ ခါးကိုစည်းတော်မူ၏။

၅ ထိုနောက်မှ ရေကို အင်တုံ၌လောင်း၍ တပည့်တော်တို့ ခြေကို ဆေးပြီးမှ ခါး၌စည်းသော ပဝါနှင့် သုတ်တော်မူ၏။

၆ ရှိမုန်ပေတရုဆီသို့ ရောက်တော်မူသောအခါ ထိုတပည့်တော်က၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ခြေကို ဆေးတော်မူမည်လော ဟု မေးလျှောက်၏။

၇ ယေရှုကလည်း၊ သင်သည် ငါပြုသောအမှုကို ယခု နားမလည်သေး။ နောက်မှ သိလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈ ပေတရုကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ခြေကို အလျင်းဆေးတော် မမူရ ဟုလျှောက်၏။ ယေရှုကလည်း၊ သင့်ကို ငါမဆေးရလျှင် သင်သည် ငါနှင့် မဆက်ဆံရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ ရှိမုန် ပေတရုကလည်း၊ အကျွန်ုပ်ခြေကိုသာ မဆေးပါနှင့်။ လက်ကို၎င်း၊ ဦးခေါင်းကို၎င်း ဆေးတော်မူပါ ဟု လျှောက်ပြန်၏။

၁၀ ယေရှုကလည်း၊ ရေချိုးပြီးသောသူမည် သည်ကား၊ ခြေဆေးခြင်းမှတစ်ပါး ဆေးရသော အကြောင်းမရှိ။ တကိုယ်လုံး စင်ကြယ်၏။ သင်တို့သည် စင်ကြယ်သော်လည်း အချို့ မစင်ကြယ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံမည့် သူကို သိတော်မူသောကြောင့်၊ သင်တို့တွင် တချို့ မစင်ကြယ်ဟု မိန့်တော်မူသည်တည်း။

၁၂ ထိုသို့သူတို့၏ ခြေကို ဆေးတော်မူပြီးမှ တဖန် ဝတ်လုံဝတ်၍ လျောင်းတော်မူလျက် သင်တို့၌ ငါပြုခဲ့သော အမှုကို နားလည်ကြသလော။

၆ ထိုသို့လျှောက်ကြသော်၊ ကိုယ်တော်၌ အပြစ်တင်ခွင့် ရှိစေခြင်းငှါ စုံစမ်းနှောင့်ရှက်သော အားဖြင့် လျှောက်ကြ၏။ ယေရှုသည် အောက်သို့ ငုံ့လျက် လက်ညှိုးတော်နှင့် မြေ၌ရေးသား၍ နေတော်မူ၏။

၇ ထိုသူတို့သည် အထပ်ထပ်မေးလျှောက် ကြသောအခါ ကိုယ်ကိုလှန်တော်မူ၍၊ သင်တို့တွင် အပြစ်ကင်းသောသူသည် ရှေ့ဦးစွာ ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်စေဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊

၈ တဖန် အောက်သို့၎်၍ မြေ၌ရေးသား တော်မူပြန်၏။

၉ ထိုသူတို့သည် ကြားရလျှင် မိမိတို့ စိတ်နှလုံးသည် မိမိတို့အပြစ်ကို ဘော်ပြသဖြင့်၊ အသက်ကြီးသော သူမှစ၍ အငယ်ဆုံးသောသူ တိုင်အောင် တယောက်နောက် တယောက် ထွက်သွား ကြ၏။ ယေရှုသည် တယောက်တည်း ကျန်ရစ်တော်မူ၍၊ မိန်းမသည် အလယ်၌ ရပ်နေ၏။

၁၀ ထိုအခါ ယေရှုသည် ကိုယ်ကို လှန်တော်မူပြန်၍၊ ထိုမိန်းမ မှတစ်ပါး အဘယ်သူကိုမျှ မမြင်လျှင်၊ အချင်းမိန်းမ၊ သင့်ကိုအပြစ်တင်သောသူတို့သည် အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ သင်၏အမှုကို အဘယ်သူမျှမစီရင်လောဟု မေးတော်မူ၏။

၁၁ ထိုမိန်းမကလည်း အဘယ်သူမျှ မစီရင်ပါ သခင်ဟု လျှောက်၏။ ငါသည်လည်း သင်၏အမှုကို မစီရင်။ သွားလော့။ နောက်တဖန် ဒုစရိုက်ကို မပြုနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ တဖန်တို့ ယေရှုက၊ ငါသည် ဤလောက၏ အလင်းဖြစ်၏။ ငါ့နောက်သို့လိုက်သော သူသည် မှောင်မိုက်၌ မသွားမလော၊ အသက်၏အလင်းကို ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ ဖာရိရှုတို့ကလည်း၊ သင်သည် ကိုယ်အကြောင်းကို သက်သေခံ၏။ သင်၏ သက်သေမတည် ဟု ဆိုကြ၏။

၁၄ ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် ကိုယ်အကြောင်းကို သက်သေခံသော်လည်း၊ ငါ့သက်သေတည်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် အဘယ် အရပ်ကလာသည်ကို၎င်း၊ အဘယ် အရပ်သို့ သွားသည်

ကို၎င်း ငါသိ၏။ သင် တို့မူကား မသိကြ။

၁၅ သင်တို့သည် ဇာတိပကတိအတိုင်း စီရင်တတ်ကြ၏။ ငါမူကား အဘယ်သူကိုမျှ မစီရင်။

၁၆ ငါသည် စီရင်သော်လည်း ငါ၏ စီရင်ခြင်းသည် တည်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် တယောက်တည်း နေသည်မဟုတ်။ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်သည် ငါ့ဘက်၌ နေတော်မူ၏။

၁၇ သက်သေခံနှစ်ဦးတို့၏ စကားသည် တည်ရ၏ဟု သင်တို့ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ လာ၏။

၁၈ ငါသည် ကိုယ်အကြောင်းကို သက်သေခံသော သူဖြစ်၏။ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်သည်လည်း ငါ့အကြောင်းကို သက်သေခံတော်မူသည်ဟု မိန့်တော် မူ၏။

၁၉ ထိုသူတို့ကလည်း၊ သင်၏ ခမည်းတော်သည် အဘယ်မှာရှိ သနည်းဟု မေးကြ၏။ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုမသိကြ။ ငါ့မည်းတော်ကိုလည်းမသိကြ။ ငါ့ကို သိလျှင် ငါ့မည်းတော်ကိုလည်း သိကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ ဝိမာန်တော်၌ ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူစဉ် ဤစကားတော်ကို ဘဏ္ဍာတိုက်မှာ မိန့်မြွက်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏ အချိန် မစေ့မရောက်သေးသောကြောင့် အဘယ် သူမျှ ကိုယ်တော်ကို မဘမ်းဆီး၍ကြ။

၂၁ တဖန် ယေရှုက ငါသည်သွားရမည်။ သင်တို့သည် ငါ့ကိုရှာကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်အပြစ်၌လည်း သေကြလိမ့်မည်။ ငါသွားရာ အရပ်သို့ သင်တို့ မရောက်နိုင်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ ငါသွားရာ အရပ်သို့ သင်တို့ မရောက်နိုင်ကြဟု သူသည်ဆိုသော်၊ ကိုယ်အသက်ကို သတ်မည်လောဟု ဆိုကြ၏။

၂၃ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် အောက်သားဖြစ်ကြ၏။ ငါမူကား အထက်သားဖြစ်၏။ သင်တို့သည် လောကီသားဖြစ်ကြ၏။ ငါမူကား လောကီသားမဟုတ်။

၂၄ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် ကိုယ်အပြစ်၌ သေကြလိမ့်မည်ဟု ငါဆို၏။ ငါသည် ဤမည်သော သူဖြစ်သည်ကို သင်တို့သည် မယုံ

လျှင်၊ ကိုယ်အပြစ်၌ သေကြာလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၅ ထိုသူတို့ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ် သူနည်း ဟုမေးလျှင်၊ ယေရှုက၊ ငါသည် သင်တို့အား အစဉ် ပြောဆိုသည်အတိုင်း ငါဖြစ်၏။

၂၆ သင်တို့အမှု၌ ငါပြောဆိုစီရင်စရာများစွာ ရှိ၏။ သို့သော်လည်း ငါ့ကိုစေလွှတ် တော်မူသော သူသည် သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ သူ၏ အထံတော်၌ ငါကြား သိရှိကုန်သော ဤလောက၌ ငါဟောပြောသည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၇ ခမည်းတော်ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူ သည်ကို ထိုသူတို့သည် မရိပ်မိကြ။

၂၈ ထိုကြောင့် ယေရှုက၊ သင်တို့သည် လူသား ကိုမြှောက်ထားသောအခါ၊ ငါသည် ဤမည် သော သူဖြစ်သည်ကို၎င်း၊ ငါသည် ကိုယ်အလို အလျောက် အဘယ်အမှုကိုမျှမပြုဘဲ၊ ငါ့ခမည်း တော်သည်ငါ့အား နည်းပေးတော်မူသည်အတိုင်း ငါ ဟောပြောသည်ကို၎င်း၊ သင်တို့သည် သိကြ လိမ့်မည်။

၂၉ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူသည် ငါနှင့် အတူ ရှိ တော် မူ ၏။ ငါ့ကို တကိုယ် တည်း နေစေခြင်းငှါ ခမည်းတော်သည် စွန့်ပစ်တော် မမူ အကြောင်းမူကား နှစ်သက်တော်မူသော အမှုကို အစဉ်မပြတ် ငါပြု သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၀ ထိုစကားတော်ကို မိန့်တော်မူစဉ် လူများတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၃၁ ထိုအခါ ယေရှုက၊ သင်တို့သည်ငါ၏ဒေသနာ၌ တည်လျှင် ငါ့တပည့်အမှန်ဖြစ်ကြ၏။

၃၂ သမ္မာတရားကို လည်းသိကြသဖြင့်၊ ထိုတရား သည် သင်တို့ကိုလွှတ်လိမ့်မည်ဟု၊ ယုံကြည် သော ယုဒလူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၃၃ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ ငါတို့သည် အာဗြဟံအမျိုး ဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်သူထံ၌ တရံတခါမျှ ကျွန် မခံကြ။ လွတ်လိမ့်မည်ဟု၎င်းသည် အဘယ် သို့ ပြောဆိုသနည်းဟု မေးမြန်းကြ၏။ ယေရှုက လည်း၊ ငါ အမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊

၃၄ ဒုစရိုက်ကို ပြုသမျှသောသူတို့သည် ဒုစရိုက် ၏ကျွန် ဖြစ်ကြ၏။

၃၅ ကျွန်သည်ကားအိမ်၌ အစဉ်အမြဲ နေသည်

မဟုတ်။ သားမူကား အစဉ်အမြဲနေ၏။

၃၆ ထိုကြောင့် သားသည် သင်တို့ကို လွှတ်လျှင်၊ သင်တို့သည် ဧကန်အမှန် လွတ်ကြလိမ့် မည်။

၃၇ သင်တို့သည် အာဗြဟံအမျိုး ဖြစ်ကြသည်ကို ငါသိ၏။ သို့သော်လည်း ငါ၏ဒေသနာသည် သင်တို့၌ တည်နေရာကို မရသောကြောင့် သင်တို့သည် ငါ့ကို သတ်အံ့သောငှါရှာကြံ ကြ၏။

၃၈ ငါသည် ငါ့ခမည်းတော်ထံ၌ မြင်ခဲ့ပြီးသည် အတိုင်း ဟောပြော၏။ သင်တို့သည် သင်တို့၏ အဘထံ၌ မြင်ခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း ပြုကြ၏ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၉ ထိုသူတို့ကလည်း၊ အာဗြဟံသည် ငါတို့အဘ ဖြစ်၏ ဟု ဆိုကြ၏။ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့ သည် အာဗြဟံ၏သားမုန်လျှင် အာဗြဟံ၏ အကျင့်ကို ကျင့်ကြလိမ့်မည်။

၄၀ ဘုရားသခင်အထံတော်၌ ကြားရသော သစ္စာ တရားကို သင်တို့အား ဟောပြောသော သူတည်း ဟူသော ငါ့ကိုသတ်အံ့သောငှါ သင်တို့သည် ယခု ရှာကြံကြ၏။ အာဗြဟံသည်ထိုနည်းတူ ကျင့်သည် မဟုတ်။

၄၁ သင်တို့သည် သင်တို့အဘ၏ အကျင့်ကို ကျင့် ကြ၏ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့ ကလည်း၊ ငါတို့ သည် မျောက်မထားသော အမျိုးမဟုတ်။ ဘုရား သခင် တည်းဟူသော ငါတို့အဘ တပါးတည်း ရှိတော် မူသည်ဟု ဆိုကြ၏။

၄၂ ယေရှုကလည်း၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ အဘ မှန်လျှင်၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုချစ်ကြ လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ဘုရား သခင် အထံတော်မှ ထွက်ကြ ရောက်လာ၏။ ကိုယ်အလို အလျောက် လာသည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော် မူ၏။

၄၃ အဘယ်ကြောင့် ငါ့စကားကို နားမလည်ကြ သနည်း။ ငါ၏ဒေသနာကို နားမခံမယူနိုင် သောကြောင့်သာ သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားမလည်ကြ။

၄၄ သင်တို့သည် သင်တို့၏အဘ တည်းဟူသော ဗာရိနတ်မှ ဆင်းသက်ကြ၏။ သင်တို့အဘ၏ အလိုသို့လည်း လိုက်တတ်ကြ၏။ ဗာရိနတ်

၂၂ ဖိလိပ္ပိုသည် သွား၍ အကြွေကို ကြားပြောပြီးမှ ထို သူနှစ်ယောက်တို့သည် ယေရှုကိုလျှောက်၏။

၂၃ ယေရှုကလည်း လူသားသည် ဘုန်းပွင့်ရသော အချိန် ရောက်လာပြီ။

၂၄ ငါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ မြေ၌ကျသော စပါးစေ့သည် မပျက်လျှင် တခုတည်းနေ၏။ ပျက်လျှင်မူကား များစွာသော အသီးကိုသီး တတ်၏။

၂၅ မိမိအသက်ကို နှမြောသောသူသည် အသက်ဆုံး လိမ့်မည်။ ဤလောက၌ မိမိအသက်ကို မုန်းသော သူမူကား၊ ထာဝရအသက်ကို စောင့်ရှောက် လျက်နေ၏။

၂၆ ငါ၏အမှုကို ဆောင်ရွက်သောသူ ဖြစ်လျှင် ငါ့ နောက်သို့ လိုက်ရမည်။ ငါ၏အမှုဆောင် သည်လည်း ငါရှိရာအရပ်၌ ရှိလိမ့်မည်။ ငါ၏ အမှုကို ဆောင်ရွက်သော သူဖြစ်လျှင် ထိုသူကို ခမည်းတော် သည် ချီးမြှောက်တော် မူလတံ့။

၂၇ ငါသည် ယခုစိတ်နှလုံးပူပန်ခြင်းရှိ၏။ အဘယ် သို့ ငါလျှောက်ရမည်နည်း။ ထိုအချိန်မှ အကျွန်ုပ် ကို ကယ်တင်တော်မူပါ။ အဘ ဟု လျှောက်ရ မည်လော။ အကြောင်းရှိ၍သာ ထိုအချိန်သို့ ရောက်လာပြီ။

၂၈ အိုအဘ၊ ကိုယ်တော်၏ နာမတော်ကို ချီးမြှောက် တော်မူပါဟု မိန့်မြှောက်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ကောင်း ကင်မှ စကားသံကား၊ ငါချီးမြှောက်ခဲ့ပြီ၊ တဖန် ချီးမြှောက်ဦးမည် ဟုလာ၏။

၂၉ ဝန်းရံလျက်ရှိသော လူအစုအဝေးတို့သည် ကြားလျှင် ဗိုလ်ချုပ်သည် ဟုဆိုကြ၏။ အချို့ ကလည်း ကိုယ်တော်အား ကောင်းကင်တဖန် မြှောက်သည် ဟုဆိုကြ၏။

၃၀ ယေရှုက ထိုစကားသံသည် ငါ့ အဘို့အလိုငှါ လာသည်မဟုတ်။ သင်တို့အဘို့အလိုငှါလာ၏။

၃၁ ယခုတွင်ဤလောကသည် တရားစီရင်ခြင်း ကိုခံရ၏။ ယခုတွင် ဤလောကကို အစိုးရသော မင်းသည် ပြင်သို့နှင့်ထုတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၃၂ ငါသည်လည်း မြေကြီးနှင့်ခွဲ၍ မြှောက်ထား ခြင်းကို ခံရလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့ကို ငါထံသို့ ငါ ဆွဲမည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၃ ထိုသို့မိန့်တော်မူသော်၊ မိမိသည် အဘယ်သို့

သေရမည် အရိပ်ကို ပေးတော်မူ၏။

၃၄ လူများတို့ကလည်း၊ ခရစ်တော်သည်အစဉ် အမြဲ တည်သည်ဟု ပညတ္တိကျမ်း၌လာကြောင်းကို အကျွန်ုပ်တို့ ကြားသိရပြီ။ သို့ဖြစ်လျှင် လူသား သည် မြှောက်ထားခြင်းကို ခံရမည် ဟု သင်သည် အဘယ်သို့ ဆို သနည်း။ ထို လူ သား သည် အဘယ်သို့သောသူနည်းဟု ဆိုကြ၏။

၃၅ ယေရှုကလည်း၊ အလင်းသည် သင်တို့တွင် ခဏသာရှိ၏။ အလင်းရှိစဉ်အခါ သွားလာ ကြလော့။ သို့မဟုတ်လျှင် မှောင်မိုက်သည် သင်တို့ကို ဖိုလိမ့်မည်။ မှောင်မိုက်၌ သွားသော သူသည် အဘယ်ဆီသို့ မိမိ သွားသည်ကို မိမိ မသိ။

၃၆ အလင်း ရှိစဉ်အခါ အလင်း၏ သားဖြစ်အံ့သောငှါ အလင်းကို ယုံကြည်ကြလော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့မိန့်တော်မူပြီးမှ ယေရှုသည် ထွက်ကြ၍ ထိုသူတို့ကို တိမ်းရှောင်လျက် နေတော်မူ၏။

၃၇ ထိုမျှလောက်ကြီးစွာသော နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို သူတို့မျက်မှောက်၌ ပြတော်မူသော်လည်း သူတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့မရောက်ကြ။

၃၈ ပရောဖက်ဟောရှာယ ဟောဘူးသည်ကား၊ အို ထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်တို့ ဟောပြောသော သိတင်းစကားကို အဘယ်သူ ယုံပါသနည်း။ ထာဝရဘုရား လက်တော် သည် အဘယ်သူအား ထင်ရှားတော်မူသနည်း ဟူသောစကားသည် ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သတည်း။

၃၉ တဖန်ပရောဖက်ဟောရှာယ ဟောပြန်သည် ကား၊

၄၀ သူတို့မျက်စိမမြင်၊ စိတ်နှလုံး နားမလည်၊ အကျင့် မပြောင်းလဲ၊ သူတို့အနာရောဂါကို ငါမငြိမ်း စေသည်တိုင်အောင် သူတို့မျက်စိကို ကွယ်စေ တော်မူ၏။ သူတို့စိတ်နှလုံးကို မိုက်စေ တော်မူ၏ ဟူသော စကားကြောင့် ထိုသူတို့သည် ယုံကြည် ခြင်းသို့ မရောက် နိုင်ကြ။

၄၁ ဟောရှာယသည် ဘုန်းအာနုဘော်ကို မြင်၍ ဗျာဒိတ်တော်ကို ပြန်စဉ်တွင် ထို စကားကို ဟောပြောသတည်း။

၄၂ သို့သော်လည်း အရာရှိအများတို့သည်ကိုယ် တော်ကို ယုံကြည်ကြ၏။ တရားစရပ်မှ ဖာရိရှို

၁၂

- ၁ ပသခါပွဲခံချိန် ခြောက်ရက် လိုသေးသောအခါ၊ အထက်က သေလွန်၍ သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူသော လာဇရု နေရာအရပ်၊ ဗေသနိရွာသို့ ယေရှုသည် ရောက်တော်မူ၏။
- ၂ ထိုကြောင့် ထိုသူတို့သည် ပွဲလုပ်ကြသဖြင့် မာသသည် လုပ်ကျွေးမှုကို ဆောင်၍၊ လာဇရုသည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ လျောင်းသောသူတို့အဝင်ဖြစ်၏။
- ၃ ထိုအခါ မာရိသည် အဘိုးများစွာထိုက်သော နာဒုဆီမွေးစစ် အကျပ်သုံးဆယ်ကိုယူ၍၊ ယေရှု၏ ခြေတော်ကိုလိမ်းပြီးလျှင် မိမိဆံပင်နှင့် သုတ်သဖြင့်၊ ထိုဆီ၏အမွှေးသည် တအိမ်လုံးကို နံ့ပြား၏။
- ၄ တပည့်တော်တို့ အဝင်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံမည်သူ၊ ရှိမှန်၏သား ယုဒရှုကာရုတ်က၊
- ၅ ထိုဆီမွှေးကို ဒေနာရိအပြားသုံးရာအဘိုးနှင့် ရောင်း၍ ဆင်းရဲသော သူတို့အား အဘယ်ကြောင့် မပေးသနည်း ဟုဆို၏။
- ၆ ထိုသို့ဆိုသော် ဆင်းရဲသောသူတို့ အကျိုးကို ထောက်၍ဆိုသည် မဟုတ်။ မိမိသည်သူရိုး ဖြစ်လျက်၊ တပည့်တော်များ သုံးရန် ငွေအိတ်ကို ဆောင်၍ နှိုက်ယူတတ်သောကြောင့် သာဆိုသတည်း။
- ၇ ယေရှုသည်လည်း၊ ထိုမိန်းမကိုရှိစေတော့။ ငါ၏ အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှါ ပြင်ဆင်သောနေ့ တိုင်အောင် သူသည် ဤဆီမွှေးကို သိုထားပြီ။
- ၈ ဆင်းရဲသောသူတို့ကား သင်တို့၌ အစဉ်ရှိ ကြ၏။ ငါမူကား၊ အစဉ်ရှိသည် မဟုတ် ဟုမိန့်တော်မူ၏။
- ၉ ထိုအရပ်၌ ယေရှုရှိတော်မူသည်ကို ယုဒလူများ အပေါင်းတို့သည် သိလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကြောင့် သာ လာသည်မဟုတ်။ သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူသော လာဇရုကို မြင်ခြင်းငှါ လာကြ၏။
- ၁၀ ထိုသို့ယုဒလူများတို့သည် လာဇရုကို အကြောင်း ပြုသဖြင့် ထွက်သွား၍၊
- ၁၁ ယေရှုကို ယုံကြည်သောကြောင့်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့သည် လာဇရု ကိုလည်းသတ်ခြင်းငှါ

- တိုင်ပင် စီရင်ကြ၏။
- ၁၂ နက်ဖြန်နေ့၌ ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ကြွလာတော်မူသည်ကို၊ ထိုပွဲသို့လာသော လူအစု အဝေး အပေါင်းတို့သည် ကြားရလျှင်၊
- ၁၃ စွန့်ပလွဲခက်များကိုကိုင်လျက်၊ ကိုယ်တော်ကို ခရီးဦးကြိုပြုအံ့ သောငှါ ထွက်သွားကြ၏။ ဟောရှုလာ ဖြစ်စေသတည်း။ ထာဝရဘုရား၏ အခွင့်နှင့် ကြွလာတော်မူသော ဣသရေလရှင်ဘုရင် သည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်း ဟု ကြွေးကြော်ကြ၏။
- ၁၄ ကျမ်းတဉ်းလာသည်ကား၊
- ၁၅ အိုဇီအုန်သတို့သမီး၊ မစိုးရိမ်နှင့်၊ သင်၏ အရှင်မင်းကြီးသည် မြည်းကလေးကိုစီး၍ သင်ရှိရာသို့ ကြွလာတော်မူသည်ကို ကြည့်ရှုလော့ ဟု ရေးထားသည်နှင့် အညီ၊ ယေရှုသည် မြည်းကလေးကို တွေ့၍ စီး တော်မူ၏။
- ၁၆ ထိုအကြောင်း အရာကို တပည့်တော်တို့သည် အစအဦး၌ နားမလည်သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်ကို ရည်မှတ်၍ ထိုသို့ရေးထားသည် ကိုငင်း၊ ကိုယ်တော်အား ထိုသို့ပြုကြသည် ကိုငင်း၊ ဘုန်းပွင့်တော်မူသည်နောက် သတ်ရ၍ မှတ်မိကြ၏။
- ၁၇ နောက်တော်သို့ လိုက်သော လူအစု အဝေးတို့သည်ကား လာဇရုကို သင်္ချိုင်းတွင်းမှခေါ်၍ သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူသည် အကြောင်းကို သက်သေခံ ကြ၏။
- ၁၈ ထိုနိမိတ်လက္ခဏာကို ပြတော်မူသည်ဟု လူများတို့သည် သိတင်းကြားသောကြောင့် ခရီးဦးကြို ပြုအံ့သောငှါ ထွက်သွားကြ၏။
- ၁၉ ဗာရိရုံအချင်းချင်းတို့လည်း၊ သင်တို့သည် အလျှင်း မတတ်နိုင်။ ဤလောကသည် ထိုသူနောက်သို့ လိုက်သွားပါပြီတကားဟု ပြောဆိုကြ၏။
- ၂၀ ကိုးကွယ်ခြင်း အမှုနှင့် ထိုပွဲသို့ရောက်လာသော သူတို့တွင် ဟေလသ လူအချို့ ပါ၏။
- ၂၁ ထိုသူတို့သည် ဂါလိလဲပြည် ဗက်ဇဒဲမြို့သား ဖြစ်သော ဖိလိပ္ပိုထံသို့ သွား၍ အကျွန်ုပ်တို့သည် ယေရှုကိုမြင်ချင်ပါသည်။ ခင်ဗျားဟု တောင်းပန်ကြ၏။

- သည် ရှေးဦးစွာမှစ၍ လူအသက်ကိုသတ်သော သူဖြစ်၏။ သူ၌ သစ္စာတရား မရှိသောကြောင့် သစ္စာတရား၌ မတည်မနေ။ သူသည် မုသာစကားကို ပြောသော အခါ မိမိ ပကတိ အတိုင်း ပြော၏။ မုသာစကား၌ ကျင့်လည်သောသူဖြစ်၏။ မုသာ၏အဘ လည်းဖြစ်၏။
- ၄၅ ငါသည် သစ္စာစကားကို ပြောသောကြောင့် သင်တို့မယုံကြ။
- ၄၆ ငါ၌အပြစ်ရှိကြောင်းကို သင်တို့တွင် အဘယ်သူ ဘော်ပြသနည်း။ သစ္စာစကားကို ငါပြောသည်မှန်လျှင် အဘယ်ကြောင့် သင်တို့ မယုံကြသနည်း။
- ၄၇ ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်သော သူသည် ဘုရားသခင်၏ စကားတော်ကို နားထောင်တတ်၏။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် မစပ်ဆိုင်သောကြောင့် နားမထောင်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။
- ၄၈ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ သင်သည် ရှုမာရီလူဖြစ်၏။ နတ်ဆိုးစွဲသောသူလည်း ဖြစ်၏ ဟု ငါတို့ပြောသောစကားသည် လျောက်ပတ်သည် မဟုတ်လော ဟုဆိုကြ၏။
- ၄၉ ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် နတ်ဆိုးစွဲသောသူ မဟုတ်။ ငါ့ခမည်းတော်ကို ချီးမြှောက်၏။ သင်တို့သည် ငါ့ကိုရှုတ်ချကြ၏။
- ၅၀ ငါသည် ကိုယ်ဘုန်းအသရေကို မရှာ။ ငါ၏ ဘုန်းအသရေကိုရှာ၍ စီရင်တော်မူသောသူ ရှိသေး၏။
- ၅၁ ငါ အမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ငါ့စကားကို နားထောင်သောသူသည် သေခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
- ၅၂ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ သင်၌ နတ်ဆိုးစွဲသည်ကို ယခုငါတို့သိကြ၏။ အာဗြဟံမှစ၍ ပရောဖက်တို့သည် သေလွန်ကြပြီ။ သင်မူကား၊ ငါ့စကားကို နားထောင်သောသူသည် သေခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ်လိမ့် မည်ဟု ဆိုပါသည် တကား။
- ၅၃ ငါတို့အဘ အာဗြဟံထက် သင်သည်သာ၍ ကြီးမြတ်သလော။ သူသည်သေပြီ။ ပရောဖက်တို့လည်းသေကြပြီ။ သင်သည် အဘယ်သို့သော

- သူ၏ အရောင်ကို ဆောင်သနည်း ဟုဆိုကြ၏။
- ၅၄ ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် ကိုယ်ဂုဏ်ကိုပြုလျှင်၊ ငါ့ဂုဏ်သည် အချည်းအနီးဖြစ်၏။ ငါ့ခမည်းတော်သည် ငါ့ဂုဏ်ကို ထင်ရှားစေတော်မူ၏။ ထိုဘုရားသခင်သည် ငါတို့၏ ဘုရားဟူ၍ သင်တို့ ခေါ်ဝေါ်တတ်ကြ၏။
- ၅၅ သို့သော်လည်း ထိုဘုရားသခင်ကို သင်တို့ မသိကြ။ ငါမူကားသိ၏။ ငါမသိဟု ငါဆိုလျှင် သင်တို့ကဲ့သို့ မုသာသုံးသောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုဘုရားသခင်ကို ငါသိ၏။ ဘုရားသခင်၏ စကားတော်ကိုလည်း နားထောင်၏။
- ၅၆ သင်တို့အဘအာဗြဟံသည် ငါကြွလာမည်အချိန်ကာလကို မြော်မြင်ခြင်းငှါ အလွန်အလှိုရှိ၏။ မြင်ရသောအခါ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်သည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။
- ၅၇ ယုဒလူတို့ ကလည်း၊ သင်၏ အသက်သည် အနစ် ငါးဆယ်မျှ မရှိဘဲလျက် သင်သည် အာဗြဟံကို မြင်လေပြီတကား ဟုဆိုကြ၏။
- ၅၈ ယေရှုကလည်း၊ ငါ အမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ အာဗြဟံ မဖြစ်မှီ ငါဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။
- ၅၉ ထိုအခါ ကိုယ်တော်ကို ခဲနှင့် ပစ်ခြင်းငှါ ကျောက်ခဲ တို့ကို ကောက်ယူကြ၏။ ယေရှု သည် တိမ်းရှောင်၍ ထိုသူတို့အလယ်၌ ရှောက်သွားပြီးလျှင် ဗိမာန်တော်မှ ထွက်ကြ တော်မူ၏။

၉

- ၁ လမ်း၌သွားတော်မူစဉ်၊ အမိဝမ်းတွင်းကပင် မျက်စိ ကန်းသောသူတယောက်ကို တွေ့မြင်တော်မူ၏။
- ၂ တပည့်တော်တို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ ဤသူသည် အဘယ်သူ၏ အပြစ်ကြောင့် မျက်စိကန်းသနည်း။ ကိုယ်အပြစ်ကြောင့် ကန်းသလော။ မိဘ အပြစ်ကြောင့် ကန်းသလောဟု မေးလျှောက်ကြ၏။
- ၃ ယေရှုကလည်း၊ ကိုယ်အပြစ်ကြောင့် မဟုတ်။ မိဘ အပြစ်ကြောင့်လည်း မဟုတ်။ ဘုရားသခင်၏ အမူတော်ကို သူ၌ ထင်ရှားစေမည် အကြောင်း တည်း။
- ၄ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူ၏အမှုကို နေ့

အချိန် ရှိစဉ်တွင် ငါပြုမည်။ အဘယ်သူမျှ အမှု မပြုနိုင်သော အချိန်တည်းဟူသော ညဉ့်အချိန် လာသေး၏။

၅ ငါသည် ဤလောက၌ရှိစဉ်တွင် ဤလောက၏ အလင်းဖြစ်၏ ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊

၆ မြေပေါ်မှာထွေး၍ တံထွေးနှင့် ရွှံ့လုပ်ပြီးမှ ကန်းသော သူ၏ မျက်စိကို ရွှံ့နှင့်လူး၍၊

၇ သင်သွားလော့။ ရှိလောင်ရောနိဉ် မျက်စိကို ဆေးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ရှိလောင် အနက် ကား စေလွှတ်သည် ဟုဆို သတည်း။ ထိုသူသည် သွား၍ ဆေးပြီးမှ၊ မျက်စိမြင်လျက် ပြန်လေ၏။

၈ သူသည် သူတောင်းစားဖြစ်သည်ကို အိမ်နီးချင်း မှစ၍ မြင်ဘူးသောသူတို့က၊ ဤသူသည် ထိုင်၍ တောင်းသောသူ ဖြစ်သည် မဟုတ်လော ဟု ဆိုကြ၏။

၉ လူအချို့က၊ ဟုတ်ကို ဟုဆိုကြ၏။ အချို့က လည်း၊ ထိုသူနှင့်တူသည် ဟုဆိုကြ၏။ ထိုသူက လည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ထိုသူပင်ဖြစ်သည် ဟုဆို၏။

၁၀ သူတို့ကလည်း၊ အဘယ်သို့ သင်၏ မျက်စိ ပွင့်သနည်း ဟု မေးမြန်းကြလျှင်၊

၁၁ ထိုသူက၊ ယေရှုအမည်ရှိသော သူတယောက် သည် ရွှံ့လုပ်၍ အကျွန်ုပ် မျက်စိကို လူးပြီးမှ၊ ရှိလောင် ရောနိဉ်သွား၍ မျက်စိကိုဆေးလော့ ဟု ဆိုသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ် သွား၍ ဆေးလျှင် မျက်စိမြင်သည်ဟု ဆို၏။

၁၂ လူများကလည်း ထို သူသည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း ဟု မေးမြန်းကြလျှင်၊ အကျွန်ုပ် မသိဟု ဆို၏။

၁၃ လူများသည်လည်း မျက်စိကန်းဘူးသော ထိုသူ ကို ဖာရိရှုထံသို့ပို့ကြ၏။

၁၄ ယေရှုသည် ရွှံ့လုပ်၍ သူ၏ မျက်စိကို ဖွင့် တော်မူသောနေ့သည် ဥပုသ်နေ့ ဖြစ်သတည်း။

၁၅ တဖန် ဖာရိရှုတို့က အဘယ်သို့သင်၏ မျက်စိမြင် သနည်းဟု မေးမြန်းလျှင် အကျွန်ုပ်မျက်စိ၌ သူသည် ရွှံ့ကိုထည့်၍ အကျွန်ုပ် ဆေးလျှင် မျက်စိ မြင်ပြီ ဟုဆို၏။

၁၆ ဖာရိရှုအချို့တို့က၊ ထိုသူသည် ဥပုသ် မစောင့်။ ဘုရားသခင် စေလွှတ်တော်မူသော သူမဟုတ်ဟု

ဆိုကြ၏။ အချို့တို့က၊ ဆိုးသောသူသည် ဤသို့ သော နိမိတ် လက္ခဏာတို့ကို အဘယ်သို့ ပြနိုင်သနည်း ဟုဆိုကြ၏။ ထိုသို့ အချင်းချင်း မသင့်ကွဲပြားခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၁၇ တဖန် မျက်စိကန်း ဘူးသောသူအား၊ သင်၏ မျက်စိကိုဖွင့်သောသူသည် အဘယ်သို့သော သူဖြစ်သနည်းဟု မေးကြလျှင်၊ ပရောဖတ် ဖြစ်သည် ဟုဆို၏။

၁၈ ထိုသူသည် အထက်ကမျက်စိမမြင်၊ နောက်မှ မျက်စိမြင်သည်ကို ယုဒလူတို့သည် မယုံကြ သဖြင့် သူ၏ မိဘကိုခေါ်၍၊

၁၉ ဤသူသည် သင်တို့ဆိုသည်အတိုင်း အမိ ဝမ်းတွင်းကပင် မျက်စိကန်းသော သင်တို့၏သား မှန်သလော။ သို့မှန်လျှင် အဘယ်သို့ ယခုမျက်စိ မြင်သနည်း ဟု မေးကြ၏။

၂၀ မိဘတို့ကလည်း၊ ဤသူသည် အကျွန်ုပ်တို့၏ သားမှန်သည်ကို ၎င်း၊ အမိဝမ်းတွင်းကပင် မျက်စိကန်းသည်ကို ၎င်း အကျွန်ုပ်တို့ သိကြ ပါ၏။

၂၁ အဘယ်ကြောင့် ယခုမျက်စိမြင်သည်ကို ၎င်း၊ အဘယ်သူသည် သူ၏မျက်စိကိုဖွင့် သည်ကို ၎င်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ မသိကြပါ။ သူသည် အသက်အရွယ် နှင့်ပြည့်စုံပါ၏။ သူ့ကိုမေးကြပါလော့။ သူသည် ကိုယ်အကြောင်းကို ကိုယ်တိုင်ပြောပါ လိမ့်မည် ဟု ပြန်ပြောကြ၏။

၂၂ ဤသို့ပြောသည် အကြောင်းကား၊ ယေရှု သည် ခရစ်တော်ဖြစ်သည်ဟု ဝန်ခံသောသူမည်သည် ကို တရားစရပ်မှ နှင်ထုတ်ရမည်ဟု ယုဒလူတို့ သည် တိုင်ပင် စီရင်နှင့်ကြပြီ။

၂၃ ထိုကြောင့် မိဘတို့က၊ သူသည် အသက်အရွယ် နှင့် ပြည့်စုံပါ၏။ သူ့ကိုမေးကြပါလော့ ဟု ယုဒ လူတို့ကို ကြောက်၍ ပြောကြ ၏။

၂၄ ထိုကြောင့်၊ မျက်စိကန်းဘူးသောသူကို ဒုတိယ အကြိမ်ခေါ်၍ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းလော့။ ထိုသူသည် လူဆိုးဖြစ်ကြောင်းကို ငါတို့သိ၏ ဟု ဆိုကြလျှင်၊

၂၅ လူဆိုးဖြစ်သည် မဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်မသိ။ အကျွန်ုပ်သည် အထက်ကမျက်စိကမ်း၍ ယခု မျက်စိမြင်သည့် အကြောင်းတခုကို အကျွန်ုပ်

စေခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သလောဟု ဆိုကြ၏။

၃၈ တဖန် ယေရှုသည် အလွန်ညှိုးငယ်သော စိတ်နှင့် သင်္ချိုင်းတွင်းသို့ ရောက်တော်မူ၏။ ထိုတွင်းသည် မြေတွင်းဖြစ်၏။ ကျောက်နှင့်ပိတ်ထား၏။

၃၉ ကျောက်ကို ရွှေကြလော့ဟု ယေရှုသည် မိန့် တော်မူလျှင်၊ သေလွန်သော သူ၏နမ ဗာသ က၊ သခင်၊ ယခုဖြစ်လျှင် နံလိမ့်မည်။ လေးရက်ရှိပါပြီ ဟုလျှောက်၏။

၄၀ ယေရှုကလည်း၊ သင်သည် ယုံလျှင် ဘုရားသခင် ၏ ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကို မြင်ရလိမ့်မည်။ ငါပြောပြ မဟုတ်လော ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၁ ထိုအခါ သေလွန်သောသူ၏ သင်္ချိုင်းမှ ကျောက် ကို ရွှေကြ၏။ ယေရှုသည်လည်း အထက်သို့ ကြည့်မျှော်လျက်၊ အဘ၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်စကားကို နားထောင်တော်မူသော ကျေးဇူးတော် ကြီးလှပါ၏။

၄၂ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်စကားကို အစဉ်မပြတ် နားထောင်တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်သိပါ၏။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်မူသည်ကို ဝန်းရံလျက်ရှိသော ဤလူ အပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်စေခြင်းငှါ သူတို့၏ အကျိုးကိုထောက်၍ ဤသို့ အကျွန်ုပ် လျှောက်ပါ၏ ဟုမိန့်မြွက်တော်မူပြီးမှ၊

၄၃ လာရေ ထွက်၍ လာလော့ဟု ကြီးသော အသံ နှင့် ဟစ်ခေါ်တော်မူ၏။

၄၄ ထိုအခါ သေလွန်သောသူသည် မိမိခြေ လက်၌ ပုဆိုးနံငယ်နှင့် ရစ်ပတ်လျက်၊ မျက်နှာကိုလည်း ပါးနှင့်စည်းလျက် ထွက်လာ၏။ ယေရှုကလည်း၊ သူ့ကိုမြင်၍ လွှတ်ကြလော့ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၄၅ ထိုအခါ ဖာရိရှုတို့သို့လာသော ယုဒလူအများ တို့သည် ယေရှုမြဲတော်မူသော အမှုကို မြင်လျှင်၊ ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်ကြ၏။

၄၆ အချို့မူကား၊ ဖာရိရှုတို့ထံသို့ သွား၍ ယေရှု မြဲတော်မူသော အမှုကို ကြားပြောကြ၏။

၄၇ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့်ဖာရိရှု များသည် လွှတ်အရာရှိတို့ကို စည်းဝေးစေပြီး လျှင်၊ ငါတို့သည် အဘယ်သို့ပြုလျက်နေကြ သနည်း။ ထိုသူသည် များစွာသော နိမိတ် လက္ခဏာ ကိုပြ၏။

၄၈ သူ့ကိုဤသို့ အလွတ်ထားလျှင် လူခပ်သိမ်းတို့ သည် ယုံကြည်ကြလိမ့်မည်။ ရောမလူတို့ သည် လည်း လာ၍ ငါတို့ အရပ်ဌာနကို ၎င်း၊ ငါတို့ အမျိုးကို ၎င်း သုတ်သင်ပင်ရင်း ကြွလိမ့်မည် ဟု ပြောဆိုကြ၏။

၄၉ ထိုသူတို့အဝင်၊ ထိုနှစ်တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ဖြစ်သော ကယာဖ အမည်ရှိသောသူက၊ သင်တို့ သည် အလျှင်းမသိကြ။

၅၀ ယုဒလူမျိုး အကုန်အစင် ပျက်စီးသည်ထက်၊ လူတယောက်သည် လူများတို့အတွက်သေ သော် သာ၍ ကောင်းသည်ကို သင်တို့သည် မဆင်ခြင်ပါတကားဟု ပြောဆို၏။

၅၁ ထိုစကားကို ကိုယ်အလို အလျောက်ပြော ဆိုသည်မဟုတ်။ ထိုနှစ်တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ဖြစ်လျက်၊ ယေရှုသည် ထိုအမျိုးအတွက် သေရမည် ဟူ၍ ၎င်း၊

၅၂ ထိုအမျိုးအတွက်သာမက အရပ်ရပ်တို့၌ ကွဲပြား လျက်ရှိသော ဘုရားသခင်၏သားများကိုအတူ စုဝေးစေခြင်းငှါ သေရမည်ဟူ၍ ၎င်း၊ ပရောဖတ် ဉာဏ်နှင့် ဟောပြော၏။

၅၃ ထိုနေ့မှစ၍ ကိုယ်တော်၏ အသက်ကို သတ်ခြင်း ငှါ တိုင်ပင်ကြစည်ကြ၏။

၅၄ ထိုကြောင့်၊ ယေရှုသည် နောက်တဖန် ယုဒလူတို့ တွင် ထင်ရှားစွာမလှည့်လည်ဘဲ၊ ထိုအရပ်မှထွက် ၍ တောနှင့်အနီး ဇေရိမ် အမည်ရှိသော မြို့သို့ ကြွ၍ တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ နေတော်မူ၏။

၅၅ ယုဒပသခါပွဲ ခံခါနီးတွင် လူများတို့သည် မိမိ တို့ကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ ပွဲမခံမီ အရပ်ရပ်တို့မှ ယေရုရှလင်မြို့ သို့လာကြ၏။

၅၆ ထိုသူတို့သည် ယေရှုကိုရှာဖွေ၍၊ အချင်းတို့၊ အဘယ်သို့ထင်ကြသနည်း။ သူသည် ပွဲသို့မလာ သလော ဟု ဝိမာန်တော်၌ ရပ်လျက် အချင်းချင်း မေးမြန်းကြ၏။

၅၇ ထိုအခါ အဘယ်သူသည် ယေရှု ရှိရာ အရပ်ကို သိလျှင် သူ့ကိုဘမ်းဆီး၍စေခြင်းငှါပြည့်နီရမည် ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့် ဖာရိရှုတို့သည် မှာခွဲ ကြပြီ။

အိပ်ပျော်လျှင် သက်သာရလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၁၃ ယေရှုသည် လာဇရု သေကြောင်းကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသော်လည်း၊ ပကတိ အိပ်ပျော်ကြောင်းကို မိန့်တော်မူသည်ဟု တပည့်တော်တို့သည် ထင်မှတ်ကြ၏။

၁၄ ထို့ကြောင့် ယေရှုက၊ လာဇရုသေပြီ။ သင်တို့သည် ယုံကြည်မည်အကြောင်း။

၁၅ ထိုအရပ်၌ ငါမရှိသည်ကို ထောက်၍ သင်တို့အတွက် ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ သူ့ဆီသို့ ယခု သွားကြကုန်အံ့ဟု အတည်အလင်းမိန့်တော်မူ၏။

၁၆ ဒိဒုမု အမည်ရှိသော သောမက၊ အကျွန်ုပ်တို့လည်း လိုက်၍ သခင်နှင့်အတူ အသေခံကြကုန်အံ့ဟု တပည့်တော်ချင်းတို့အားပြောဆို၏။

၁၇ ယေရှုသည် ရောက်တော်မူသောအခါ လာဇရုကို သင်္ဂြိုဟ်၍ သင်္ချိုင်းတွင်း၌ လေးရက်လွန်လေပြီ။

၁၈ ဗေသနိရာသည် ယေရှုလင်မြို့နှင့် တဝိုင်လောက်သာ ကွာသည်ဖြစ်၍။

၁၉ မာသနှင့်မာရိတို့၏မောင် သေသောကြောင့်၊ သူတို့ကို နှစ်သိမ့်စေလိုသောငှါ ယုဒလူများတို့သည် လာကြ၏။

၂၀ ယေရှု ကြွလာတော်မူကြောင်းကို မာသသည် ကြားလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကို ခရီးဦးကြို ပြုခြင်းငှါ သွား၏။ မာရိမူကား အိမ်၌ထိုင်လျက် နေရစ်၏။

၂၁ မာသက၊ သခင်၊ ကိုယ်တော် ရှိတော်မူလျှင် ကျွန်မ၏မောင် မသေပါ။

၂၂ ယခုသေလျက်ရှိသော်လည်း ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းတော်မူသမျှ အတိုင်း ဘုရားသခင်ပေးတော်မူမည်ကို ကျွန်မ သိပါသည်ဟု လျှောက်၏။

၂၃ ယေရှုကလည်း၊ သင်၏မောင်သည် ထမြောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၄ မာသကလည်း၊ နောက်ဆုံးသောနေ့ တည်းဟူသော ထမြောက်ရာကာလ၌ သူသည် ထမြောက်လိမ့်မည်ကို ကျွန်မ သိပါသည် ဟုလျှောက်၏။

၂၅ ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် ထမြောက်ခြင်းအကြောင်း၊ အသက်ရှင်ခြင်း အကြောင်း ဖြစ်၏။

၂၆ ငါ့ကို ယုံကြည်သောသူသည် သေလွန်သော်လည်း ရှင်လိမ့်မည်။

၂၆ ငါ့ကို ယုံကြည်၍ အသက်ရှင်သောသူ ရှိသမျှတို့သည်လည်း သေခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။ ငါ့စကားကို ယုံသလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊ မာသက၊ ဟုတ်ပါ၏ သခင်။

၂၇ ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော ဤလောကသို့ ကြွလာတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်တော်မူသည် ကို ကျွန်မ ယုံပါသည်ဟု လျှောက်၏။

၂၈ ထိုသို့လျှောက်ပြီးမှ မာသသည် သွား၍ မိမိ ညီမ မာရိအား၊ အရှင်ဘုရားရောက်လာတော် မူပြီ။ သင့်ကို ခေါ်တော်မူသည်ဟု တိတ်ဆိတ်စွာ ခေါ်လေ၏။

၂၉ မာရိသည် ထိုစကားကို ကြားလျှင် အလျင်တဆော ထ၍ အထံတော်သို့ သွားလေ၏။

၃၀ ထိုအခါ ယေရှုသည် ရွာထဲသို့ မဝင်သေး။ မာသ ခရီးဦးကြိုပြုသောအရပ်၌ ရှိတော် မူသတည်း။

၃၁ ထိုကြောင့် နှစ်သိမ့်စေသော စကားကို ပြောလျက် မာရိနှင့်အတူ အိမ်၌ရှိသော ယုဒလူတို့သည် မာရိအလျင်တဆော ထ၍ ထွက်သွားသည်ကို မြင်ကြလျှင်၊ ငိုကြွေးခြင်းငှါ သင်္ချိုင်းသို့ သွားပြီး ဟုဆို၍ သူ့နောက်သို့လိုက်ကြ၏။

၃၂ မာရိသည် ယေရှုရှိတော်မူရာအရပ်သို့ ရောက်၍ ကိုယ်တော်ကို မြင်လျှင် ခြေတော်ရင်း၌ ပြင်ဝင်လျက်၊ သခင်၊ ကိုယ်တော် ရှိတော်မူလျှင် ကျွန်မ၏မောင် မသေပါဟု လျှောက်၏။

၃၃ မာရိမှစ၍ လိုက်လာသော ယုဒလူတို့သည် ငိုကြွေးကြသည်ကို ယေရှုသည် မြင်တော် မူသောအခါ၊ အလွန်ညှိုးငယ်ခြင်း၊ စိတ်ပူပန်ခြင်းရှိ၍

၃၄ အလောင်းကို အဘယ်မှာ ထားကြသနည်း ဟု မေးတော်မူလျှင်၊ သခင်ကြွ၍ ကြည့်တော်မူပါဟု လျှောက်ကြ၏။

၃၅ ယေရှုသည် မျက်ရည်ကျတော်မူ၏။

၃၆ ယုဒလူတို့က၊ ကြည့်ပါ။ လာဇရုကို အလွန်ချစ်တော်မူပါသည် တကားဟု ဆိုကြ၏။

၃၇ အချို့တို့က၊ မျက်စိကန်းသော သူကို မြင်စေတော် မူသော ဤသခင်သည်၊ လာဇရုကို မသေ

သိသည်ဟုဆို၏။

၂၆ တဖန် ထိုသူတို့က၊ သူသည် သင်၌ အဘယ်သို့ ပြုသနည်း။ သင်၏မျက်စိကို အဘယ်သို့ ဖွင့်သနည်းဟု မေးကြလျှင်၊ အကျွန်ုပ် တခါ ပြောပြီ။ သင်တို့နားမကြားကြ။

၂၇ အဘယ်ကြောင့် တဖန် ကြားချင် သနည်း။ သူ့တပည့်ဖြစ်ချင်သလောဟု ဆို၏။

၂၈ ထိုသူတို့ကလည်း၊ သင်သည် သူ့တပည့် ဖြစ်၏။ ငါတို့မူကား မောရှေ၏ တပည့် ဖြစ်ကြ၏။

၂၉ ဘုရားသခင်သည် မောရှေ၌ ဗျာဒိတ်ထားတော်မူကြောင်းကို ငါတို့သိကြ၏။ ထို သူသည် အဘယ်က ဖြစ်သည်ကိုမသိဟု ကဲ့ရဲ့ပြောဆိုကြလျှင်၊

၃၀ သူသည် အကျွန်ုပ်မျက်စိကို ဖွင့်သော် လည်း အဘယ်ကဖြစ်သည်ဟု သင်တို့မသိကြသည်ကို အံ့ဩတွယ်ရှိ၏။

၃၁ ဘုရားသခင်သည် လူဆိုးတို့စကားကို နားထောင်တော်မူသည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ဘုရားသခင်ကို ရိုသေလေးမြတ်၍ အလိုတော်သို့ လိုက်သောသူဖြစ်လျှင် ထိုသူ၏စကားကို နားထောင်တော်မူ၏။

၃၂ အမိဝမ်းတွင်းကပင် မျက်စိကန်းသောသူကို မျက်စိမြင်စေခြင်းငှါ တတ်နိုင်သည်ကို ကမ္ဘာဦးမှစ၍ မကြားစဖူး။

၃၃ ထိုသူသည် ဘုရားသခင် စေလွှတ်တော်မူသော သူ မဟုတ်လျှင် အဘယ်အမှုကိုမျှ မတတ်နိုင်ဟု ပြောဆို၏။

၃၄ ထိုသူတို့ကလည်း၊ သင်သည် မှေးစကပင် တကိုယ်လုံး၌ ဒုစရိုက်အပြစ်စွဲသောသူ ဖြစ်လျက်နှင့် ငါတို့ကိုဆုံးမပါသည် တကားဟုပြောဆို ကြပြီးလျှင်၊ ထိုသူကို တရားစရပ်မှ နှင်ထုတ် ကြ၏။

၃၅ နှင်ထုတ်သည်အကြောင်းကို ယေရှုသည် ကြားပြီးမှ ထိုသူကိုတွေ့တော်မူလျှင်၊ သင်သည်ဘုရားသခင်၏သားတော်ကို ယုံကြည်သလော ဟု မေးတော်မူ၏။

၃၆ သခင်၊ အကျွန်ုပ် ယုံကြည်ရမည်အကြောင်း ဘုရားသခင်၏ သားတော်ကား အဘယ်သူနည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊

၃၇ ယေရှုက၊ သင်သည် ထိုသူကို မြင်ခဲ့ပြီးသည်

သာမက၊ သင်နှင့် ယခု စကားပြောသောသူသည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်၏ ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊

၃၈ သခင်၊ အကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါ၏ ဟု လျှောက်၍ ညွတ်ပြင် ကိုးကွယ်လေ၏။

၃၉ ထိုအခါ ယေရှုကလည်း၊ မျက်စိမမြင်သော သူသည် မြင်စေခြင်းငှါငှင်း၊ မြင်သော သူသည် မျက်စိကန်းစေခြင်းငှါငှင်း၊ ငါသည်ဘုရား စီရင်၍ ဤလောကသို့ ရောက်လာပြီ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၄၀ အထံတော်၌ရှိသော မာရိရဲ့အချို့တို့သည် ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊ ငါတို့သည် မျက်စိကန်းသလော ဟု မေးကြ၏။

၄၁ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် မျက်စိ ကန်းသည် မှန်လျှင် အပြစ်မရှိ။ ငါတို့မျက်စိမြင်သည်ဟု ယခုဆိုကြ၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့၌ အပြစ်တည်သည် ဟု မိန့်တော် မူ၏။

၁ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ သိုးမြဲထဲသို့ တံခါးဝဖြင့်မဝင် အခြားလမ်းဖြင့် ကျော်ဝင်သောသူသည် သူခိုး၊ ထားပြ ဖြစ်၏။

၂ သိုးထိန်းမူကား၊ တံခါးဝဖြင့် ဝင်တတ်၏။

၃ ထိုသူအား တံခါးစောင့်လည်းဖွင့်တတ်၏။ သူ၏စကားသံကို သိုးတို့သည် နားထောင်တတ်ကြ၏။ သူသည်မိမိသိုးတို့ကို နားမည် ဖြင့်ခေါ်၍ ပြင်သို့ထုတ်ဆောင်တတ်၏။

၄ သိုးများကို ထုတ်သောအခါ သိုးတို့ရှေ့မှာ သွား၍ သိုးများသည် သူ၏စကားသံကို ကျွမ်းသောကြောင့် လိုက်တတ်ကြ၏။

၅ မဆိုင်သောသူတို့၏ စကားသံကို မကျွမ်းသောကြောင့်၊ မဆိုင်သောသူ နောက်သို့ မလိုက်ဘဲ ပြေးတတ်ကြသည် ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၆ ထိုဥပမာပုံကို ယေရှု ဟောတော်မူသည်တွင်၊ ပရိတ်သတ်တို့သည် မိန့်တော်မူသော စကားတော်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို နားမလည်ကြ။

၇ ထိုကြောင့် တဖန်ယေရှုက၊ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ငါသည် သိုးဝင်သောတံခါးဝ

၉ ငြိမ်၏။ ငါ့ရှေ့၌ ယေယျာသောသူ ရှိသမျှတို့သည် သူ့ခိုးထားပြုဖြစ်ကြ၏။ ထိုသူတို့၏စကားသံကို သိုးတို့သည် နားမထောင်ကြ။

၉ ငါသည် တံခါးဝဖြစ်၏။ ငါမြင့်ဝင်သော သူသည် ဘေးနှင့်ကင်းလွတ်လျက် ထွက်ဝင်၍ ကျက်စားရာကို တွေ့ရလိမ့်မည်။

၁၀ သူ့ခိုးသည် ခိုးခြင်း၊ သတ်ခြင်း၊ ဖျက်ဆီး၍ခြင်း ငါ့အသက် လွတ်ရုံမျှမက အထူးသဖြင့် အသက်ဖြင့် ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ လာသတည်း။

၁၁ ငါသည် ကောင်းသောသိုးထိန်းလည်းဖြစ်၏။ ကောင်းသော သိုးထိန်းသည် သိုးတို့ အဘို့ အလိုငှါ မိမိ အသက်ကို စွန့်တတ်၏။

၁၂ သိုးများကို ပိုင်သော သိုးထိန်းမဟုတ်။ သူငါး ဖြစ်သော သူမူကား၊ တောခွေး လာသည်ကို မြင်လျှင်၊ သိုးတို့ကိုပစ်ထား၍ ထွက်ပြေးတတ်၏။ တောခွေးသည်လည်း သိုးတို့ကိုလုယက်၍ ကွဲလွင့်စေ၏။

၁၃ သူငါးသည် သူငါးဖြစ်၍ သိုးတို့၏ အကျိုးကို မမှတ်သောကြောင့် ထွက်ပြေးတတ်၏။

၁၄ ငါသည် ကောင်းသောသိုးထိန်းဖြစ်၏။ ခမည်းတော်သည် ငါ့ကိုသိတော်မူ၍၊ ငါသည်လည်း ခမည်းတော်ကို သိသကဲ့သို့ ငါ၏သိုးတို့ကို သိသိ၏။ ငါ့သိုးတို့သည်လည်း ငါ့ကို သိကြ၏။

၁၅ ငါသည် ကိုယ်အသက်ကို သိုးတို့အဘို့ အလိုငှါ စွန့်၏။

၁၆ ဤသိုးခြံသို့ မဝင်သော အခြားသိုးတို့ကိုလည်း ငါ ပိုင်သေး၏။ ထိုသိုးတို့ကို ငါဆောင်ခွဲရမည်။ သူတို့သည်လည်း ငါ့စကားသံကို နားထောင်၍သဖြင့်၊ သိုးခြံတခု သိုးထိန်းတပါး တည်းရှိရလိမ့်မည်။

၁၇ ငါသည် ကိုယ်အသက်ကိုစွန့်၍ နောက်တဖန် ယူဦးမည် ဖြစ်သောကြောင့်၊ ငါ့ခမည်းတော်သည် ငါ့ကိုချစ်တော်မူ၏။

၁၈ ငါ့အသက်ကို အဘယ်သူမျှ မလုမယူ။ ကိုယ်အလို အလျောက် ငါ့စွန့်၏။ ကိုယ်အသက်ကို စွန့်ရသော အခွင့်နှင့် နောက်တဖန် ကိုယ်အသက်ကို ယူပြန်ရသော အခွင့်သည် ငါ၌ ရှိ၏။ ထိုအခွင့်ကို ခမည်းတော်သည် ပေးတော်မူပြီ ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၉ ထိုစကားတော်ကြောင့် ယုဒလူတို့သည် တဖန် ကွဲပြားခြင်းရှိကြ၏။

၂၀ လူများတို့က သူသည်နတ်ဆိုးစွဲ၍ အရှုံးဖြစ်၏။ သူ့စကားကို အဘယ်ကြောင့် နားထောင်သနည်း ဟု ဆိုကြ၏။

၂၁ အချို့တို့က သူ့စကားသည် နတ်ဆိုးစွဲသော သူ၏စကားမဟုတ်။ နတ်ဆိုးသည် မျက်စိကန်းသော သူတို့ကို မြင်စေခြင်းငှါ တတ်နိုင် သလော ဟု ဆိုကြ၏။

၂၂ ဆောင်းကာလဖြစ်၍ အက်နိဗွကို ယေရုရှလင်မြို့၌ ခံကြသောအခါ။

၂၃ ယေရုသည့် ဝိမာန်တော်နားမှာ ရောလမုန်ကနားပြင် ၌ စင်္ကြံ သွားတော်မူစဉ်တွင်၊

၂၄ ယုဒလူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ဝန်းရံ၍၊ သင်သည် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး ငါတို့ကို ယုံမှား စေမည်နည်း။ ခရစ်တော်မှန်လျှင် အတည်အလင်း ပြောပါ ဟု ဆိုကြ၏။

၂၅ ယေရုကလည်း၊ ငါပြောပြီ။ သင်တို့သည် မယုံကြ။ ငါ့ခမည်းတော်၏ အခွင့်နှင့် ငါပြုသော အမှုတို့သည် ငါ၏ သက်သေဖြစ်ကြ၏။

၂၆ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် မယုံကြ။ အဘယ်ကြောင့် မယုံကြသနည်း ဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ငါ့သိုးတို့ အဝင်မဟုတ်။ အထက်က ငါပြောသည်အတိုင်း။

၂၇ ငါ့သိုးတို့သည် ငါ့စကားသံကိုနားထောင်၍ ငါ့နောက်သို့ လိုက်ကြ၏။ ထိုသိုးတို့ကို သိသိ၏။

၂၈ ထာဝရအသက်ကိုလည်း ငါပေး၏။ ထိုသိုးတို့သည် ပျက်ဆီးခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။ အဘယ်သူမျှ ထိုသိုးတို့ကို ငါ့လက်မှ မနှုတ်မယူရာ။

၂၉ ထိုသိုးတို့ကို ငါ၌အပ်ပေးတော်မူသော ငါ့ခမည်းတော်သည် ခပ်သိမ်းသောသူတို့ထက် ကြီးမြတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်သူမျှ ထိုသိုးတို့ကို ငါ့ခမည်းတော်၏ လက်မှ မနှုတ်မယူနိုင်ရာ။

၃၀ ငါသည် ငါ့ခမည်းတော်နှင့် တလုံးတဝ တည်းဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၁ ထိုအခါ ယုဒလူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ခဲနှင့် ပစ်ခြင်းငှါ တဖန်ကျောက်ခဲတို့ကို ကောက်ယူ

ကြ၏။

၃၂ ယေရုကလည်း၊ ငါသည် ငါ့ခမည်းတော်၏ အခွင့်နှင့် ကောင်းသောအမှုအများတို့ကို သင်တို့အားပြုပြီ။ ထိုအမှုတို့တွင် အဘယ်မည်သော အမှုကြောင့် ငါ့ကိုခဲနှင့် ပစ်ကြမည်နည်း ဟု မေးတော်မူလျှင်၊

၃၃ ယုဒလူတို့က၊ ကောင်းသောအမှုကြောင့် ခဲနှင့် ပစ်မည်မဟုတ်။ သင်သည် လူဖြစ်လျက်ပင် ဘုရားသခင် ဖြစ်ရောင်ဆောင်၍ ဘုရားသခင်ကို လွန်ကျူးသောစကားကြောင့် ခဲနှင့်ပစ်မည် ဟုဆိုကြ၏။

၃၄ ယေရုကလည်း၊ သင်တို့သည် ဘုရား ဖြစ်ကြ၏။ ငါဆိုသည်ဟု သင်တို့၏ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ လာသည် မဟုတ်လော။

၃၅ ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရသော သူတို့ကို ဘုရား ဟူ၍ခေါ်ရလျှင်ငှား၊ ကျမ်းစကားကို မယုံရလျှင်ငှား၊

၃၆ ခမည်းတော်သည်သန့်ရှင်းစေ၍၊ ဤလောကသို့ စေလွှတ်တော်မူသော သူက၊ ငါသည် ဘုရားသခင် သားတော်ဖြစ်သည်ဟုဆိုသော ကြောင့်၊ သင်သည် ဘုရားသခင် ကိုလွန်ကျူး၍ ပြောသည်ဟု ထိုသူအား ဆိုရာသလော။

၃၇ ငါသည် ငါ့ခမည်းတော်၏ အမှုတို့ကို မပြုလျှင် ငါ့ကို မယုံကြနှင့်။

၃၈ ပြုလျှင် ငါ့ကိုမယုံသော်လည်း ထိုအမှုတို့ကို ယုံကြလော့။ ထိုသို့ယုံလျှင် ခမည်းတော်သည် ငါ၌ရှိ တော်မူသည်ကိုငှား၊ ငါသည် ခမည်းတော်၌ ရှိသည်ကို ငှား ယုံ၍သိမှတ်ကြလိမ့်မည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၉ ထိုအခါ ကိုယ်တော်ကိုဘမ်းဆီး၍ခြင်းငှါ တဖန် ရှာကြံပြန်လျှင်၊ ထိုသူတို့၏ လက်မှ ထွက်ကြ တော်မူ၏။

၄၀ ယောဟန်သည် ဗတ္တိဇံကို ရှေ့ဦးစွာပေးရာ အရပ်၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ တဖန် ကြွ၍ ထိုအရပ်၌ နေတော်မူ၏။

၄၁ လူများတို့သည် အထံတော်သို့ရောက်လာလျှင် ယောဟန်သည် နိမိတ်လက္ခဏာကို မပြု။ သို့သော်လည်း ဤသူ၏ အကြောင်းကို ယောဟန် ပြောသမျှ မှန်ပေ၏ ဟု ဆိုကြသဖြင့်၊

၄၂ ထိုအရပ်၌ လူများတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်ကြ၏။

၁၁

၁ ညီအစ်မ မာရိနှင့် မာသတို့နေသောဗေဇာနိ ရှာသား၊ လာရုအမည်ရှိသောသူ တယောက်သည် နာလျက်နေလေ၏။

၂ နာလျက်နေသော လာရု၏ နှမ မာရိကား၊ သခင်ဘုရားကို ဆီမွေးနှင့်လိမ်း၍ ခြေတော်ကို မိမိဆံပင်နှင့် သုတ်သောမာရိ ဖြစ်သတည်း။

၃ ညီအစ်မတို့သည် အထံတော်သို့ စေလွှတ်၍၊ သခင်၊ ကိုယ်တော် ချစ်တော်မူသော သူသည် နာလျက် နေပါသည်ဟုလျှောက်ကြ၏။

၄ ထိုစကားကို ယေရုသည်ကြားတော်မူလျှင်၊ ထိုအနာသည် သေနာမဟုတ်။ ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ကို ထင်ရှားစေသော အနာဖြစ်၏။ ထိုအနာကြောင့် ဘုရား သခင်၏ သားတော်သည် ဘုန်းထင်ရှားခြင်း ရှိလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅ ယေရုသည် မာသကိုငှား၊ သူ၏ညီမနှင့် လာရုကိုငှား ချစ်တော်မူ၏။

၆ လာရုနာသည်ကို ကြားတော်မူလျှင်၊ ကြံတော်မူမူဘဲ ထိုအရပ်၌ နှစ်ရက် နေတော်မူ၏။

၇ ထိုနောက်မှ တပည့်တော်တို့အား၊ ယုဒပြည် သို့တဖန် သွားကြကုန်အံ့ဟု မိန့်တော် မူလျှင်၊

၈ တပည့်တော်တို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ ယုဒလူတို့သည် ယခုပင် ကိုယ်တော်ကို ခဲနှင့်ပစ်ခြင်းငှါ ရှာကြံလျက်ပင် ထိုအရပ်သို့ တဖန် ကြွတော်မူဦးမည်လောဟု လျှောက်ကြ၏။

၉ ယေရုကလည်း၊ တနေ့တွင် တဆယ့်နှစ်နာရီ ရှိသည် မဟုတ်လော။ လူသည်နေ့အချိန်၌ သွားလာလျှင်၊ နေရောင်အလင်းကို မြင်ရသော ကြောင့် ထိမိ၍ မလဲတတ်။

၁၀ ညဉ့်အချိန်၌ သွားလာလျှင်မူကား၊ အလင်း မရှိသောကြောင့် ထိမိ၍ လဲတတ်၏ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊

၁၁ ငါတို့အဆွေ လာရုသည် အိပ်ပျော်၏။ သူ့ကို နှိုးခြင်း အလိုငှါ ငါသွားမည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ သခင်၊ သူသည်